

Vlaams
Parlement

ingediend op **1275** (2017-2018) – Nr. 1
25 september 2017 (2017-2018)

Ontwerp van decreet

inzake maatregelen ter verlaging
van de kosten voor de aanleg
van elektronische-communicatienetwerken
met hoge snelheid en tot wijziging
van diverse decreten

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Bijlagen bij de memorie van toelichting:	
Bijlage 1: Omzetting richtlijn 2014/61/EU.....	31
Bijlage 2: Omzettingstabel ontwerp van decreet	71
Voorontwerp van decreet.....	101
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	117
Advies van de Raad van State	123
Ontwerp van decreet.....	139

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting**1. Samenvatting**

Dit ontwerp van decreet beoogt de gedeeltelijke omzetting van de Europese richtlijn 2014/61/EU van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid (verder BBC-richtlijn).

2. Situering**2.1. Probleemstelling**

De Europese Unie heeft de BBC-richtlijn aangenomen omdat de uitrol van vaste en draadloze elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid in de hele Unie aanzienlijke investeringen vergt, waarvan een significant deel naar gaat civieltechnische werken. Een groot deel van die kosten ontstaat doordat de uitrol op een aantal punten inefficiënt is als gevolg van een onderbenutting van bestaande passieve infrastructuur (zoals kabelgoten, leidingen, mangaten, straatkasten, palen, masten, antenne-installaties, torens en andere ondersteunende constructies), gebrek aan coördinatie van civiele werken, belastende administratieve vergunningsprocedures en knelpunten bij de aanleg van netwerken in gebouwen. Dit veroorzaakt hoge financiële drempels, vooral in plattelandsgebieden.

Maatregelen voor een efficiënter gebruik van bestaande infrastructuur die beogen de kosten omlaag te brengen en obstakels bij de uitvoering van nieuwe civieltechnische werken uit de weg te ruimen, kunnen een belangrijke bijdrage leveren tot een snelle en uitgebreide aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, zonder dat dit ten koste gaat van doelmatige concurrentie, en zonder het nadelig beïnvloeden van de veiligheid, de beveiliging en het soepel functioneren van de bestaande publieke infrastructuren.

Daarom heeft de BBC-richtlijn als doelstelling om de kosten van de aanleg van telecominfrastructuur te beperken door:

- gezamenlijk gebruik van en informatie over bestaande fysieke infrastructuur van andere nutssectoren;
- een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke breedbandinfrastructuur door meer coördinatie van werken, afgestemde vergunningsprocedures en het proactief voorzien van voor breedband bestemde binnenhuisinfrastructuur.

De BBC-richtlijn geeft invulling aan een doelstelling van de Digitale Agenda om tegen 2020 alle Europeanen toegang te geven tot veel sneller internet (30 Mbps of meer) en ten minste 50% van de Europese huishoudens toegang te geven tot een internetverbinding van meer dan 100 Mbps. Deze doelstelling werd bevestigd in één van de drie pijlers van de digitale eengemaakte markt: "An environment where digital networks and services can prosper".

De BBC-richtlijn verplicht de omzetting in nationale wetgeving tegen 1 januari 2016 (met toepassing ervan vanaf 1 juli 2016).

2.2. Belgische context

Deze BBC-richtlijn houdt verband met andere Europese richtlijnen inzake elektronische-communicatienetwerken: Europese richtlijnen 2002/19/EG (de Toegangsrichtlijn), 2002/20/EG (de Machtigingsrichtlijn), 2002/21/EG (de Kaderrichtlijn),

2002/22/EG (de Universeledienstenrichtlijn) en 2002/77/EG (de Mededingingsrichtlijn), waarbij de omzetting vooral op het federaal niveau (met betrekking tot telecom) maar ook op Vlaams niveau (met betrekking tot omroep) is uitgewerkt. Het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) (Federale Overheidsdienst FOD Economie) nam daarom in het kader van de BBC-richtlijn het initiatief om een samenwerkingsakkoord uit te werken. Dit samenwerkingsakkoord regelt in hoofdzaak de oprichting van een Interfederale Geschillen Commissie (IGB).

De bepalingen uit de BBC-richtlijn raken (in tegenstelling tot de andere vermelde richtlijnen) heel wat regionale bevoegdheden.

De BBC-richtlijn bevat verplichtingen in hoofde van exploitanten van bepaalde netwerken ten voordele van aanbieders van elektronische-communicatienetwerken. De netwerken, die onder het toepassingsgebied van de BBC-richtlijn vallen, omvatten zowel netwerken, die onder federale wetgeving vallen als netwerken, die onder regionale wetgeving vallen. Federaal gaat het om:

- de elektriciteitsnetwerken die vallen onder de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt;
- de gasnetwerken die vallen onder de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen;
- de communicatienetwerken die vallen onder de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie.

In het kader van deze bevoegdheden werkt de federale overheid aan een aanpassing van de boven vermelde wetten.

Wat Vlaanderen betreft, gaat het om:

- de elektriciteits- en gasnetwerken die vallen onder het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid;
- de wegen, waterwegen, havens, luchthavens en De Lijn;
- straatverlichting;
- de netwerken voor de productie, het transport of de distributie van water met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen;
- de communicatienetwerken die vallen onder het decreet van 27 maart 2009 betreffende de radio-omroep en televisie (verder het Mediadecreet).

Het instrumentarium dat de BBC-richtlijn inzet voor het uitwisselen van informatie en de coördinatie van civiele werken leunt aan bij systemen, die op Vlaams niveau al bestaan op grond van:

- het decreet van 14 maart 2008 houdende de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over ondergrondse kabels en leidingen (verder het KLIP-decreet). Dit decreet heeft tot doel de directe en indirecte milieuschade, de economische schade (waaronder de schade aan de leidingen zelf) en de risico's inzake veiligheid en gezondheid ingevolge schade aan kabels en leidingen door grondwerken te voorkomen, dit door de informatie over kabels en leidingen beter te ontsluiten en uit te wisselen;
- het decreet van 4 april 2014 houdende de uitwisseling van informatie over een inname van het openbaar domein in het Vlaamse Gewest (verder het GIPOD-decreet). Dit decreet heeft tot doel de informatiestromen, gerelateerd aan het proces van een geplande inname van de openbare weg in het Vlaamse Gewest, te optimaliseren en op die manier de hinder voor de maatschappij in haar geheel en de weggebruikers in het bijzonder te beperken.

Het vergunningenbeleid voor de civiele werken tot slot is ook een zuiver Vlaamse bevoegdheid, die vervat zit in de volgende regelgeving:

- het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, dat in de artikelen 40 tot en met 43bis het privaat gebruik van het domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken regelt (verder het Retributiedecreet);
- het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed dat bepaalde handelingen aan of in beschermde goederen onderwerpt aan een toelating (verder het Onroerenderfgoeddecreet);
- de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, die een stedenbouwkundige vergunning verplicht voor bepaalde civiele werken. Deze stedenbouwkundige vergunning wordt vanaf 23 februari 2017 vervangen door een omgevingsvergunning, in uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

3. Inhoud

3.1. Recht van toegang

De BBC-richtlijn voorziet in artikel 3 dat de netwerkexploitanten en aanbieders van elektronische-communicatienetwerken toegang verlenen tot hun bestaande infrastructuur met het oog op de aanleg van elektronische-breedbandcommunicatienetwerken.

Dit artikel kan niet sector per sector omgezet worden omdat:

- 1° niet elke sector eigen regelgeving heeft. Dit geldt bijvoorbeeld voor wegen, waterwegen, havens en luchthavens;
- 2° niet elke bestaande sectorspecifieke regelgeving aanknopingspunten heeft voor dit recht:
 - zo beoogt het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid de werking van de Vlaamse elektriciteits- en gasmarkt en de continuïteit van de energievoorziening te verzekeren, de interconnectie van energienetwerken te bevorderen en energie-efficiëntie, energiebesparing en de ontwikkeling van nieuwe en duurzame energie te stimuleren. Het artikel 4.1.27 bevat specifieke bepalingen voor de aanleg van leidingen/kabels van de sector zelf, maar niets voor medegebruik door anderen;
 - de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging beoogt vooral verontreiniging tegen te gaan. Het bevat daarom vooral financiële regelingen voor het zuiveren van water of heffingen op het verontreinigen van water, en regelt de rol van de waterzuiveringsmaatschappijen hierin.

Daarom wordt artikel 3 van de BBC-richtlijn sectoroverkoepelend omgezet in dit ontwerp van decreet in de artikelen 4 en 5.

3.2. Transparantie van bestaande infrastructuur

Artikel 4 van de BBC-richtlijn legt de netwerkexploitanten en aanbieders van elektronische-communicatienetwerken op informatie uit te wisselen over hun bestaande infrastructuur met andere aanbieders van elektronische-communicatienetwerken.

Voor ondergrondse infrastructuur is deze informatie al beschikbaar via het Vlaamse Kabel en Leiding Informatie Portaal (verder KLIP). Informatie over een groot deel van de bovengrondse infrastructuur wordt in de praktijk ook al uitgewisseld. Samen met een KLIP-plaanaanvraag wordt immers ook een extract van het Grootchalig Referentiebestand meegegeven, dat al veel bovengrondse infrastructuur omvat. Ook het federale Kabels en Leidingen Informatie Meldpunt (verder KLIM) bevat een

deel van de bovengrondse infrastructuur, zoals bijvoorbeeld de hoogspanningsmasten.

Om de bovengrondse infrastructuur volledig te vatten, wordt bijkomend een artikel 6 in dit decreet ingeschreven. Er is voorzien dat eventuele informatie, die in KLIP ontbreekt, op verzoek moet aangeleverd worden, dit conform de bepalingen van de BBC-richtlijn. Dit recht wordt bijgevolg niet verankerd in het KLIP-decreet, om een te grote impact op het KLIP te vermijden.

Artikel 4 van de BBC-richtlijn verplicht de netwerkexploitanten en aanbieders van elektronische-communicatienetwerken daarenboven om inspecties ter plaatse van hun infrastructuur toe te laten. Omdat ook deze verplichting niet kadert in het opzet van het KLIP-decreet, wordt dit, los van bestaande decreten, in dit decreet geregeld in artikel 7.

3.3. Coördinatie van civiele werken

Artikel 5 van de BBC-richtlijn legt netwerkexploitanten en aanbieders van elektronische-communicatienetwerken de coördinatie van hun civiele werken op met de werken van aanbieders van andere elektronische-communicatienetwerken, wanneer de werken van de eersten geheel of gedeeltelijk met overheidsgeld zijn gefinancierd.

Het GIPOD-decreet verplicht alleen een vraag tot synergie, maar verplicht de coördinatie op zich niet. Anderen hebben de vrijheid hier al dan niet op in te gaan. Om artikel 5 van de BBC-richtlijn te kunnen realiseren, voert afdeling 5 van dit ontwerp van decreet hiertoe een wijziging door van het GIPOD-decreet.

3.4. Transparantie betreffende geplande civiele werken

Artikel 6 van de BBC-richtlijn verplicht de netwerkexploitanten en aanbieders van elektronische-communicatienetwerken tot transparantie over hun lopende of geplande civiele werken naar de andere aanbieders van elektronische-communicatienetwerken toe.

Ook dit artikel wordt via een wijziging van het GIPOD-decreet omgezet, gezien de nauwe band met civiele werken.

3.5. Vergunningsprocedures

Artikel 7 van de BBC-richtlijn stelt een maximale termijn van vier maanden in voor het verlenen van een vergunning voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken en verplicht bij weigering, een gemotiveerde beslissing. Een verlenging van de termijn met maximaal nog eens vier maanden kan wel, mits behoorlijke motivering.

De termijnen voor de vergunning volgens het Onroerenderfgoeddecreet en de toelating volgens het Retributiedecreet overschrijden de maximale termijn van vier maanden niet. De stedenbouwkundige vergunning/omgevingsvergunning kan voor de aanleg van buisleidingen in open sleuf of randvoorzieningen, buiten de openbare weg in beschermd gebied of langer dan 10 km, waarbij een milieueffectrapport (MER) moet opgesteld worden, de termijn van vier maanden overschrijden. Deze overschrijding vloeit onder andere voort uit richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, gewijzigd bij richtlijn 2014/52/EU. Deze uitzondering op de maximale termijn zal gecommuniceerd worden aan de Europese Commissie.

De verplichting van een gemotiveerde beslissing, gebaseerd op objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria wordt via een wijziging van het Retributiedecreet en het Onroerendergoeddecreet, gerealiseerd in de artikelen 13 en 18 van dit ontwerp van decreet.

3.6. Fysieke binnenhuisinfrastructuur

Artikel 8 van de BBC-richtlijn verplicht bij nieuwbouw en belangrijke renovaties, waarvoor vergunningen afgeleverd worden na 31 december 2016, gebouwen uit te rusten met voor breedband bestemde fysieke binnenhuisinfrastructuur.

Dit artikel uit de BBC-richtlijn wordt omgezet via een gewestelijke stedenbouwkundige verordening en maakt dus geen deel uit van dit ontwerp van decreet.

3.7. Toegang tot fysieke binnenhuisinfrastructuur

Artikel 9 van de BBC-richtlijn verplicht zij die het recht hebben om het toegangspunt en de fysieke binnenhuisinfrastructuur te gebruiken, om toegang te verschaffen aan andere aanbieders van elektronische-communicatienetwerken.

Op dit ogenblik is er geen enkele operator van een elektronisch communicatienetwerk dat nog een netwerk beheert dat uitsluitend bestemd is voor de transmissie van televisiesignalen. Alle netwerken zijn gemengd geworden, in die zin dat ze zowel televisiesignalen als signalen van andere types elektronische communicatie (data, internet, spraak enzovoort) overbrengen. Er is daarom geen behoefte om het Mediadecreet aan te passen voor de zuiver hypothetische situatie dat een operator alleen televisiesignalen overbrengt. Een nieuw artikel 28/1 in de federale wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie volstaat om artikel 9 van de BBC-richtlijn om te zetten.

3.8. Handhaving

3.8.1. *Nationale instantie voor geschillenbeslechting*

De BBC-richtlijn vereist in artikel 10 de oprichting van een of meerdere nationale instanties voor geschillenbeslechting voor geschillen over:

- 1° het recht van toegang: zie ook artikel 3.4 en 3.5 van de BBC-richtlijn;
- 2° de transparantie van bestaande fysieke infrastructuur: zie ook artikel 4.6 van de BBC-richtlijn;
- 3° de coördinatie van civiele werken: zie ook artikel 5.3 en 5.4 van de BBC-richtlijn;
- 4° de transparantie over geplande civiele werken: zie ook artikel 6.4 van de BBC-richtlijn;
- 5° de toegang tot fysieke binnenhuisinfrastructuur: zie ook artikel 9.3 van de BBC-richtlijn.

De geschillen over 1° en 2° zijn via het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2017 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van richtlijn 2014/61/EU toegewezen aan de IGB.

Geschillen over 5° worden toegewezen aan de organen die gebruikelijk in deze geschillen optreden, met name de desbetreffende telecom- en mediaregulators via de Conferentie van Regulators voor de elektronische Communicatiesector (CRC) in uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franstalige Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische-communicatienetwerken, het uitwisselen

van informatie en de uitoefening van de bevoegdheden met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie. Dit is in overeenstemming met de BBC-richtlijn, die in artikel 1/4 bepaalt dat de bepalingen van richtlijnen 2002/21/EG, 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/22/EG en 2002/77/EG voorrang hebben op de BBC-richtlijn. Regulering van elektronische-communicatienetwerken en geschillen tussen aanbieders van elektronische-communicatienetwerken zijn onder deze richtlijnen geregeld.

Voor de geschillen over de coördinatie van civiele werken van 3° en de transparantie over die werken van 4° wordt een Vlaamse Geschillencommissie opgericht met artikel 27 van dit ontwerp van decreet. Dit is naar analogie met de Commissie voor de coördinatie van werven in Wallonië (overeenkomstig het decreet van 30 april 2009 'relatif à l'information, la coordination et l'organisation des chantiers, sous, sur ou au-dessus des voiries ou des cours d'eau') en de Coördinatiecommissie van de Bouwplaatsen in Brussel (overeenkomstig de ordonnantie van 3 juli 2008 betreffende de bouwplaatsen op de openbare weg).

3.8.2. Sancties

Artikel 11 van de BBC-richtlijn verplicht sancties, voor inbreuken op de richtlijn, die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 10 van dit ontwerp van decreet voorziet sancties voor inbreuken op het recht van toegang en op het niet aanleveren van informatie, die niet in KLIP zit, op verzoek naast de sancties die al in het KLIP-decreet zitten. Artikel 30 van dit ontwerp van decreet voorziet sancties voor de andere verplichtingen uit de BBC-richtlijn, naast de sancties die al voorzien zijn in het GIPOD-decreet.

4. Afwijkingen van de BBC-richtlijn

Eenzijds behandelt artikel 12 in dit ontwerp van decreet iets dat niet in de BBC-richtlijn voorkomt, maar dat het doel van de richtlijn, met name meer toegang voor aanbieders van elektronische-communicatienetwerken tot infrastructuur van andere netwerkexploitanten, helpt bewerkstelligen. Er zijn veel redenen waarom netwerkexploitanten de toegang kunnen weigeren (technisch ongeschikt, onveilig enzovoort). De BBC-richtlijn creëert vooral rechten in het voordeel van de aanbieders van elektronische-communicatienetwerken. Er staan hier niet veel rechten voor de andere netwerkexploitanten tegenover. Het artikel 12 beoogt het evenwicht te herstellen om zo ook meer bereidheid te creëren tot het delen van infrastructuur bij die andere netwerkexploitanten.

Artikel 12 van het ontwerp van decreet stelt artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven deels buiten werking wanneer een aanbieder van elektronische-communicatienetwerken de infrastructuur van een andere netwerkexploitant wenst te gebruiken. Dat artikel 104 verplicht andere netwerkexploitanten immers hun leidingen op 'eigen kosten' spanningsloos te maken bij werken aan elektronische-communicatie-infrastructuur. Dit bemoeilijkt de bevoegdheid van de Vlaamse overheid om volledig gevolg te geven aan artikel 3/2 van de BBC-richtlijn, daar waar dit artikel het recht van toegang verbindt aan billijke en redelijke eisen en voorwaarden, met inbegrip van de prijs.

Overweging 18 van de BBC-richtlijn bijvoorbeeld spreekt expliciet van preventieve beveiligingsmaatregelen en openbardienstverplichtingen die onderdeel kunnen zijn van die voorwaarden, met inbegrip van de prijs.

Het deels buiten werking stellen van artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven is bijgevolg noodzakelijk, als Vlaanderen maximaal uitvoering wil geven aan de doelstelling van die delen van de BBC-richtlijn, die onder haar bevoegdheid vallen. Artikel 104 is alleen deels niet van toepassing in de specifieke situatie dat een aanbieder van een elektronisch communicatienetwerk wenst toegang te krijgen tot infrastructuur uit een andere sector. In deze situatie was de andere netwerkexploitant eerst aanwezig en het gaat ook om zijn infrastructuur. Een gedifferentieerde regeling lijkt in dat geval niet meer dan fair. Omdat het beperkt is tot de situatie van medegebruik, is de weerslag op de federale bevoegdheid tot slot marginaal.

Anderzijds is het voor een aantal artikelen uit de BBC-richtlijn, in Vlaamse context, niet nodig deze om te zetten:

- artikel 3/1 van de BBC-richtlijn bepaalt dat netwerkexploitanten het recht hebben om toegang te verlenen tot hun fysieke infrastructuur. Niets in de bestaande Vlaamse wetgeving verhindert dit recht. Het staat netwerkexploitanten steeds vrij hierover te onderhandelen;
- artikel 3/6 van de BBC-richtlijn bepaalt dat het recht van toegang niet raakt aan het eigendomsrecht van de eigenaar van de fysieke infrastructuur of aan het eigendomsrecht van derden, zoals landeigenaars of eigenaars van private eigendom. Dit wordt gevrijwaard door artikel 16 van de Grondwet, waar de Vlaamse decreetgever maar onder strikte voorwaarden kan van afwijken;
- artikel 5/1 van de BBC-richtlijn bepaalt dat netwerkexploitanten het recht hebben te onderhandelen met elektronische-communicatieoperatoren (zowel openbare als niet-openbare) over de coördinatie van hun civiele werken. Dit recht wordt nu al verzekerd door het GIPOD-decreet.

5. Impactanalyse

De BBC-richtlijn bevat een uitgebreide impactanalyse.

Wat Vlaanderen betreft, moet hier aan toegevoegd worden dat de BBC-richtlijn op het terrein, wanneer het gaat over medegebruik, waarschijnlijk niet veel uitvoering zal hebben, vooral als het gaat over medegebruik van ondergrondse infrastructuur. Een belangrijke factor is de kleurencode van de kabels, een code die de veiligheid van personen, die hier aan werken, moet garanderen. Andere eventueel 'gevaarlijkere' kabels mee in een buis met een bepaalde kleurencode leggen, kan de veiligheid op de helling zetten. Aanleg in een gemeenschappelijke sleuf is wel haalbaar en gebeurt nu al frequent.

Daarnaast zijn er allerlei factoren die kunnen zorgen voor de technische ongeschiktheid van kabels, zoals de elektromagnetische, thermische of andere werking tussen de kabels onderling.

Bundeling zal sowieso onderhoud bemoeilijken. Elektronische-communicatiekabels liggen veelal het minst diep in de ondergrond. Leidingen voor het vervoer van elektriciteit en gas liggen meestal helemaal onderin. Hoe meer kabels hierboven komen, hoe moeilijker het uiteraard is hier aan te geraken om onderhoudswerken of dringende herstellingen uit te voeren, met eventuele risico's voor de veiligheid tot gevolg.

Wat bovengronds medegebruik betreft, speelt ook meer en meer het verzet van gemeenten tegen de bovengrondse aanleg van infrastructuur.

Per sector bestaan tot slot allerlei verplichtingen en normen die bij de aanleg en coördinatie gerespecteerd moeten worden en die eventueel ingeroepen kunnen worden om medegebruik te weigeren. Zo legt bijvoorbeeld het Algemeen Reglement

voor Elektrische Installaties (AREI) duidelijke regels op inzake afstanden en veiligheidsmaatregelen.

Medegebruik van passieve infrastructuur is daarenboven minder en minder aan de orde. Medegebruik van actieve infrastructuur (optische kabels) daarentegen is meer en meer in opmars, maar net dat medegebruik wordt niet geregeld in de BBC-richtlijn.

Op dit vlak zal de impact van de BBC-richtlijn dan ook eerder miniem zijn.

Voor de coördinatie van de civiele werken zal de impact van de BBC-richtlijn groter zijn. Het versturen van synergieaanvragen en het opzetten van synergieën bij positieve antwoorden gebeurt al in Vlaanderen in het kader van het huidige GIPOD-decreet, maar er is geen verplichting tot samenwerken; enkel het zoeken naar samenwerking is verplicht. Ondanks deze vrijwilligheid, verloopt een significant aandeel van de geregistreerde werken in GIPOD al in synergie.

Voor met overheidsgeld gefinancierde civiele werken is coördinatie of samenwerking ingevolge de BBC-richtlijn per definitie wel verplicht. In het GIPOD moet dus duidelijk gesteld worden dat bij sommige werken verplicht in coördinatie moet gewerkt worden en voor andere werken dit enkel op vrijwillige basis kan. De impact hiervan op het bestaande synergieproces en de bestaande oplossing is daardoor aanzienlijk groter.

6. Planning van uitvoering

Na goedkeuring van dit decreet moeten volgende zaken geregeld worden met een uitvoeringsbesluit:

- in artikel 26, §4, tweede lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 houdende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaat gebruik van het openbaar domein van de wegen, waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken toevoegen dat de vergunninghouder in ieder geval ontslagen is van de opruimplicht van ongebruikte leidingen of mantelbuizen, wanneer er binnen een bepaalde termijn interesse blijkt bij een aanbieder van elektronische-communicatienetwerken om de infrastructuur te hergebruiken;
- de handavingsprocedure die in het GIPOD-decreet met het nieuwe artikel 16/4 wordt ingevoerd, verder uitwerken.

7. Advies Raad van State en strategische adviesraad

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) bracht op 24 april 2017 een positief advies uit met een bedenking rond de laattijdigheid van de omzetting.

Daarnaast merkt de SERV op dat het voorontwerp van decreet terugvalt op een oude tekstversie van het samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 tussen de federale staat en de regionale overheden, in afwachting van een definitieve versie die rekening houdt met de opmerkingen van de Raad van State. De SERV vraagt om, waar toepasselijk, zo snel als mogelijk de definitieve tekst van het samenwerkingsakkoord in het decreet te integreren met het oog op het vrijwaren van de rechtszekerheid. Een nieuwe aangepaste versie van het samenwerkingsakkoord werd goedgekeurd op het Overlegcomité van 28 juni 2017 en door alle partijen ondertekend op 14 juli 2017.

De Raad van State bracht op 29 mei 2017 (advies 61.392/3) een advies uit.

Een antwoord op de opmerkingen van de Raad van State is terug te vinden in de toelichting bij de artikelen hieronder.

B. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit ontwerp van decreet regelt zowel gemeenschaps- als gewestaangelegenheden.

Immers enerzijds betreffen de sectoroverschrijdende bepalingen met betrekking tot het recht van toegang een grondgebonden materie. De bepalingen uit het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed en het decreet van 4 april 2014 houdende de uitwisseling van informatie over een inname van het openbaar domein in het Vlaamse Gewest, die met dit decreet gewijzigd worden, regelen ook alleen gewestaangelegenheden. Het KLIP-decreet anderzijds, dat met dit decreet wordt gewijzigd, betreft zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden. Ook het systeem, dat parallel aan KLIP, met artikel 6 van dit decreet wordt geïnstalleerd, moet naar analogie als een regeling van zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden beschouwd worden.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 3

– Algemeen

Dit artikel omvat de definities, die gelden in het kader van dit decreet. Het omvat niet alleen de relevante definities uit de BBC-richtlijn zelf, maar ook de relevante definities uit richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten, omdat artikel 2 van de BBC-richtlijn ook deze definities van toepassing verklaart op de BBC-richtlijn. In concreto gaat het over de volgende definities:

- 'elektronisch-communicatienetwerk' (dat een deel is van de definitie van 'netwerkexploitant', een definitie uit de BBC-richtlijn): deze definitie omvat het begrip 'netwerkaansluitpunt', dat eveneens door richtlijn 2002/21/EG wordt gedefinieerd. De definitie van 'netwerkaansluitpunt' omvat het begrip 'abonnee' dat op zijn beurt ook door diezelfde richtlijn wordt gedefinieerd. De definitie 'elektronisch-communicatienetwerk' omvat eveneens het begrip 'elektronische-communicatiedienst'. Ook dit zit vervat in de definities van richtlijn 2002/21/EG. De definities van 'netwerkaansluitpunt', 'abonnee' en 'elektronische-communicatiedienst' worden bijgevolg overgenomen in artikel 3;
- 'aanbieden van een elektronisch communicatienetwerk': deze term wordt niet apart gedefinieerd, zoals in richtlijn 2002/21/EG, maar rechtstreeks verwerkt in de definities van 'elektronische-communicatieoperator in enge zin' en 'elektronische-communicatieoperator in ruime zin'.

2° diensten van de informatiemaatschappij

Dit begrip zit vervat in de definitie van 'elektronische-communicatiedienst' en wordt nergens anders in de bepalingen nog gebruikt. Deze definitie uit richtlijn 2002/21/EG verwijst voor de definitie van het begrip 'diensten van de informatiemaatschappij' naar een definitie uit richtlijn 98/48/EG.

4° elektronisch-communicatienetwerk

De BBC-richtlijn spreekt zowel van 'elektronisch' communicatienetwerk als van 'openbaar' communicatienetwerk. Beide termen zijn gedefinieerd in de richtlijn 2002/21/EG. De definitie van 'openbaar' communicatienetwerk luidt als volgt: "een elektronisch-communicatienetwerk dat geheel of hoofdzakelijk wordt gebruikt om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten".

Alle artikelen in dit ontwerp van decreet gaan uitsluitend over 'openbare' communicatienetwerken. Daarom wordt de definitie van 'openbaar' communicatienetwerk geïntegreerd in de definitie van 'elektronisch' communicatienetwerk.

'Netwerken voor radio- en televisieomroep en kabeltelevisienetwerken' uit de Europese definitie van 'elektronisch' communicatienetwerk is in dit ontwerp van decreet aangepast aan de termen uit het Mediadecreet, met name: "etheromroepnetwerken en kabelomroepnetwerken".

5° elektronisch-communicatienetwerk met hoge snelheid

Dit is een definitie uit de BBC-richtlijn.

6° elektronische-communicatieoperator in enge zin

De BBC-richtlijn spreekt steeds, ook in de artikelen, van 'een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden'. Naar het voorbeeld van het samenwerkingsakkoord wordt hier een definitie voor gecreëerd, opgesplitst in Vlaamse context in enerzijds 'elektronische-communicatieoperator in enge zin' en anderzijds 'elektronische-communicatieoperator in ruime zin' (zie 7°).

De definitie van 'netwerkexploitant' uit de BBC-richtlijn omvat ook de 'ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden'. 'Netwerkexploitanten' zijn de categorie op wie de verplichtingen uit de BBC-richtlijn rusten. Omdat in de Vlaamse context dit alleen kan voor 'ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden', die onder Vlaamse bevoegdheid vallen, wordt dit voor bepaalde artikelen verengd tot 'elektronische-communicatieoperator in enge zin'.

Deze categorie wordt daarenboven uit de definitie van 'netwerkexploitant' gelicht en telkens apart benoemd, zodat duidelijker wordt in de bepalingen op wie de verplichtingen rusten.

7° elektronische-communicatieoperator in ruime zin

De BBC-richtlijn maakt uiteraard geen onderscheid tussen operatoren die onder Vlaamse bevoegdheid vallen en operatoren die onder federale bevoegdheid vallen. De rechten komen beiden toe. Daarom wordt een aparte definitie geïntroduceerd van 'elektronische-communicatieoperator in ruime zin'. Voor wat de informatieverplichtingen uit de BBC-richtlijn betreft, worden de verplichtingen, naar analogie met de bestaande relevante Vlaamse regelgeving (KLIP), opengetrokken naar alle elektronische-communicatieoperatoren.

8° fysieke infrastructuur

Dit is een definitie uit de BBC-richtlijn.

Conform de definitie uit de BBC-richtlijn worden 'elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water' uitgesloten van de definitie die van toepassing is op hoofdstukken 2, 3 en 4.

De uitsluiting van 'gesloten distributienetten' is niet overgenomen omdat de artikelen uit dit decreet alleen gaan over 'openbare elektronische-communicatienetwerken', wat sowieso impliceert dat 'gesloten distributienetten' niet gevat zijn. Dat dit duidelijk ook de bedoeling is van de BBC-richtlijn blijkt uit een werkdocument van de Europese Commissie waarin gesteld wordt dat "onder een openbaar elektronisch communicatienetwerk voorts niet hoeft te worden verstaan een (veelal gesloten) netwerk voor beveiligings- en toezichtscamera's zoals dat in sommige steden bestaat."

9° IGB

Dit is een definitie uit het samenwerkingsakkoord.

12° netwerkexploitant

Dit is een definitie uit de BBC-richtlijn. Deze categorie is de categorie op wie de verplichtingen uit de BBC-richtlijn rusten. Vlaanderen kan dit alleen opleggen aan netwerkexploitanten, die onder de Vlaamse of lokale bevoegdheid vallen. De Europese definitie is dan ook in die zin aangepast. Dit betekent dat bijvoorbeeld ook de wateringen, polders en ruilverkavelingen gevat zijn, wanneer het gaat over water. Door De Lijn expliciet op te nemen, wordt zowel verwezen naar de businfrastructuur, als naar de stedelijke tramnetten en trolleyneetten.

'Ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden' zijn uit de definitie gelicht en apart gedefinieerd.

13° omroepdienst

De term 'televisieomroepdienst' komt voor in de definitie van 'diensten van de informatiemaatschappij' uit richtlijn 98/34/EG en wordt nergens anders in de bepalingen nog gebruikt. Deze term is later vervangen door 'audiovisuele mediadienst' door richtlijn 2010/13/EU. Omdat het Mediadecreet voor deze omschrijving de term 'omroepdienst' hanteert, wordt hier en in de definitie van 'diensten van de informatiemaatschappij' ook gesproken van 'omroepdienst'.

Artikel 4

Dit artikel is een vertaling van artikel 3/2 van de BBC-richtlijn. Het recht van toegang wordt, ten opzichte van de BBC-richtlijn, wel uitgebreid, in die zin dat het ook geldt voor 'onderhouds- of upgradewerken'.

Het recht van toegang moet ingewilligd worden onder billijke en redelijke eisen en voorwaarden. Overweging (18) van de BBC-richtlijn verduidelijkt dit als volgt:

"Afhankelijk van de omstandigheden kunnen verschillende elementen van invloed zijn op de voorwaarden die gelden voor het verlenen van toegang, waaronder: aanvullende onderhouds- en aanpassingskosten; preventieve veiligheidsmaatregelen die nodig zijn om negatieve gevolgen voor de veiligheid, de beveiliging en de integriteit van het netwerk te beperken; specifieke aansprakelijkheidsregelingen

in geval van schade; het gebruik van overheidssubsidie die is verleend voor de aanleg van infrastructuur, met inbegrip van de specifieke eisen en voorwaarden die verbonden zijn aan deze subsidie of die zijn bepaald op grond van de nationale regelgeving in overeenstemming met het Unierecht; het vermogen om infrastructuurcapaciteit te leveren of te bieden teneinde aan openbare dienstverplichtingen te voldoen; beperkingen op grond van nationale bepalingen ter bescherming van het milieu, de volksgezondheid, de openbare veiligheid of om stedenbouwkundige of planologische redenen.”.

Artikel 5

Dit artikel is een vertaling van artikel 3/3 van de BBC-richtlijn. Dit artikel voorziet een mogelijke vrijstelling voor kritieke nationale infrastructuur. De BBC-richtlijn definieert dit begrip niet. Er bestaat richtlijn 2008/114 inzake de identificatie van Europese kritieke infrastructuren, de aanmerking van infrastructuren als Europese kritieke infrastructuren en de beoordeling van de noodzakelijkheid de bescherming van dergelijke infrastructuren te verbeteren. Deze richtlijn bevat alleen een definitie van ‘Europese kritieke infrastructuur’ maar niet van ‘nationale kritieke infrastructuur’.

In uitvoering van deze richtlijn werd de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren aangenomen. Deze wet regelt zowel Europese als nationale kritieke infrastructuur en omvat naast de sectoren energie, vervoer en financiën ook de elektronische communicatie, ofschoon de Europese richtlijn in kwestie alleen focust op energie (wat elektriciteit, aardolie en gas omvat) en vervoer (wat wegvervoer, spoorvervoer, luchtvervoer, vervoer over binnenwateren en zeevervoer omvat).

In de federale ontwerpteksten tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen en van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, in het kader van de BBC-richtlijn, is effectief een vrijstelling voorzien voor zowel de ‘Europese’ als de ‘nationale’ kritieke infrastructuur, zoals gedefinieerd door de wet van 11 juli 2011.

Daarom wordt in dit ontwerp van decreet de vrijstelling voor kritieke nationale infrastructuur overgenomen.

De BBC-richtlijn verplicht lidstaten niet de ‘kritieke infrastructuur’ te definiëren aan de hand van richtlijn 2008/114/EU en laat dus toe dat er daarnaast nog andere infrastructuren als kritiek worden aangewezen. Het is niet uit te sluiten dat infrastructuur die onder Vlaamse bevoegdheid valt, zoals wegen, waterwegen, havens of luchthavens op Vlaams grondgebied op termijn beter aangemerkt wordt als kritieke infrastructuur. Daarom wordt de mogelijkheid ingeschreven dat de Vlaamse Regering ook een lijst van kritieke ‘Vlaamse’ infrastructuur kan opmaken.

De BBC-richtlijn bevat geen definitie van ‘wholesaletoegang’. Er kan wel teruggegrepen worden naar verordening 651/2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, dat volgende definitie bevat voor het begrip onder de hoofding ‘definities voor steun ten behoeve van breedbandinfrastructuur’:

“wholesaletoegang: toegang waarmee een exploitant de faciliteiten van een andere exploitant kan gebruiken. De ruimst mogelijke toegang die via het betrokken netwerk moet worden verleend, omvat, op basis van de huidige technologische ontwikkelingen, ten minste de volgende toegangsproducten: voor FTTH/FTTB-netwerken: toegang tot buizen, toegang tot dark fibre, ontbundelde toegang tot de local loop en bitstroomtoegang; voor kabelnetwerken: toegang tot buizen en

bitstroomtoegang; voor FFTC-netwerken: toegang tot buizen, subloopontbundeling (SLU) en bitstroomtoegang; voor passieve netwerkinfrastructuur: toegang tot buizen, toegang tot dark fibre en/of ontbundelde toegang tot de local loop; voor ADSL-gebaseerde breedbandnetwerken: ontbundelde toegang tot de local loop, bitstroomtoegang; voor mobiele of draadloze netwerken: bitstroom, medegebruik van fysieke masten en toegang tot de backhaulnetwerken, en voor satellietplatforms: bitstroomtoegang.”.

Artikel 6

Artikel 4/1 van de BBC-richtlijn voorziet dat netwerkexploitanten (inclusief elektronische-communicatieoperatoren in enge zin) informatie verschaffen over hun bestaande fysieke infrastructuur. Ofschoon de BBC-richtlijn de verhouding van dit artikel met het recht van toegang onder artikel 3 niet expliciet regelt, lijkt het logisch dat deze informatie eerst nodig is opdat de elektronische-communicatieoperator vervolgens kan inschatten of een verzoek tot toegang gewenst is.

Het KLIP-decreet zorgt er al voor dat informatie uitgewisseld wordt over bestaande ondergrondse infrastructuur. In de praktijk wordt samen met een KLIP-plaanaanvraag ook een extract van het Grootchalig Referentiebestand meegegeven. Hierop worden ook veel bovengrondse infrastructuurelementen, zoals palen, masten, gebouwen, kastjes, putdeksels weergegeven. Daarenboven bevat het federale KLIM de bovengrondse infrastructuur, die onder de federale bevoegdheid valt. Er bestaat een wisselwerking tussen KLIP en KLIM: wanneer een plaanaanvraag via KLIP wordt gedaan, wordt automatisch ook een vraag gesteld via KLIM en vice versa. Beide systemen samen garanderen nog niet dat alle bovengrondse infrastructuur gevat is.

Om de bovengrondse infrastructuur volledig te kunnen vatten, is een extra artikel nodig. De BBC-richtlijn verplicht niet dat deze informatie digitaal beschikbaar is via een centraal informatiepunt, maar laat ook de mogelijkheid dat de netwerkexploitant deze informatie op schriftelijk verzoek aanlevert. Omdat niet gegarandeerd kan worden dat KLIP tijdig technisch aangepast kan worden om alle bovengrondse infrastructuur te bevatten, wordt voor deze beperkte restcategorie alleen verplicht deze informatie op schriftelijk of digitaal verzoek aan te leveren.

Het artikel uit de BBC-richtlijn eindigt met het volgende: “De lidstaten kunnen toestaan dat de toegang tot minimuminformatie wordt beperkt, evenwel uitsluitend indien dit noodzakelijk wordt geacht met het oog op de veiligheid en integriteit van de netwerken, de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de openbare veiligheid, de vertrouwelijkheid en de bescherming van handels- en bedrijfsgeheimen.”. Deze uitzonderingen zijn niet voorzien in het reguliere KLIP en worden daarom niet opgenomen in artikel 6. Er wordt immers zoveel mogelijk uniformiteit met het bestaande KLIP nagestreefd om geen ongelijke behandeling te creëren, afhankelijk van het feit of bovengrondse infrastructuur al dan niet door de netwerkexploitant in KLIP is ingevoerd.

De Raad van State merkte in verband met dit artikel op dat de Vlaamse overheid in beginsel niet bevoegd is om een informatieplicht in te voeren voor infrastructuur, waarvan de regeling tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. In concreto gaat het over het feit dat artikel 6 deze plicht invoerde voor alle elektronische-communicatieoperatoren, zijnde de ‘elektronische-communicatieoperatoren in ruime zin’. Dit artikel is aangepast ten gevolge van de opmerking van de Raad van State. De plicht geldt enkel voor de ‘elektronische-communicatieoperatoren in enge zin’, operatoren die volledig onder de Vlaamse bevoegdheid vallen.

Omdat de informatieplicht over bovengrondse infrastructuur buiten het KLIP-decreet geregeld wordt, is artikel 13 van het KLIP-decreet evenmin van toepas-

sing. Dit artikel 13 bepaalt dat alle verkregen informatie alleen gebruikt mag worden voor de uitvoering van de verplichtingen in het kader van het KLIP-decreet. Om de plicht ter bescherming van de vertrouwelijkheid en van handels- en bedrijfsgeheimen uit artikel 4/8 van de BBC-richtlijn om te zetten is, zoals de Raad van State terecht opmerkt, een extra bepaling nodig. Dit is verwerkt in het laatste lid van dit artikel.

Artikel 7

Dit artikel is een vertaling van artikel 4/5 van de BBC-richtlijn. Ook hier regelt de BBC-richtlijn niet de verhouding van dit artikel met het recht van toegang uit artikel 3. Inspectie ter plaatse zal uiteraard pas zinvol zijn eens de netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin het verzoek om toegang inwilligt. De mogelijke weigeringsgronden in het kader van het recht van toegang blijven hier dus onverkort gelden.

Artikel 8

Artikel 4/7 geeft de mogelijkheid om kritieke nationale infrastructuur vrij te stellen van de informatie- en inspectieplicht. Als kritieke nationale infrastructuur in artikel 5 van dit decreet vrijgesteld wordt van het recht op toegang, heeft het uiteraard geen zin om informatie te verschaffen over deze infrastructuur of inspectie ervan toe te laten. Naar analogie met artikel 5 wordt de Vlaamse Regering ook de mogelijkheid geboden een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur op te maken.

De Raad van State merkt in dit verband op dat een dergelijke vrijstelling, overeenkomstig de BBC-richtlijn, met redenen moet worden omkleed, dat de belanghebbende partijen in de gelegenheid moeten worden gesteld om opmerkingen te maken en dat deze vrijstellingen aan de Commissie moeten worden meegedeeld. Artikel 4/3 van de BBC-richtlijn, dat toelaat toegang tot infrastructuur te weigeren omwille van de integriteit en veiligheid van kritieke nationale infrastructuur, omvat niet deze vereisten. Informatie over deze infrastructuur is niet zinvol als deze vrijgesteld is van de toegangsplicht. Deze motivering zal meegedeeld worden aan de Commissie. Alle belanghebbende partijen zijn meerdere malen geraadpleegd over de gehele ontwerp tekst:

- de nutssectoren die zetelen in de GRB-raad en Vlaamse Raad van Netwerkbeheerders (VRN) (Proximus, Telenet, Elia, Fluxys, PIDPA, Watergroep, TMVW-Farys, Aquafin, Eandis, Infrax, Integan) op 4 december 2015 en 22 februari 2016;
- enkele andere (Confederatie Bouw, Bouwunie, Ori en De Lijn) kregen op 24 maart 2016 finaal nog de kans om feedback te geven.

Artikel 9

Het samenwerkingsakkoord bepaalt in artikel 5, §2, dat de regionale omzettings-decreten de geschillen waarvoor de IGB bevoegd is, verder moeten expliciteren. Artikel 9 van dit ontwerp van decreet geeft hieraan gevolg voor geschillen over het recht van toegang en over de transparantie van bestaande fysieke infrastructuur. Artikel 4, eerste lid, van dit decreet voorziet ook een recht van toegang voor onderhouds- of upgradewerken. De bevoegdheidsdelegatie naar de IGB omvat bijgevolg ook de bevoegdheid voor dit type van geschillen.

Artikel 10

Artikel 11 van de BBC-richtlijn verplicht lidstaten sancties te voorzien voor inbreuken op de bepalingen uit de richtlijn. Sancties, die doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn. Artikel 10 van dit ontwerp van decreet voorziet de sancties voor de sectoroverschrijdende bepalingen, met name voor inbreuken op de ver-

plichtingen met betrekking tot het recht van toegang en informatie over bepaalde bovengrondse infrastructuur. De andere verplichtingen uit de BBC-richtlijn worden ingeschreven in bestaande wetgeving, die eigen sanctiebepalingen bevatten.

Het artikel is aangepast aan het advies van de Raad van State, in die zin dat telkens verduidelijkt wordt dat het om een 'definitieve' beslissing' van de IGB of een gerechtelijke instantie moet gaan.

De Raad van State vraagt zich tevens af hoe het bestuur dat de geldboete kan opleggen, kennis zal krijgen van de beslissing van de IGB of van de gerechtelijke instantie. Er is een extra lid toegevoegd aan dit artikel dat de kennisgeving regelt voor wat betreft de gerechtelijke instanties. Een zelfde bepaling voor beslissingen van de IGB is overbodig omdat er twee leden voor Vlaanderen zetelen in de IGB en artikel 8, §4, van het samenwerkingsakkoord bepaalt dat de IGB slechts rechts-geldig kan beslissing onder andere wanneer minstens één lid aanwezig is van het gewest waar het geschil zich voordoet. Volgens artikel 27 van dit decreet maken deze twee leden van de IGB ook deel uit van de geschillencommissie, opgericht in het kader van het GIPOD-decreet.

Artikel 11

Dit artikel is naar analogie met de desbetreffende artikelen uit het GIPOD-decreet.

Paragraaf 2, derde lid, is gewijzigd, zoals voorgesteld door de Raad van State, in die zin dat nu alleen de relevante bepalingen uit deel V van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing zijn.

Er is een derde paragraaf toegevoegd, die voorziet in een beroepsmogelijkheid in volle rechtsmacht bij de Raad van State tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete, zoals gevraagd door de Raad van State.

Artikel 12

Artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven voert een prioriteit in van de telecommunica-tieinfrastructuur op andere infrastructuur. Het bevat vergaande verplichtingen voor de andere netwerkexploitanten, in die zin dat andere netwerkexploitanten met infrastructuur in de omgeving van telecommunica-tieinfrastructuur, op hun kosten alle maatregelen moeten nemen om enige nadelige invloed op telecommunica-tieinfrastructuur of aan de personen die eraan werken te vermijden. Op gewoon verzoek van een telecomoperator zijn ze ook verplicht bij telecomwerken op eigen kosten hun infrastructuur spanningsloos te maken.

Daarom werd in de versie, die voorgelegd werd aan de Raad van State, het vol-ledige artikel 104 van de wet op de hervorming van sommige overheidsbedrijven buiten werking gesteld in het kader van dit decreet, dit wil zeggen enkel en alleen wanneer een elektronische-communicatieoperator gebruik wenst te maken van zijn recht op toegang tot bestaande infrastructuur van andere netwerkoperatoren.

De Raad van State stelt in dit verband dat artikel 12 niet vereist is voor de omzet-ting van de BBC-richtlijn en de gegeven motivering uit de oorspronkelijke tekst alleen een rechtvaardiging kan zijn voor het tweede lid van artikel 104, maar niet voor het gehele artikel 104, met die bedenking nog dat de Raad van State betwij-felt dat de weerslag op de federale bevoegdheid marginaal is, ofschoon de ontwor-pen regeling beperkt is tot een situatie van medegebruik.

Met betrekking tot dit laatste punt moet toch opgemerkt worden dat de federale regeling met het eerste en tweede lid van artikel 104 op haar beurt ontegenspre-

kelijk een aanzienlijke impact heeft op de netwerkexploitanten, waar Vlaanderen voor bevoegd is, nu de kosten voor een storing (tweede lid van artikel 104), veroorzaakt door een elektronische-communicatieoperator, en de kosten voor veiligheidsmaatregelen (eerste lid van artikel 104) volledig ten laste komen van die netwerkexploitanten. Daarenboven bemoeilijkt dit artikel de bevoegdheid van de Vlaamse overheid om volledig gevolg te geven aan artikel 3/2 van de BBC-richtlijn, daar waar dit artikel het recht van toegang verbindt aan billijke en redelijke eisen en voorwaarden, met inbegrip van de prijs. Overweging 18 van de BBC-richtlijn bijvoorbeeld spreekt expliciet van preventieve beveiligingsmaatregelen en openbaredienstverplichtingen die onderdeel kunnen zijn van die voorwaarden, met inbegrip van de prijs:

"Afhankelijk van de omstandigheden kunnen verschillende elementen van invloed zijn op de voorwaarden die gelden voor het verlenen van toegang, waaronder: aanvullende onderhouds- en aanpassingskosten; preventieve veiligheidsmaatregelen die nodig zijn om negatieve gevolgen voor de veiligheid, de beveiliging en de integriteit van het netwerk te beperken; specifieke aansprakelijkheidsregelingen in geval van schade; het gebruik van overheidssubsidie die is verleend voor de aanleg van infrastructuur, met inbegrip van de specifieke eisen en voorwaarden die verbonden zijn aan deze subsidie of die zijn bepaald op grond van de nationale regelgeving in overeenstemming met het Unierecht; het vermogen om infrastructuurcapaciteit te leveren of te bieden teneinde aan openbaredienstverplichtingen te voldoen; beperkingen op grond van nationale bepalingen ter bescherming van het milieu, de volksgezondheid, de openbare veiligheid of om stedenbouwkundige of planologische redenen."

Daarenboven ontbreekt elke bepaling die elektronische-communicatieoperatoren, naar het voorbeeld van het eerste lid van artikel 104, op hun beurt verplicht om alle maatregelen te nemen, die noodzakelijk zijn om een nadelige invloed op de goede werking van de reeds aanwezige energie-infrastructuur te vermijden. Hierdoor wordt er een onevenwichtige last gelegd op de netbeheerders.

De Raad van State merkt terecht op dat het spanningsloos maken van de andere infrastructuur vaak een essentiële voorwaarde zal zijn om medegebruik mogelijk te maken. Het is niet de bedoeling met dit ontwerp van decreet dit onmogelijk te maken, maar wel om de kosten die hiermee gepaard gaan onderdeel te maken van de redelijke eisen en voorwaarden verbonden aan het recht van toegang, die de elektronische communicatieoperatoren moeten respecteren.

Om de vereiste van 'spanningsloos' maken niet in het gedrang te brengen is de wijziging van artikel 104 uit de vorige versie aangepast in die zin dat alleen geraakt wordt aan de regeling rond de kosten.

Het derde lid van artikel 104 moet in geval van medegebruik in zijn geheel buiten werking worden gesteld. Dit derde lid stelt dat "de eigenaar of rechthebbende van een goed alle maatregelen moet nemen om, zonder hinder, de werken te laten uitvoeren aan de kabels, bovengrondse lijnen en bijbehorende uitrustingen". Het valt immers te betwijfelen dat de federale wetgever bevoegd is om een dergelijke bepaling ook te stellen voor het gebruik van het gewestelijk openbaar domein en de wegen. Te meer daar artikel 40, §1, van het programmadecreet van 18 december 1992 expliciet stelt: "Het privaat gebruik van het domein van de wegen en hun aanhorigheden ressorterend onder het beheer van het Vlaamse Gewest, van de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken kan worden toegestaan met een vergunning.". Met andere woorden het gewest kan daarbij de voorwaarden stellen die zij nuttig acht.

Uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (bijvoorbeeld arrest nr. 8/2016) vloeit immers voort dat de federale wetgever de bevoegdheden van de gewesten

zoals vastgelegd in artikel 6, §1, X, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, schendt in zoverre die regeling ook geldt voor het gebruik van het openbaar domein dat met die bevoegdheden is verbonden. Het komt volgens het Hof aan de gewesten toe, wanneer zij openbare werken van algemeen belang willen uitvoeren binnen de bevoegdheden die de bijzondere wet hen toekent, om bijvoorbeeld de kostenverdeling tussen de domeinbeheerder en de nutsmaatschappijen te bepalen en om daarbij de noodwendigheden van het algemeen belang af te wegen tegen de belangen van de nutsmaatschappijen. De gewesten zijn immers conform artikel 6, §1, X, bevoegd voor de wegen en hun aanhorigheden, de waterwegen en hun aanhorigheden, de havens en hun aanhorigheden, de zeewering, de dijken en het juridisch stelsel van de land- en waterwegen, welke ook de beheerder ervan zijn, met uitzondering van de spoorwegen beheerd door de NMBS, en dit moet volgens het Hof in de meest brede zin worden beschouwd.

Conform artikel 9 van de federale Gaswet heeft de houder van een vervoervergunning het recht alle werken uit te voeren, onder, op of boven het openbaar domein, die nodig zijn voor de oprichting, de werking en het onderhoud in goede staat van de gasvervoerinstallaties. Het Hof stelde (nr. 144/2009) hieromtrent dat indien die bepaling inhield dat de federale wetgever het de decreetgever onmogelijk zou maken het privaatieve gebruik van het openbaar domein voor het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen aan een vergunningsplicht/voorwaarden te onderwerpen, de federale wetgever met de voormelde bepaling de uitoefening van de gewestelijke bevoegdheid op grond van het voormelde artikel 6, §1, X, eerste lid, 1°, 2°, 4° en 5°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 onmogelijk zou maken. Met andere woorden een principieel gebruiksrecht kan, maar wel onder de voorwaarden die door de gewesten worden bepaald. Het derde lid, daar waar het de eigenaar verplicht alle maatregelen te nemen om 'zonder hinder' de werken te laten uitvoeren, vormt potentieel een inbreuk op deze gewestelijke bevoegdheid.

Artikel 13

Dit artikel wijzigt artikel 42 van het Retributiedecreet, dat een vergunningsplicht bevat voor het privaatief gebruik van het domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken.

Artikel 7/3 van de BBC-richtlijn vereist immers dat weigeringen van vergunningen voor civiele werken met redenen omkleed zijn op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria. De niet-exhaustieve lijst van mogelijke criteria van artikel 3/3 van de BBC-richtlijn wordt hier overgenomen omdat de wegen, waterwegen en hun aanhorigheden, zeewering en dijken vallen onder de definitie van 'netwerkexploitant' en dus de meer specifieke motiveringsplicht van de BBC-richtlijn hier van toepassing is.

Door de introductie van deze bepaling in het Retributiedecreet, is ook een definitie van 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid' en van 'fysieke infrastructuur' vereist. In tegenstelling tot de andere artikelen in de BBC-richtlijn, beperken artikel 7/1 en 7/3 de toepassing niet tot 'openbare' elektronische-communicatienetwerken, maar gelden ze voor alle elektronische-communicatienetwerken. De definitie van 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid' bevat bijgevolg, in tegenstelling tot de gelijkaardige definitie uit artikel 3 van dit ontwerp van decreet, niet deze beperking. De definitie van 'fysieke infrastructuur' bevat hier niet, zoals in artikel 3, de uitsluiting voor netwerken die gebruikt worden voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water. In het kader van het Retributiedecreet gaat het immers over de fysieke infrastructuur van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder of de beheerder van de zeewering of de dijken, en netwerken die gebruikt worden voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water behoren hier niet toe.

Artikel 14

Het KLIP bevat informatie over bepaalde bestaande infrastructuur, die gevat is door de BBC-richtlijn. Het KLIP-decreet is bijgevolg in zijn geheel te beschouwen als een gedeeltelijke omzetting van de BBC-richtlijn.

Dit artikel wordt artikel 1/1 van het KLIP-decreet en niet artikel 2, §3, zoals voorzien in de oorspronkelijke tekst, zoals voorgesteld door de Raad van State. Hierdoor wisselen artikel 14 en 15 uit de oorspronkelijke tekst van plaats.

Artikel 15

Dit artikel voegt een definitie van 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid' toe aan het KLIP-decreet.

Artikel 16

Artikel 3 van het KLIP-decreet bevat volgende doelstelling: "Het doel van het KLIP is de directe en indirecte milieuschade, de economische schade (waaronder de schade aan de leidingen zelf) en de risico's inzake veiligheid en gezondheid ingevolge schade aan kabels en leidingen door grondwerken te voorkomen, dit door de informatie over kabels en leidingen beter te ontsluiten en uit te wisselen."

Omdat KLIP ook ingezet zal worden voor de realisatie van artikel 4 van de BBC-richtlijn, moet hier de doelstelling uit artikel 1/1 van de BBC-richtlijn aan toegevoegd worden.

Artikel 17

Artikel 20 van het KLIP-decreet voorziet dat de Vlaamse Regering een afzonderlijke kabel- en leidingbeheerder of een categorie van kabel- en leidingbeheerders kan vrijstellen van een of meer van de verplichtingen van het KLIP-decreet. De BBC-richtlijn voorziet niet in een dergelijke ruime mogelijkheid tot vrijstelling. Artikel 4/7 van de richtlijn voorziet alleen een mogelijke vrijstelling voor bestaande fysieke infrastructuur, die technisch niet geschikt is en voor kritieke nationale infrastructuur. Artikel 20 van het KLIP-decreet moet bijgevolg aangepast worden wanneer het gaat om planaanvragen die gebeuren met het oog op de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.

Artikel 18

Artikel 6.4.4 van het Onroerenderfgoeddecreet stelt een toelatingsplicht in voor handelingen aan of in beschermde goederen, in gevallen dat geen stedenbouwkundige vergunning vereist is. Het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 bepaalt in uitvoering van dit decreet dat een toelating vereist is voor het plaatsen of wijzigen van bovengrondse nutsvoorzieningen en leidingen in beschermde stads- en dorpsgezichten (artikel 6.2.5) en in beschermde cultuurhistorische landschappen (artikel 6.2.6).

Artikel 7/3 van de BBC-richtlijn vereist dat weigeringen van vergunningen voor civiele werken met redenen omkleed zijn op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria. Dit artikel 17 voegt daarom deze voorwaarde toe aan artikel 6.4.4. De niet-exhaustieve lijst van mogelijke redenen uit de BBC-richtlijn wordt hier niet toegevoegd aan de bijzondere motiveringsplicht omdat 'onroerend erfgoed' geen fysieke infrastructuur aanbiedt in de zin van de BBC-richtlijn.

Door de introductie van deze bepaling in het Onroerenderfgoeddecreet, is ook een definitie van 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid' vereist. In tegenstelling tot de andere artikelen in de BBC-richtlijn, beperken artikel 7/1 en 7/3 de toepassing niet tot 'openbare' elektronische-communicatienetwerken, maar gelden ze voor alle elektronische-communicatienetwerken. De definitie van 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid' bevat dan ook, in tegenstelling tot de definitie uit artikel 3 van dit decreet, niet deze beperking.

Artikel 19

Het GIPOD-decreet bevordert de coördinatie van civiele werken. Wanneer de coördinatie niet verplicht is, overeenkomstig artikel 5/2 van de BBC-richtlijn, verplicht het GIPOD-decreet toch het indienen van een synergieaanvraag, waarna partijen vrij zijn hier al dan niet op in te gaan. Dit faciliteert de toepassing van artikel 5/1 van de BBC-richtlijn. Het GIPOD-decreet is bijgevolg te beschouwen als een gedeeltelijke omzetting van de BBC-richtlijn.

Artikel 20

Een aantal bepalingen uit artikel 5 van de BBC-richtlijn vereisen wijzigingen aan het GIPOD-decreet. De nieuwe tekst vereist de toevoeging van een definitie voor 'civiele werken', 'elektronisch communicatienetwerk', 'fysieke infrastructuur', 'kritieke nationale infrastructuur', 'netwerkexploitant' en 'elektronische-communicatieoperator'. Er wordt ook een verkorte benaming geïntroduceerd voor de geschillencommissie, opgericht met het nieuwe artikel 16/4.

De Raad van State merkt in dit verband op dat een dergelijke vrijstelling, overeenkomstig de BBC-richtlijn, met redenen moet worden omkleed, dat de belanghebbende partijen in de gelegenheid moeten worden gesteld om opmerkingen te maken en dat deze vrijstellingen aan de Commissie moeten worden meegedeeld.

Het GIPOD-project wordt aangestuurd door een GIPOD-bestuurscomité waarin de belangrijkste sectoren zijn vertegenwoordigd (netbeheerders, Agentschap Wegen en Verkeer, gemeenten, De Lijn).

Bij de opmaak van het GIPOD-decreet werd ter voorbereiding een RIA (regulerings-impactanalyse) opgemaakt.

Er werden drie scenario's vooropgesteld naar het verplicht invoeren in GIPOD van geplande innames in functie van het type/categorie werk.

In de nutsaanleg worden klassiek de werken onderverdeeld in drie categorieën; deze opdeling is onder andere gebaseerd op de code voor infrastructuur- en nutswerken langs gemeentewegen:

- categorie 1: werken met een geplande inname groter dan 50 m²;
- categorie 2: werken met een geplande inname tussen 3 en 50 m²;
- categorie 3: werken met een geplande inname kleiner dan 3 m².

Een onderzoek werd uitgevoerd om de impact van de verschillende scenario's af te wegen.

Voor de datacollectie die gediend heeft als input voor deze RIA werden de doelgroepen bevraagd via twee kanalen:

- via een online survey waarbij een groot aantal belanghebbenden werd bevraagd. Zowel de diensten van 308 gemeenten, als de 250 potentiële kabel- en leidingbeheerders, als de betrokken diensten bij AWV, De Lijn en AGIV werden aangeschreven. Uit de steekproef van deze 951 potentiële respondenten heeft de survey:
 - 289 mensen bereikt wat neerkomt op $\pm 30\%$;
 - na correctie van de incomplete of niet afgeronde surveys komt dit op 199 respondenten of 20% ;
- via 19 face-to-face-interviews met een beperktere selectie van belanghebbenden.

Wanneer gevraagd naar het gebruik van de gegevens met betrekking tot de verschillende soorten inname van het openbaar domein bleek dat vooral het ingeven van de werken van categorie 1 en synergieaanvragen (beide 24%) als de grootste toegevoegde waarde worden gezien.

Werken van de categorie 3 worden door de betrokken actoren niet als toegevoegde waarde beschouwd omdat zij zeer frequent en onregelmatig voorkomen waardoor tijdige ingeving moeilijk wordt. Daarnaast gaat het meestal om dringende herstellingen die meteen behandeld worden. De werven van werken categorie 3 ($< 3 \text{ m}^2$) vallen hoofdzakelijk onder de categorie onderhoud en herstellingen van bestaande infrastructuur.

In de RIA werd geopteerd om in eerste instantie alleen werken van categorie 1 verplichtend te maken. De verplichting tot invoer in GIPOD is van kracht sinds 1 juli 2016.

Deze motivering zal meegedeeld worden aan de Commissie. Alle belanghebbende partijen zijn daarenboven meerdere malen geraadpleegd over de gehele ontwerp-tekst van dit decreet:

- de nutssectoren die zetelen in de GRB-raad en Vlaamse Raad van Netwerkbeheerders (VRN) (Proximus, Telenet, Elia, Fluxys, PIDPA, Watergroep, TMVW-Farys, Aquafin, Eandis, Infrax, Integan) op 4 december 2015 en 22 februari 2016;
- enkele andere (Confederatie Bouw, Bouwunie, Ori en De Lijn) kregen op 24 maart 2016 finaal nog de kans om feedback te geven.

De definities van 'elektronisch communicatienetwerk', 'kritieke nationale infrastructuur' en 'netwerexploitant' zijn op dezelfde wijze geformuleerd als in artikel 3 van dit decreet.

De definitie van 'fysieke infrastructuur' bevat niet de uitsluiting van artikel 3 voor netwerken die gebruikt worden voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water omdat het huidige GIPOD deze uitsluiting ook niet bevat.

Bij 'elektronische-communicatieoperator' wordt geen onderscheid gemaakt tussen een communicatieoperator in ruime zin en een communicatieoperator in enge zin, omdat het GIPOD-decreet voor de rest van de bepalingen ook dit onderscheid niet maakt.

De nummering van de invoeging van punt 7°/1 en 7°/2 is gecorrigeerd, zoals voorgesteld door de Raad van State.

Artikel 21

Artikel 4 van het GIPOD-decreet bevat volgende doelstelling: "Het GIPOD heeft tot doel om de informatiestromen, gerelateerd aan het proces van een geplande inname van de openbare weg in het Vlaamse Gewest, te optimaliseren en op die manier de hinder voor de maatschappij in haar geheel en de weggebruikers in het bijzonder te beperken."

Omdat GIPOD ook ingezet zal worden voor de realisatie van artikel 5 en 6 van de BBC-richtlijn, moet hier de doelstelling uit artikel 1/1 van de BBC-richtlijn aan toegevoegd worden.

Artikel 22

Om naar analogie van artikel 11 alleen de relevante bepalingen uit deel V van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing te verklaren, zoals voorgesteld door de Raad van State, is een wijziging nodig van artikel 16, §3, van het GIPOD-decreet. Dit kan niet opgelost worden via het nieuwe artikel 16/8 van dit decreet, omdat dat artikel alleen een verwijzing bevat naar artikel 16, §3, van het GIPOD-decreet.

Artikel 23

Dit artikel voegt een nieuw hoofdstuk 10/1 toe aan het GIPOD-decreet met specifieke bepalingen tot omzetting van artikel 5 en 6 uit de BBC-richtlijn.

Artikel 24

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/1 toe aan het GIPOD-decreet.

Artikel 8, §1, van het GIPOD-decreet is alleen van toepassing op werkopdrachten, die een inname van de openbare weg impliceren. Artikel 5 van de BBC-richtlijn spreekt over alle werken die geheel of gedeeltelijk met overheidsgeld worden gefinancierd, of ze nu op de openbare weg plaatsvinden of niet. Voor dit geval moet de plicht om een civiel werk in het GIPOD in te geven dus opengetrokken worden naar civiele werken, die gepaard gaan met een inname van het openbaar domein in het algemeen en evengoed met een inname van privédomein.

Dit sluit ook deels aan met de praktijk en de huidige mogelijkheden van GIPOD, die enigszins ruimer gaat dan het GIPOD-decreet doet vermoeden. Zo wordt GIPOD ook gebruikt voor werken op privédomein (bijvoorbeeld private verkavelingen, waar de wegenis op termijn overgedragen wordt aan de gemeente) of grote tracéwerken door privédomein, daar waar regelmatig openbaar domein wordt gekruist. Het GIPOD-systeem laat nu al toe dat zowel in privé- als in andere openbare domeinen synergiezones worden aangeduid.

De BBC-richtlijn laat in artikel 5/5 toe civiele werken van gering belang vrij te stellen. Daarom wordt hier ervoor geopteerd de verplichting van artikel 5 van de BBC-richtlijn te beperken tot civiele werken die een gebied van meer dan 50 m² bestrijken. Deze beperking is ingeschreven in de definitie van 'civiele werken'.

Voor het overige wordt het bestaande systeem van artikel 8, §2 en §3, behouden.

Naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State werd de verwijzing naar artikel 22 in dit artikel vervangen door een verwijzing naar artikel 23.

Artikel 25

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/2 toe aan het GIPOD-decreet.

Dit artikel zet artikel 6/1 van de BBC-richtlijn om. Omdat de plicht tot coördinatie beperkt wordt tot civiele werken die een gebied van meer dan 50 m² bestrijken, wordt deze beperking ook hier, via de definitie van 'civiele werken', doorgevoerd. Ook artikel 6 van de BBC-richtlijn maakt deze vrijstelling in het vijfde punt mogelijk.

Volgend deel van artikel 6/1 van de BBC-richtlijn wordt niet overgenomen: "De netwerkexploitanten verlenen uiterlijk twee weken vanaf de datum van ontvangst van het schriftelijk verzoek de gevraagde informatie onder evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden.". Het normale GIPOD-systeem kent namelijk geen wachttijd van twee weken: zodra de informatie in GIPOD zit, kunnen anderen dit raadplegen.

Artikel 26

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/3 toe aan het GIPOD-decreet.

Dit artikel geeft gevolg aan artikel 5/2 van de BBC-richtlijn. De verplichting tot coördinatie geldt alleen wanneer de netwerkexploitant geheel of gedeeltelijk met overheidsgeld gefinancierde civiele werken uitvoert.

Een definitie van 'vergunning' is nodig omdat artikel 5 van de BBC-richtlijn bepaalt dat een verzoek tot coördinatie minstens één maand voordat het definitieve project wordt ingediend bij de bevoegde vergunningverlenende instantie, geformuleerd moet worden. De BBC-richtlijn verduidelijkt niet over welke vergunning het gaat. In de Vlaamse context kan het hierbij gaan over de omgevingsvergunning, de vergunning van het Retributiedecreet of de toelating van het Onroerenderfgoeddecreet. Belangrijk in dit kader is dat het GIPOD-decreet zelf voorziet dat synergieaanvragen voor werkopdrachten van categorie 1 uiterlijk twee maanden voor de start van de werken moeten ingediend worden.

Er zijn vier situaties denkbaar:

- er is geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vereist voor de civiele werken, eventueel wel een vergunning volgens het Retributiedecreet (deze termijn is niet in tegenspraak met de termijn uit het GIPOD-decreet), en zeker een toelating volgens het Onroerenderfgoeddecreet: het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 betreffende de uitvoering van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 bepaalt in artikel 6.3.5 dat een beslissing over deze toelating binnen 30 dagen na de aanvraag moet genomen worden. Omdat de uiteindelijke termijn langer kan zijn dan de twee maanden uit het GIPOD-decreet: 1 maand voor de vergunningsaanvraag conform de BBC-richtlijn + 1 maand beslissingstermijn + de periode voor de werken effectief starten, moet de toelating volgens het Onroerenderfgoeddecreet hier als referentie genomen worden om conform te zijn met de termijn uit de BBC-richtlijn;
- er is alleen een vergunning volgens het Retributiedecreet vereist. Deze vergunning moet ten laatste 30 dagen voor de aanvang van de werken aangevraagd en goedgekeurd worden. Dit betekent even lang als de twee maanden van het GIPOD-decreet;
- er is een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vereist voor de civiele werken. De termijn uit het GIPOD-decreet van 2 maand voor de aanvang van de werken kan geen conformiteit met de BBC-richtlijn garanderen omdat de omgevingsvergunning naar alle waarschijnlijkheid twee maanden voor de aanvang van de werken al ingediend en afgeleverd is. In deze gevallen wordt de omgevingsvergunning als referentie gebruikt;

- er is geen enkele vergunning vereist, bijvoorbeeld soms bij de aanleg van infrastructuur op privédomein. In dit geval wordt de normale termijn van GIPOD, namelijk twee maanden voor de aanvang van de werken, behouden.

Paragraaf 2 bepaalt dat netwerkexploitanten minstens twee keer per jaar hun jaarlijkse planning ingeven in GIPOD. Artikel 6/1 van de BBC-richtlijn vereist immers dat netwerkexploitanten informatie verstrekken onder andere over hun werken waarvoor binnen de zes maanden een vergunning zal aangevraagd worden. Het is ook de enige manier waarop de elektronische-communicatieoperator systematisch op de hoogte kan zijn van geplande vergunningsaanvragen en zo de termijn van één maand voor de aanvraag van de vergunning uit artikel 5/2 van de BBC-richtlijn kan respecteren.

Artikel 11, §2, van het GIPOD-decreet voorziet in punt 2° dat een initiatiefnemer een coördinatievergadering kan organiseren met als doel werkzaamheden in de zone van zijn werkopdracht op elkaar af te stemmen. Het artikel bepaalt dat de initiatiefnemer hiertoe minstens de wegbeheerders, de maatschappijen voor geregeld vervoer en de beheerders van kabels en leidingen uitnodigt, voor zover de synergie-interessezones van deze partijen overlappen met de zone van de werkopdracht van de initiatiefnemer. Dit artikel blijft relevant, ook in het kader van de BBC-richtlijn en wordt daarom in paragraaf 3 herhaald, aangepast aan de context van de BBC-richtlijn.

Artikel 5/2 van de BBC-richtlijn voorziet in het laatste lid nog dat lidstaten regels kunnen vaststellen voor de verdeling van de kosten die aan de coördinatie van civiele werken verbonden zijn. Bij de prijszetting moet erover gewaakt worden, zoals overweging (25) van de BBC-richtlijn aangeeft, dat de regeling geen verborgen staatssteun vormt. Dit is vooral relevant waar civiele werken geheel of deels met overheidsgeld bekostigd worden. Om ervoor te zorgen dat, daar waar civiele werken met Vlaamse overheidssteun gerealiseerd worden, de overheidssteun overal op dezelfde wijze wordt ingezet (onder andere voor het deel van die steun dat voor coördinatie wordt ingezet), wordt een paragraaf 4 in dit artikel opgenomen, die de Vlaamse Regering de mogelijkheid biedt hierover een regeling op te maken. Binnen de sector wordt een verdeelsleutel voor de kosten voor de coördinatie van de civiele werken gehanteerd die opgesteld werd door de VRN (Vlaamse Raad van Netwerkbeheerders).

Indien zou blijken, op basis van geschillen met betrekking tot de coördinatie van werken, dat deze regeling niet of niet meer voldoet, dan kan de Vlaamse Regering zelf deze prijszetting gaan regelen.

Paragraaf 5 voorziet een uitzondering voor kritieke nationale infrastructuur, conform de mogelijkheid van artikel 5/5 van de BBC-richtlijn. Als het federale niveau immers zou beslissen dat het onveilig is informatie te delen over bepaalde kritieke infrastructuur, overeenkomstig artikel 4/7 van de BBC-richtlijn (zie artikel 8 van dit decreet), heeft dit onvermijdelijk ook repercussies op de coördinatiemogelijkheden. Het is zeer onwaarschijnlijk dat coördinatie, waarvoor overigens ook de informatie van artikel 4 van de BBC-richtlijn noodzakelijk is, in dat geval wel veilig is. Ook hier krijgt de Vlaamse Regering de mogelijkheid hier 'Vlaamse' kritieke infrastructuur aan toe te voegen.

De Raad van State merkt in dit verband op dat een dergelijke vrijstelling, overeenkomstig de BBC-richtlijn, met redenen moet worden omkleed, dat de belanghebbende partijen in de gelegenheid moeten worden gesteld om opmerkingen te maken en dat deze vrijstellingen aan de Commissie moeten worden meegedeeld. De motivatie is hierboven opgenomen. Deze zal meegedeeld worden aan de

Commissie. Alle belanghebbende partijen zijn meerdere malen geraadpleegd over de gehele ontwerptekst:

- de nutssectoren die zetelen in de GRB-raad en Vlaamse Raad van Netwerkbeheerders (VRN) (Proximus, Telenet, Elia, Fluxys, PIDPA, Watergroep, TMVW-Farys, Aquafin, Eandis, Infrax, Integan) op 4 december 2015 en 22 februari 2016;
- enkele andere (Confederatie Bouw, Bouwunie, Ori en De Lijn) kregen op 24 maart 2016 finaal nog de kans om feedback te geven.

Artikel 27

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/4 toe aan het GIPOD-decreet.

Voor geschillen over de coördinatie van civiele werken en transparantie van geplande civiele werken in het kader van de BBC-richtlijn wordt, naar het voorbeeld van Brussel en Wallonië een eigen Vlaamse geschillencommissie opgericht.

De BBC-richtlijn vereist dat de nationale instanties voor geschillenbeslechting juridisch en functioneel onafhankelijk zijn van de netwerkexploitanten.

De IGB zal bestaan uit volgende leden:

- 1° drie leden van de Raad van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie;
- 2° één lid van de Vlaamse Regulator voor de Media (Vlaamse Gemeenschap);
- 3° één lid van de Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (Franse Gemeenschap);
- 4° één lid van de Medienrat (Duitstalige Gemeenschap);
- 5° twee leden aangewezen door de Vlaamse Regering;
- 6° twee leden aangewezen door de Waalse Gewestregering;
- 7° twee leden aangewezen door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, waarvan één Nederlandstalige en één Franstalige.

Om de aldus opgebouwde deskundigheid maximaal in te zetten zal de Vlaamse Geschillencommissie allereerst de twee leden bevatten, die door de Vlaamse Regering aangewezen zijn om te zetelen in de IGB. Gezien de helft van de leden van de IGB deskundig zijn op het vlak van telecom of media, is het best dat deze twee leden, aan te wijzen door de Vlaamse Regering, vertrouwd zijn met niet-telecomnetwerken. Omgekeerd zal het derde lid van de Vlaamse Geschillencommissie iemand zijn die vertrouwd is met media.

De partijen dragen volledig de kosten van de werking van de geschillencommissie. Dit omvat onder andere de administratieve kosten, de kosten van deskundigen en eventuele vergoedingen voor de leden van de geschillencommissie. Dit is in overeenstemming met artikel 10/2 van de BBC-richtlijn dat onder meer stelt dat de lidstaten kunnen bepalen dat de instantie voor geschillenbeslechting vergoedingen kan vragen ter dekking van de kosten voor het verrichten van de haar toegewezen taken.

In het nieuw ingevoegde artikel 16/4, §1, wordt op vraag van de Raad van State verduidelijkt dat het gaat om een van de partijen, betrokken bij het geschil, die een verzoek bij de geschillencommissie kan indienen.

De Raad van State vraagt in haar advies naar de verhouding tussen de procedure voor de geschillencommissie en een eventuele procedure voor de rechtbank. Voor deze kwestie is contact opgenomen met de Europese Commissie, die antwoordde dat de onderlinge verhouding tussen beide procedures tot de vrijheid van de lidstaten behoort. In navolging van de suggestie van de Raad van State is toegevoegd dat de procedure voor de geschillencommissie voorrang heeft op een eventuele

gerechtelijke procedure. Dit lijkt het meest logisch omdat de procedure voor de geschillencommissie een kortere, eenvoudigere procedure is.

Artikel 28

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/5 toe aan het GIPOD-decreet.

Dit artikel regelt de procedure voor de geschillencommissie.

De Raad van State merkt op dat niet voorzien is wat er dient te gebeuren als de tweederdemeerderheid niet bereikt wordt. Een dergelijke regeling is ook niet voorzien in het samenwerkingsakkoord, dat eveneens voorgelegd werd aan de Raad van State. In haar advies 60.720/VR van 31 januari 2017 over dit samenwerkingsakkoord maakte de Raad van State hier geen opmerking over. Voor de geschillencommissie in het kader van het GIPOD-decreet is het, in tegenstelling tot de IGB, daarenboven moeilijker, als niet onmogelijk om een alternatieve oplossing te vinden, omdat de geschillencommissie in het kader van het GIPOD-decreet maar uit drie leden bestaat.

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State is paragraaf 2 gewisseld met paragraaf 1 en verduidelijkt de nieuwe paragraaf 1 welke gegevens en stukken moeten worden opgenomen in of gevoegd bij het verzoekschrift. Daarenboven verplicht het eerste lid het verzoek in te dienen via betekeningswijzes, waarvan de datum met zekerheid kan worden vastgesteld en is een termijn bepaald om het verzoekschrift te vervolledigen met de ontbrekende stukken.

Paragraaf 3 van dit artikel is tot slot meer aangepast aan de bewoording van de artikelen 5/4 en 6/4 van de BBC-richtlijn, zoals gesuggereerd door de Raad van State.

Artikel 29

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/6 toe aan het GIPOD-decreet.

Dit artikel regelt het beroep tegen beslissingen van de geschillencommissie, conform artikel 10/6 van de BBC-richtlijn, dat bepaalt dat tegen elk besluit van onder andere de nationale instantie voor geschillenbeslechting beroep kan aangetekend worden bij een gerechtelijke instantie, overeenkomstig de nationale wetgeving. Het Marktenhof is hiervoor aangeduid naar het voorbeeld van het samenwerkingsakkoord. Dit is een nieuwe sectie binnen het Hof van Beroep te Brussel, ingesteld met de wet van 25 december 2016 tot wijziging van de rechtspositie van de gedetineerden en van het toezicht op de gevangenen en houdende diverse bepalingen inzake justitie. Het is de bedoeling dat deze sectie kennisneemt van gereguleerde marktzaken. Omdat het samenwerkingsakkoord deze sectie aanduidt als bevoegde sectie en omdat de richtlijn verantwoord wordt vanuit de doelstelling om de interne markt te bevorderen, lijkt deze sectie ook hier de meest aangewezen beroepsinstantie.

Parallel aan het beroepsmechanisme dat met het samenwerkingsakkoord wordt ingevoerd ten aanzien van beslissingen van de IGB, voert dit ontwerp van decreet een beroepsmechanisme tegen de beslissingen van de geschillencommissie in bij het Marktenhof zetelend zoals in kort geding. Als dit decreet expliciet geen beroepsinstantie zou aanduiden, betekent dit immers dat beroepen tegen beslissingen van de geschillencommissie, die administratieve rechtshandelingen zijn, terechtkomen bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. De aanwijzing van het Marktenhof kadert in de uitoefening door het Vlaamse Gewest van een impliciete bevoegdheid in de zin van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. Het is strikt noodzakelijk voor de uitvoering

van bepaalde en adequate beroepsmogelijkheden tegen de beslissingen van de geschillencommissie. De bevoegdheid van het Marktenhof verandert hier niet door omdat bewust niet ingegrepen wordt op de procedurele regels uit het gerechtelijk wetboek. De weerslag van de betrokken bepaling is bijgevolg marginaal.

Het beroep tegen de beslissingen van de geschillencommissie bij het Marktenhof biedt de volgende voordelen:

- een bundeling van specialisatie van het Marktenhof gezien het samenwerkingsakkoord de beroepen tegen beslissingen van de IGB ook toewijst aan dit hof;
- de invoering van een effectief annulatieberoep bij een rechtsmacht die de mogelijkheid heeft om kennis te nemen van alle vragen in feite en in rechte;
- eenvormigheid van de rechtspraak;
- vereenvoudiging van de beroepsmogelijkheden ter zake;
- snelheid van de procedure.

Dit leidt tot de conclusie dat de toewijzing van de bevoegdheid kennis te nemen van de beroepen door het Marktenhof volkomen beantwoordt aan de vereisten inzake de impliciete bevoegdheden, zoals bepaald door artikel 10, BWHI.

In de eerste zin van het tweede lid is 'hoger beroep' vervangen door 'beroep', zoals voorgesteld door de Raad van State.

Daarenboven is in het laatste lid van het nieuwe artikel 16/6 voorzien in een mogelijkheid voor het Marktenhof om de bestreden beslissing te schorsen, zoals gevraagd door de Raad van State.

Artikel 30

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/7 toe aan het GIPOD-decreet.

Artikel 11 van de BBC-richtlijn verplicht lidstaten sancties te voorzien voor inbreuken op de bepalingen uit de richtlijn. Sancties, die doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn. Artikel 11 van dit decreet voorziet de sancties voor de sectoroverschrijdende bepalingen. Dit artikel 16/7 voert in het GIPOD-decreet de sancties in voor inbreuken op de nieuwe artikelen 16/1 tot en met 16/3 uit datzelfde GIPOD-decreet.

De opmerking van de Raad van State over artikel 10 geldt ook hier in die zin dat telkens verduidelijkt moet worden dat het om een 'definitieve' beslissing' van de IGB of een gerechtelijke instantie gaat. Het artikel is in die zin aangepast.

De Raad van State vraagt zich af hoe het bestuur dat de geldboete kan opleggen, kennis zal krijgen van de beslissing van de IGB of van de gerechtelijke instantie. Er is een extra lid toegevoegd aan dit artikel dat de kennisgeving regelt voor wat betreft de gerechtelijke instanties. Een zelfde bepaling voor beslissingen van de IGB is overbodig omdat er twee leden voor Vlaanderen zetelen in de IGB en artikel 8, §4, van het samenwerkingsakkoord bepaalt dat de IGB slechts rechtsgeldig kan beslissing onder andere wanneer minstens één lid aanwezig is van het gewest, waar het geschil zich voordoet. Volgens artikel 27 van dit decreet maken deze twee leden van de IGB ook deel uit van de geschillencommissie, opgericht in het kader van het GIPOD-decreet.

Er is een derde paragraaf toegevoegd, die voorziet in een beroepsmogelijkheid in volle rechtsmacht bij de Raad van State tegen de beslissing tot het opleggen van een administratieve geldboete, zoals gevraagd door de Raad van State.

Artikel 31

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/8 toe aan het GIPOD-decreet.

Dit artikel verwijst voor de procedurele bepalingen in verband met de administratieve geldboete naar artikel 16, §2 en §3, van het GIPOD-decreet, met uitzondering van het tweede lid van artikel 16, §2. Dit laatste is een correctie op de oorspronkelijke tekst naar aanleiding van een opmerking van de Raad van State.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

Liesbeth HOMANS

BIJLAGEN BIJ DE MEMORIE VAN TOELICHTING:
Bijlage 1: Omzetting richtlijn 2014/61/EU

Omzettingstabel Richtlijn 2014/61/EU inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid → decreet inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten

Opmerking: de nieuwe bepalingen uit het ontwerpdecreet staan in vet.

Art. nr. BBC-Richtlijn	Art. nr. ontwerp-decreet of andere bestaande wetgeving
Art. 1 Onderwerp en toepassingsgebied	
1. Deze richtlijn beoogt de uitrol van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren door het gezamenlijk gebruik van bestaande fysieke infrastructuur te bevorderen en de efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur mogelijk te maken, zodat deze netwerken tegen lagere kosten kunnen worden uitgerold.	Ontwerpdecreet, artikel 16: Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt: “Het doel is ook, tegen lagere kosten, de uitrol van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren, door meer gezamenlijk gebruik van bestaande fysieke infrastructuur en een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur.” Ontwerpdecreet, artikel 21: Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt: “Het doel is ook, tegen lagere kosten, de uitrol van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren door een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur.”
Art. 2 Definities	
Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG	Ontwerpdecreet, artikel 3: 1° abonnee: een natuurlijk persoon of rechtspersoon die gebruik maakt van een elektronische-communicatiedienst ter uitvoering van een contract dat hij sloot met een elektronische-communicatieoperator in ruime zin; 3° elektronische-communicatiedienst: een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat uit het overbrengen van signalen via elektronische-communicatienetwerken. De voormelde dienst bestaat uit telecommunicatiediensten en transmissiediensten op netwerken die voor omroep worden gebruikt, maar niet de diensten die overgebrachte inhoud, met behulp van elektronische-communicatienetwerken en –diensten, leveren of redactioneel controleren. De diensten van de

informatie maatschappij, die niet geheel of hoofdzakelijk bestaan uit het overbrengen van signalen via elektronische-communicatienetwerken horen er evenmin bij; 5° elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen, de schakel- of routingsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via: a) draad; b) radiogolven; c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken; d) elektriciteitsnetten, als ze voor overdracht van signalen worden gebruikt; e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat alleen om elektronische-communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten; 6° elektronische-communicatieoperator in enge zin: een onderneming die elektronische-communicatienetwerken <i>bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt</i> of waaraan een vergunning is verleend om elektronische-communicatienetwerken <i>te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen</i>, en die valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie. 7° elektronische-communicatieoperator in ruime zin: een onderneming die elektronische-communicatienetwerken <i>bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt</i> of waaraan een vergunning is verleend om elektronische-communicatienetwerken <i>te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen</i>, en die valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie of van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie;	
--	--

11° netwerkaansluitpunt: het fysieke punt waarop een abonnee de toegang tot een elektronisch communicatienetwerk wordt geboden. In geval van netwerken met schakelings- of routeringsfuncties wordt het netwerkaansluitpunt bepaald door middel van een specifiek netwerkadres, dat aan een abonneenummer of –naam gekoppeld kan zijn. Ontwerpdecreet, artikel 13, 2° lid: Aan artikel 42 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, worden een tweede en een derde lid toegevoegd die luiden als volgt: (...) In dit artikel wordt verstaan onder: 1° elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid: transmissiesystemen, schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals niet-actieve netwerkelementen, die het mogelijk maken signalen over te brengen en breedbandtoegangsdiensten te leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, als die voor de overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip met internet. Ontwerpdecreet, artikel 15: Aan artikel 2, §1, van hetzelfde decreet wordt een punt 16° toegevoegd, dat luidt als volgt: “16° Elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via: a) draad; b) radiogolven; c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken;	
---	--

d) elektriciteitsnetten, als ze voor overdracht van signalen worden gebruikt; e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat alleen om elektronische communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten met een snelheid van minstens 30Mbps. Ontwerpdecreet, artikel 18, 2° lid: Aan artikel 6.4.4 van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013, gewijzigd bij de decreten van 15 juli 2016 en 25 april 2014, wordt een paragraaf 4 toegevoegd die luidt als volgt: (...) Elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid zijn transmissiesystemen, schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals niet-actieve netwerkelementen, die het mogelijk maken signalen over te brengen en breedbandtoegangsdiensten te leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, als die voor de overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip met internet. Ontwerpdecreet, artikel 20: In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht: 1° er worden een punt 2°/1 tot en met 2°/3 ingevoegd, die luiden als volgt: (...) 2°/2 elektronisch communicatienetwerk: elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen, de schakel- of	
--	--

	routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebracht informatie, via: a) draad; b) radiogolven; c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken; d) elektriciteitsnetten, als ze voor de overdracht van signalen worden gebruikt; e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat enkel om elektronische-communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten; 2°/3 Elektronische-communicatieoperator: een onderneming die elektronische-communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt, of waaraan een vergunning is verleend om elektronische-communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen.
1° netwerkexploitant: een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden, alsmede een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt die tot doel heeft een dienst te leveren: a) Zoals de productie, het transport of de distributie van: i) Gas, ii) Elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, iii) Verwarming, iv) Water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater, en drainagesystemen;	Ontwerpdecreet, artikel 3: 12° netwerkexploitant: een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt voor één van de volgende diensten: a) de distributie van gas, als die dienst onder de Vlaamse bevoegdheid valt; b) de distributie van elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, binnen een geografisch afgebakend gebied in het Vlaamse Gewest; c) de productie, het transport of de distributie van stadsverwarming, dat wil zeggen de thermische energie in de vorm van stoom of warm water vanuit een centrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met verschillende gebouwen of locaties om ruimten of processen te verwarmen;

b) Vervoersdiensten, met inbegrip van spoorwegen, wegen, havens en luchthavens.	d) de productie, het transport of de distributie van water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen; e) de volgende vervoersdiensten: 1) de wegen en de waterwegen en 2) de havens, luchthavens en De Lijn; Ontwerpdecreet, artikel 20: In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht: (...): 4° er worden een punt 7°/1 en een punt 7°/2 ingevoegd, die luiden als volgt: (...) 7°/2 netwerkexploitant: een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt voor een van de volgende diensten: a) de distributie van gas, als die dienst onder de Vlaamse bevoegdheid valt; b) de distributie van elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, binnen een geografisch afgebakend gebied in het Vlaamse Gewest; c) de productie, het transport of de distributie van stadsverwarming, dat wil zeggen de thermische energie in de vorm van stoom of warm water vanuit een centrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met verschillende gebouwen of locaties, om ruimten of processen te verwarmen; d) de productie, het transport of de distributie van water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen; e) de volgende vervoersdiensten: 1) de wegen en de waterwegen; 2) de havens, luchthavens en De Lijn.
2° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals	Ontwerpdecreet, artikel 3: 8° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf

buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen; kabels, met inbegrip van alsmede elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water als bedoeld in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 98/83/EG, zijn geen fysieke infrastructuur in de zin van deze richtlijn. een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels en elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water zijn geen fysieke infrastructuur; Ontwerpdereet, artikel 13, 2° lid: Aan artikel 42 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt: (...) In dit artikel wordt verstaan onder: (...) 2° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels zijn geen fysieke infrastructuur. Ontwerpdereet, artikel 20, 2°: In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht: (...) 2° er wordt een punt 3°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt: 3°/1 fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels zijn geen fysieke infrastructuur.	buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen; kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels (dark fibre), alsmede elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water als bedoeld in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 98/83/EG, zijn geen fysieke infrastructuur in de zin van deze richtlijn.
Ontwerpdereet, artikel 3: 5° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdienslen kan leveren met een snelheid van minstens 30Mbps;	3° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdienslen kan leveren met minstens 30 Mbps.

4° civiele werken: het product van een geheel van bouwkundige of civieltechnische werken dat bestemd is om als zodanig een economische of technische functie te vervullen en dat een of meer elementen van een fysieke infrastructuur omvat.	Ontwerpdecreet, artikel 20: In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht: 1° er worden een punt 2°/1 tot en met 2°/3 ingevoegd, die luiden als volgt: 2°/1° civiele werken: een geheel van bouwkundige of civieltechnische werken met een oppervlakte van meer dan 50m ² , dat bestemd is om een economische of technische functie te vervullen en dat een of meer elementen van een fysieke infrastructuur omvat.
5° overheidsinstantie: een centrale, regionale of lokale overheid, een publiekrechtelijke instelling of een verband gevormd door een of meer van deze lichamen of een of meer van deze publiekrechtelijke instellingen.	Niet omgezet, omdat alleen gebruikt in artikel 4/2 dat niet omgezet wordt.
6° publiekrechtelijke instelling: instellingen die alle van de volgende kenmerken heeft: a) Ze zijn opgericht met het specifieke doel te voorzien in behoeften van algemeen belang die niet van industriële of commerciële aard zijn; b) Zij bezitten rechtspersoonlijkheid; en c) Zij worden geheel of in hoofdzaak gefinancierd door de centrale, regionale of lokale overheden of andere publiekrechtelijke instellingen; of zijn onderworpen aan toezicht door dergelijke overheden of instellingen; of waarvan de leden van het bestuursorgaan, het leidinggevend orgaan of het toezichthoudend orgaan voor meer dan de helft door de centrale, regionale of lokale overheden of andere publiekrechtelijke instellingen zijn aangewezen.	Niet omgezet, omdat alleen gebruikt in definitie van 'overheidsinstantie', wat op zijn beurt alleen gebruikt wordt in artikel 4/2 dat niet omgezet wordt.
7° fysieke binnenhuisinfrastructuur: fysieke infrastructuur of installaties op de locatie van de eindgebruiker, met inbegrip van elementen die gemeenschappelijk eigendom zijn, die bestemd is om vaste en/of draadloze toegangsnetwerken onder te brengen, voor zover die netwerken elektronische-communicatiediensten kunnen leveren en door middel waarvan het toegangspunt van het gebouw kan worden aangesloten op het aansluitpunt van het netwerk.	Deze term wordt alleen gebruikt in artikel 9 van de BBC-richtlijn, dat niet op Vlaams niveau wordt omgezet.

8° voor hoge snelheid bestemde fysieke binnenhuisinfrastructuur: fysieke binnenhuisinfrastructuur die bestemd is om elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen of het leveren van die netwerken mogelijk te maken.	Deze term wordt alleen gebruikt in artikel 9 van de BBC-richtlijn, dat niet op Vlaams niveau wordt omgezet.
9° belangrijke renovatienetwerken: bouwwerkzaamheden of civieltechnische werken op de locatie van de eindgebruiker die de gehele fysieke binnenhuisinfrastructuur of een aanzienlijk deel daarvan structureel wijzigen en waarvoor een bouwvergunning is vereist.	Niet omgezet in dit ontwerpdecreet, omdat het deel uitmaakt van de bepalingen, die via het besluit van de Vlaamse Regering van 9 juni 2017 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake breedband is omgezet via artikel 2, 1° Art. 2. In dit besluit wordt verstaan onder: 1° belangrijke renovatiewerken: de bouwwerkzaamheden of civieltechnische werken op de locatie van de eindgebruiker die de gehele fysieke binnenhuisinfrastructuur of een aanzienlijk deel daarvan structureel wijzigen, en waarvoor een stedenbouwkundige vergunning of omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of een meldingsakte is vereist; (...)
10° vergunning: een expliciet of impliciet toelatingsbesluit van een bevoegde autoriteit na een procedure waarbij een onderneming stappen moet ondernemen om op legale wijze bouw- of civieltechnische werken te mogen uitvoeren.	Ontwerpdecreet, artikel 26: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/3 ingevoegd, dat luidt als volgt: (...) Art. 16/3, §1: (...) In het eerste lid, 3°, wordt onder vergunning een van de volgende toelatingen of vergunningen verstaan: a) een toelating als vermeld in artikel 6.4.4, §1 van Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, als er geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen conform artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening nodig is voor de civiele werken; b) een vergunning als vermeld in artikel 40 tot en met 43bis van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, als er geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen conform artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en geen toelating conform artikel 6.4.4, §1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013

	nodig is voor de civiele werken; c) een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen als vermeld in artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, als die vergunning nodig is voor de civiele werken.
11° toegangspunt: een in of buiten het gebouw gelegen fysiek punt dat toegankelijk is voor ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan een vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden, en waar het netwerk kan worden aangesloten op de voor hoge snelheid bestemde fysieke binnenhuisinfrastructuur.	Deze term wordt alleen gebruikt in artikel 9 van de BBC-richtlijn, dat niet op Vlaams niveau wordt omgezet.
Artikel 3 Toegang tot bestaande fysieke infrastructuur 1. De lidstaten dragen er zorg voor dat elke netwerkexploitant het recht heeft ondernemingen die elektronische communicatienetwerken aanbieden of waaraan een vergunning voor het aanbieden ervan is verleend, toegang te geven tot zijn fysieke infrastructuur met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid. De lidstaten kunnen tevens op wederkerige wijze erin voorzien dat exploitanten van openbare communicatienetwerken het recht hebben om toegang te geven tot hun fysieke infrastructuur met het oog op de aanleg van andere dan elektronische-communicatienetwerken.	Dit recht wordt nergens verhinderd. In de praktijk gebeurt het. Wat wegen en waterwegen betreft, wordt het gefaciliteerd door het artikel 40, §1 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting: <i>“Het privaat gebruik van het domein van de wegen en hun aanhorigheden ressorterend onder het beheer van het Vlaamse Gewest, van de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeevering en de dijken kan worden toegestaan met een vergunning.”</i>
2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de netwerkexploitanten, op schriftelijk verzoek van ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning voor het aanbieden ervan is verleend, moeten voldoen aan redelijke verzoeken om toegang tot hun fysieke infrastructuur onder billijke en redelijke eisen en voorwaarden met inbegrip van de prijs, met het oog op de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid. Dat schriftelijke verzoek bevat een nadere omschrijving van de elementen van het project waarvoor om toegang wordt verzocht, met inbegrip van een tijdschema.	Ontwerpdereet, artikel 4: Op schriftelijk of digitaal verzoek van een elektronische-communicatieoperator in ruime zin willigen netwerkexploitanten en elektronische-communicatieoperatoren in enge zin redelijke verzoeken om toegang tot hun fysieke infrastructuur in, als dat om een van de volgende redenen nodig is: a) de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid of; b) het onderhoud of het opwaarderen ervan. De toegang wordt ingewilligd onder billijke en redelijke eisen en

voorwaarden, met inbegrip van de prijs. De verzoeker voegt bij het schriftelijke of digitale verzoek een overzicht van de elementen van zijn project waarvoor hij om toegang verzoekt, en een tijdschema. Ontwerpdecreet, artikel 5: De netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin steunt elke weigering om toegang te verlenen op objectieve, transparante en evenredige criteria, zoals: 1° de technische geschiktheid van de fysieke infrastructuur waarvoor om toegang wordt verzocht voor het onderbrengen van de elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid; 2° de beschikbaarheid van ruimte om de elementen van de elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de behoorlijk gemotiveerde toekomstige behoeften aan ruimte van de netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin; 3° overwegingen over de veiligheid en de volksgezondheid; 4° de integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, namelijk van kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur; 5° het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische-communicatiediensten als andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt; 6° de vraag of de netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoeegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt is voor het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat hij de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden verleent. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur als vermeld in het eerste lid, 4°, opstellen. De netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin	3. De lidstaten eisen dat elke weigering om toegang te verlenen, gebaseerd is op objectieve, transparante en evenredige criteria, zoals: a) De vraag of de fysieke infrastructuur waartoe toegang is gevraagd technisch gezien geschikt is voor het onderbrengen van de in lid 2 bedoelde elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid; b) De beschikbaarheid van ruimte om de in lid 2 bedoelde elementen van de elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te huisvesten, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met de toekomstige behoeften aan ruimte van de netwerkexploitant, die afdoende moeten worden aangetoond; c) Overwegingen met betrekking tot veiligheid en volksgezondheid; d) De integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, met name van kritieke nationale infrastructuur; e) Het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische-communicatiediensten wanneer andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt; f) De vraag of de netwerkexploitant beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoeegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt zijn voor het aanbieden van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden wordt verleend. De lidstaten zorgen ervoor dat de netwerkexploitant uiterlijk twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het verzoek

om toegang de redenen voor de weigering opgeeft.	geeft uiterlijk twee maanden na de ontvangst van het volledige verzoek om toegang de redenen voor de weigering op, tenzij andere specifieke sectorale regelingen een kortere termijn opleggen. Artikel 4, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaat gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken: <i>“Tenzij anders bepaald is in deel II of in een protocol, wordt de vergunning minstens dertig kalenderdagen voor de aanvang van de geplande werken of activiteiten ingediend bij de domeinbeheerder. (...)”</i>
4. Indien uiterlijk twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het verzoek, toegang wordt geweigerd of geen overeenstemming wordt bereikt over specifieke eisen en voorwaarden, met inbegrip van de prijs, dragen de lidstaten er zorg voor dat elke partij het recht heeft deze kwestie door te verwijzen naar de bevoegde nationale instantie voor geschillenbeslechting.	Ontwerpdecreet, artikel 9: Elke netwerkexploitant of elektronische-communicatieoperator in ruime zin kan een geschil bij het IGB aanhangig maken wanneer hij meent dat de verplichtingen, bepaald in artikel 4 tot en met 7 geschonden zijn. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie. Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2017 in het kader van de omzetting van Richtlijn 2014/61/EU, artikel 5, §2, 1°: <i>“De IGB beslist in de gevallen waarin de wetten, decreten en ordonnances van de bevoegde overheden (gewesten, gemeenschappen, federale overheid) in het kader van de omzetting van Richtlijn 2014/61/EU voorziet, namelijk in geval van:</i> <i>1° weigering door een netwerkexploitant om toegang te verlenen tot bestaande fysieke infrastructures met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid of bij onenigheid over specifieke eisen en voorwaarden, met inbegrip van de prijs; (...).”</i>
5. De lidstaten zorgen ervoor dat in lid 4 bedoelde nationale instantie voor geschillenbeslechting met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel een bindend besluit neemt om het overeenkomstig lid 4 voorgelegde geschil te beslechten, met inbegrip van het vaststellen van billijke en niet-discriminerende	Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2017 in het kader van de omzetting van Richtlijn 2014/61/EU, artikel 8: <i>“§1. De IGB streeft een consensus na. Bij gebrek aan een consensus in haar midden neemt de IGB met een tweede meerderheid van de aanwezige leden, zo spoedig mogelijk een beslissing en in elk geval binnen een termijn van twee</i>

eisen en voorwaarden, waaronder, in voorkomend geval, de prijs. De nationale instantie voor geschillenbeslechting beslecht het geschil zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het volledige verzoek, behoudens buitengewone omstandigheden, waarbij elke partij de mogelijkheid behoudt om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie. Indien het geschil betrekking heeft op de toegang tot de infrastructuur van een aanbieder van een elektronisch communicatienetwerk en de nationale instantie voor geschillenbeslechting, is de nationale regelgevende autoriteit, houdt deze, in voorkomend geval, rekening met de in artikel 8 van Richtlijn 2002/21/EG genoemde doelstellingen. Bij elke prijs die de instantie voor geschillenbeslechting vaststelt, wordt ervoor gezorgd dat de toegangsaanbieder een eerlijke kans heeft om zijn kosten terug te verdienen en wordt rekening gehouden met de gevolgen van de toegang voor het bedrijfsplan van de toegangsaanbieder, met inbegrip van de investeringen door de netwerkexploitant die om toegang wordt verzocht, met name in de fysieke infrastructuur die gebruikt wordt om elektronische communicatiediensten met hoge snelheid te verstreken.	<i>maanden na de ontvangst van het volledige verzoek.</i> <i>De beslissing houdt naar behoren rekening met het evenredigheidsbeginsel.</i> <i>Als het geschil betrekking heeft op de toegang tot bestaande fysieke infrastructuren bedraagt de termijn vermeld in het vorige lid vier maanden.</i> <i>In uitzonderlijke omstandigheden, aanvaard door minstens twee derde van de aanwezige leden van de IGB, kunnen de termijnen bedoeld in de twee vorige leden overschreden worden. (...)</i> <i>§2. Onverminderd de mogelijkheid om een zaak aanhangig te maken bij een rechtbank, kunnen netwerkexploitanten een verzoekschrift indienen bij het IGB. Daartoe moeten ze een verzoekschrift indienen dat wordt betekend door afgifte in de zetel van het secretariaat van de IGB tegen ontvangstbewijs, via een ter post aangetekende zending of via elektronische weg waarmee de datum van ontvangst kan worden bevestigd.</i> <i>Op straffe van nietigheid wordt het verzoekschrift ondertekend en vermeldt het: (...)</i> <i>Zodra het secretariaat van het IGB het verzoekschrift ontvangt, registreert het dit laatste.</i> <i>Binnen vijf werkdagen na de datum van registratie van het verzoekschrift neemt de voorzitter van de IGB, met instemming van ten minste een van de twee leden die respectievelijk aangewezen zijn door de entiteit die pas het voorzitterschap heeft uitgeoefend en door diegene die dat het volgende jaar zal uitoefenen, een beslissing over de ontvankelijkheid. Deze beslissing wordt onmiddellijk betekend aan de eisende partij.</i> <i>Indien het verzoekschrift onontvankelijk wordt verklaard, wordt de procedure definitief stopgezet.</i> <i>§3. Als het geschil betrekking heeft op de toegang tot bestaande fysieke infrastructuren of op de coördinatie van civiele werken, kan de IGB een beslissing nemen waarin billijke en redelijke eisen en voorwaarden, waaronder de prijs, worden vastgesteld.</i> <i>Als zij de prijs van de toegang tot een fysieke infrastructuur vaststelt, zorgt de IGB ervoor dat de toegangsaanbieder een eerlijke kans krijgt om zijn kosten terug te verdienen. De IGB houdt ook rekening met de gevolgen van de gevraagde toegang voor het bedrijfsplan van de toegangsaanbieder, met</i>
--	--

	<i>inbegrip van de investeringen door de netwerkexploitant aan wie de toegang wordt gevraagd."</i> en artikel 9: <i>"Tegen alle beslissingen van de IGB kan binnen zestig dagen na de aangetekende kennisgeving van de beslissing aan alle betrokken partijen, beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld bij het hof van beroep in Brussel, rechtsprekend zoals in kort geding. (...)"</i>
6. Dit artikel laat het eigendomsrecht van de eigenaar van de fysieke infrastructuur, indien de netwerkexploitant niet de eigenaar is, alsmede het eigendomsrecht van derden, zoals landeigenaren en eigenaren van privaat domein, onverlet.	Gecoördineerde Grondwet, artikel 16: <i>"Niemand kan van zijn eigendom worden ontzet dan ten algemene nutte, in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald en tegen billijke en voorafgaande schade loosstelling."</i>
Art. 4 Transparantie van bestaande fysieke infrastructuur 1. Lidstaten zorgen ervoor dat iedere onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan een vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend, op verzoek recht op toegang heeft tot de volgende minimuminformatie met betrekking tot de bestaande fysieke infrastructuur van andere netwerkexploitanten, teneinde overeenkomstig artikel 3, lid 2, een verzoek om toegang tot de fysieke infrastructuur in te dienen: a) Locatie en route; b) Aard en huidig gebruik van de infrastructuur; en c) Een contactpunt. De lidstaten zorgen ervoor dat de onderneming die om toegang verzoek, het gebied waarin wordt overwogen om elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid aan te leggen, specificieert. De lidstaten kunnen toestaan dat de toegang tot minimuminformatie wordt beperkt, evenwel uitsluitend indien dit noodzakelijk wordt geacht met het oog op de veiligheid en integriteit van de netwerken, de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de openbare veiligheid, de vertrouwelijkheid en de bescherming van handels- en	Ontwerpdecreet, artikel 6: Om elektronische-communicatieoperatoren in ruime zin in staat te stellen een verzoek tot toegang in te dienen, verlenen netwerkexploitanten of elektronische-communicatieoperatoren in enge zin, op schriftelijk of digitaal verzoek, elektronische-communicatieoperatoren in ruime zin toegang tot de volgende minimuminformatie over hun bestaande fysieke infrastructuur, als ze die niet via KLIP beschikbaar stellen: a) de locatie en de route; b) de aard en het huidige gebruik van de infrastructuur; c) een contactpunt. In het eerste lid wordt verstaan onder KLIP: het Kabel- en Leidingeninformatieportaal dat een elektronisch informatiesysteem is voor de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over kabels en leidingen ter uitvoering van het KLIP-decreet van 14 maart 2008. De elektronische-communicatieoperator in ruime zin verduidelijkt in zijn verzoek in welk gebied hij de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt. De ontvanger van het verzoek verleent toegang tot die informatie binnen twee maanden na de ontvangst van het schriftelijke of digitale verzoek en hanteert daarbij evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden.

bedrijfsgeheimen.	De elektronische-communicatieoperators in ruime zin die toegang krijgen tot informatie over bestaande fysieke infrastructuur, nemen de nodige maatregelen ter bescherming van vertrouwelijkheid en handels- en bedrijfsgeheimen. KLIP-decreet, art. 11: <i>“Elke KLB aan wie een planaanvraag via het KLIP ter beschikking wordt gesteld, is verplicht om kosteloos en uiterlijk de vijfde werkdag die volgt op de terbeschikkingstelling via het KLIP, ofwel aan het agentschap via het KLIP mee te delen dat hij in de planaanvraagzone geen kabels en leidingen beheert of zal beheeren op de dag van de geplande aanvraag van de grondwerken, ofwel aan het agentschap via het KLIP op IMKL-conforme wijze alle informatie mee te delen om tot lokalisatie te kunnen overgaan van alle kabels en leidingen die de KLB in de planaanvraagzone beheert of zal beheeren op de dag van de geplande aanvang van de werken. (...)”</i> Protocol voor infrastructuur- en nutswerken op het domein van het Vlaamse Gewest, artikelen 6.2.1 (onder ‘Coördinatie en planning van werken met het nutsbedrijf als opdrachtgever’): <i>“Grote werken</i> - <i>Bij de aanvang van de studie zal het nutsbedrijf de afdeling aanschrijven met de vraag naar de ligging van zijn ondergrondse installaties, de geplande wegeniswerken en het eventueel bijzondere statuut van de terreinen langs het tracé van de werken.</i> - <i>De afdeling zal dan binnen de maand aan het nutsbedrijf aan de hand van plans en naar rato van de beschikbaarheid van informatie, concrete en zo nauwkeurig mogelijke informatie verstrekken.</i> - <i>Op vraag van hetzij de afdeling, hetzij het nutsbedrijf, hetzij een ander nutsbedrijf, wordt een coördinatievergadering belegd om de coördinatiemogelijkheden na te gaan.</i> - <i>Op vraag van een van de betrokken partijen wordt een werfvergadering met de aannemer belegd.”</i>
-------------------	---

6.2.2: "Kleine werken - Bij de aanvang van de studie zal het nutsbedrijf de afdeling aanschrijven met de vraag naar de ligging van zijn ondergrondse installaties, de geplande wegeniswerken en het eventueel bijzondere statuut van de terreinen langs het tracé van de werken. - De afdeling zal dan binnen de maand aan het nutsbedrijf aan de hand van plans en naar rato van de beschikbaarheid van informatie, concrete en zo nauwkeurig mogelijke informatie verstrekken." en 7.3 (onder 'Coördinatie en planning van werken met het Vlaamse Gewest als opdrachtgever'): "Het nutsbedrijf zal dan binnen de maand aan de afdeling aan de hand van plans en naar rato van de beschikbaarheid van informatie, concrete en zo nauwkeurig mogelijke informatie verstrekken, betreffende de ligging, diepte, diameter en materiaal van de nutsleidingen, aanwezigheid van toezichtkamers en/of andere constructies op de nutsleiding e.d., inbegrepen de staat, type voegverbindingen en zo mogelijk, ter indicatie, de gebeurlijke aanwezigheid van buiten dienst gestelde nutsleidingen."	
Vervolg art. 11 KLIP-decreet: "Het agentschap stelt aan de planaanvrager via het KLIP in PMKL, en op basis van het GRB, alle informatie ter beschikking die het vanwege de KLB's op IMKL-conforme wijze ontvangen heeft. Dat gebeurt uiterlijk de zevende werkdag na de indiening van de planaanvraag via het KLIP of eventueel binnen de termijnen, zoals die zijn bepaald in de toepasselijke sectorreglementering. Daarbij wordt aan de planaanvrager meegedeeld welke informatie elke betrokken KLB via KLIP op IMKL-conforme wijze heeft meegedeeld aan het agentschap. (...)"	2. De lidstaten kunnen eisen dat overheidsinstanties die op grond van hun taken in het bezit zijn van elementen, in elektronische vorm, van de in lid 1 bedoelde minimuminformatie over de fysieke infrastructuur van de netwerkexploitant, deze voor 1 januari 2017 langs elektronische weg ter beschikking stellen van het centraal informatiepunt, alsmede dat die overheidsinstanties die informatie op verzoek ter beschikking stellen van ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend, onverminderd de beperkingen overeenkomstig lid 1. De overheidsinstantie stelt eventuele wijzigingen van die informatie en nieuwe elementen van de in lid 1 bedoelde minimuminformatie uiterlijk twee maanden vanaf de datum van ontvangst ter beschikking van het centraal informatiepunt. Die periode kan worden verlengd met

maximaal één maand wanneer dat nodig is om de betrouwbaarheid van de verstrekte informatie te garanderen.		
3. De minimuminformatie die overeenkomstig lid 2 ter beschikking van een centraal informatiepunt wordt gesteld, is onverwijld via het centraal informatiepunt in elektronische vorm en onder evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden toegankelijk. De lidstaten dragen er zorg voor dat de in dit lid bedoelde toegang tot minimuminformatie voor 1 januari 2017 via het centraal informatiepunt beschikbaar wordt gesteld.	KLIP-decreet, artikel 11	
4. Indien de in lid 1 bedoelde minimuminformatie niet via het centrale informatiepunt beschikbaar is, eisen de lidstaten dat de netwerkexploitanten op specifiek schriftelijk verzoek van een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend, toegang tot dergelijke informatie verlenen. In dat verzoek moet worden gespecificeerd in welk gebied de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid wordt overwogen. Toegang tot informatie moet binnen twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het schriftelijk verzoek worden verleend, waarbij evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden worden gehanteerd, onverminderd de beperkingen overeenkomstig lid 1.	Ontwerpdecreet, artikel 6: Om elektronische-communicatieoperatoren in ruime zin in staat te stellen een verzoek tot toegang in te dienen, verlenen netwerkexploitanten of elektronische-communicatieoperatoren in enge zin, op schriftelijk of digitaal verzoek, elektronische-communicatieoperatoren in ruime zin toegang tot de volgende minimuminformatie over hun bestaande fysieke infrastructuur, als ze die niet via KLIP beschikbaar stellen: a) de locatie en de route; b) de aard en het huidige gebruik van de infrastructuur; c) een contactpunt. In het eerste lid wordt verstaan onder KLIP: het Kabel- en Leidinginformatieportaal dat een elektronisch informatiesysteem is voor de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over kabels en leidingen ter uitvoering van het KLIP-decreet van 14 maart 2008. De elektronische-communicatieoperator in ruime zin verduidelijkt in zijn verzoek in welk gebied hij de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt. De ontvanger van het verzoek verleent toegang tot die informatie binnen twee maanden na de ontvangst van het schriftelijke of digitale verzoek en hanteert hierbij evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden. (...)	Ontwerpdecreet, artikel 7: De netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperatoren in enge zin gaan in op schriftelijke of digitale, redelijke verzoeken van een elektronische-communicatieoperator in ruime zin om specifieke elementen
5. De lidstaten eisen dat de netwerkexploitanten, op specifiek, schriftelijk verzoek van een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is		

verleend, ingaan op redelijke verzoeken tot inspecties ter plaatse van specifieke elementen van hun fysieke infrastructuur. In dat verzoek moeten de elementen van het betrokken netwerk worden gespecificeerd met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid. Inspecties ter plaatse van de gespecificeerde netwerkelementen moeten uiterlijk één maand vanaf de datum van ontvangst van het schriftelijk verzoek worden toegestaan, waarbij evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden worden gehanteerd, onverminderd de beperkingen overeenkomstig lid 1.	van hun fysieke infrastructuur ter plaatse te inspecteren. De verzoeker verduidelijkt welke elementen van de fysieke infrastructuur van het betrokken netwerk hij wil inspecteren, met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid. De ontvanger van het verzoek wil licht, uiterlijk een maand na ontvangst van het verzoek, het verzoek in onder evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden.
6. De lidstaten zorgen ervoor dat, wanneer een geschil ontstaat in verband met de in het artikel vermelde rechten en verplichtingen, elke partij bij het geschil het recht heeft het geschil door te verwijzen naar een nationale instantie voor geschillenbeslechting. De nationale instantie voor geschillenbeslechting neemt met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen twee maanden, behoudens buitengewone omstandigheden, een bindend besluit om het geschil op te lossen, waarbij elke partij de mogelijkheden behoudt om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.	Ontwerpdecreet, artikel 9: Elke netwerexploitant of elektronische-communicatieoperator in ruime zin kan een geschil bij het IGB aanhangig maken wanneer hij meent dat de verplichtingen, bepaald in artikel 4 tot en met 7 geschonden zijn. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie. Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2017 in het kader van de omzetting van Richtlijn 2014/61/EU, artikel 5, § 2 2°: "De IGB beslist in de gevallen waarin de wetten, decreten en ordonnances van de bevoegde overheden (gewesten, gemeenschappen, federale overheid) in het kader van de omzetting van Richtlijn 2014/61/EU voorziet, namelijk in geval van: (...) 2° geschil over de rechten en plichten van de netwerexploitanten met betrekking tot minimuminformatie over de bestaande fysieke infrastructuur in het gebied waarin de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid wordt overwogen; (...)"
7. De lidstaten kunnen bestaande fysieke infrastructuur die geacht wordt technisch niet geschikt te zijn voor de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, alsmede kritieke nationale infrastructuur vrijstelling verlenen van de in de leden 1 tot en met 5 vermelde verplichtingen. Dergelijke vrijstellingen moeten in dat geval met redenen worden omkleed.	Ontwerpdecreet, artikel 8: Kritieke nationale infrastructuur is vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur opstellen, die ook is vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7.

De belanghebbende partijen moeten in de gelegenheid worden gesteld binnen een redelijke periode opmerkingen te maken over de ontwerpinstellingen. Eventuele vrijstellingen moeten aan de Commissie worden meegedeeld.	8. De lidstaten dragen er zorg voor dat de ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend en die overeenkomstig dit artikel toegang krijgen tot die informatie, de nodige maatregelen nemen ter bescherming van vertrouwelijkheid en handels- en bedrijfsgeheimen.	KLIP-decreet, artikel 13: <i>"Alle informatie die een planaanvrager, ODB, een KLB of het agentschap via KLIP ter beschikking krijgt, mag enkel gebruikt worden voor de uitvoering van de verplichtingen in het kader van dit decreet."</i>
Art. 5 Coördinatie van civiele werken	1. De lidstaten zorgen ervoor dat elke netwerkexploitant het recht heeft om met ondernemingen die elektronische-communicatienetwerken aanbieden of waaraan een vergunning voor het aanbieden ervan is verleend, te onderhandelen over overeenkomsten met betrekking tot de coördinatie van civiele werken met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.	Geen beperking in GIPOD-decreet wat aard van operator betreft, artikel 10: <i>"Om synergieaanvragen van andere initiatiefnemers te kunnen ontvangen en beantwoorden geeft elke initiatiefnemer in het GIPOD een synergie-interessezone in die minstens zijn bestaande werkingsgebied dekt. Die ingegeven zone bepaalt het gebied waarvoor de initiatiefnemer synergieaanvragen zal ontvangen."</i> en artikel 3, 7°: <i>"initiatiefnemer: de natuurlijke persoon of rechtspersoon die een werkopdracht laat uitvoeren; (...)"</i> en 12°: <i>"werkopdracht: een geplande inname van de openbare weg voor het uitvoeren van werkzaamheden waarbij de openbare weg wordt opengebroken."</i>
2. De lidstaten zorgen ervoor dat elke netwerkexploitant die, direct of indirect, geheel of gedeeltelijk met overheidsgeld gefinancierde civiele werken uitvoert, voldoet aan elk redelijk verzoek om onder transparante en niet-discriminerende voorwaarden de civiele werken te coördineren, die gedaan worden door ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning voor	Ontwerpdcreet, artikel 26: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/3 ingevoegd, dat luidt als volgt: (...) 16/3. §1. De netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperators willigen elke redelijke synergieaanvraag van elektronische-communicatieoperators in, voor een civiel werk met het oog	

op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken, onder transparante en niet-discriminerende voorwaarden, als de civiele werken direct of indirect, geheel of gedeeltelijk gefinancierd worden met overheidsgeld op voorwaarde dat: a) het geen aanvullende kosten, met inbegrip van kosten door bijkomende vertragingen, met zich meebrengt voor het oorspronkelijk geplande civiele werk; b) het geen belemmering vormt voor de controle over de coördinatie van de werken; c) de synergie uiterlijk aangevraagd wordt één maand voor een vergunning aangevraagd wordt voor de civiele werken of, als er geen vergunning nodig is, uiterlijk twee maanden vóór de aanvang van de civiele werken.	het aanbieden ervan is verleend, met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid. Dat verzoek kan worden ingewilligd, mits: a) Dit geen aanvullende kosten, daaronder begrepen kosten door bijkomende vertragingen, met zich zal meebrengen voor de oorspronkelijk geplande civiele werken; b) Geen belemmering zal vormen voor de controle over de coördinatie van de werken; en c) Het verzoek om coördinatie zo spoedig mogelijk wordt gedaan, en in ieder geval ten minste één maand voordat het definitieve project wordt ingediend bij de bevoegde vergunningverlenende autoriteiten. De lidstaten kunnen regels vaststellen voor de verdeling van de kosten die aan de coördinatie van civiele werken verbonden zijn.
En §4: De Vlaamse Regering kan de prijszetting regelen voor de coördinatie van de civiele werken als die geheel of gedeeltelijk verricht zijn met financiële steun van het Vlaamse Gewest. GIPOD, artikel 11: <i>“§1. Voor elke werkopdracht van categorie 1 geeft de initiatiefnemer in het GIPOD een synergieaanvraag in (...)</i> <i>§2. De initiatiefnemer is vrijgesteld van de verplichting, vermeld in paragraaf 1 (...), 2° voor de werkopdracht heeft uiterlijk zes maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden een coördinatievergadering plaatsgehad. Die vergadering wordt georganiseerd door de initiatiefnemer met als doel werkzaamheden in de zone van de werkopdracht op elkaar af te stemmen. De initiatiefnemer nodigt daarvoor ten minste de wegbeheerders, de maatschappijen voor geregeld vervoer en de beheerders van kabels en leidingen uit, voor zover de synergie-interessezone van deze partijen overlapt met de zone van de werkopdracht.</i> <i>§3. De initiatiefnemer die de synergieaanvraag ingeeft in het GIPOD, bepaalt in die aanvraag de termijn waarbinnen de andere initiatiefnemers dienen te</i>	

	<i>antwoorden. (...) Als een of meer ontvangers de synergieaanvraag binnen de opgegeven antwoordermijn positief beantwoorden, met opgave van een werkopdracht, wordt een synergie in het GIPOD ingegeven.</i> en artikel 3, 9°: <i>“synergie: de registratie van een samenwerking tussen initiatiefnemers om welbepaalde werken gecoördineerd uit te voeren.”</i>
3. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien binnen een maand vanaf de datum van ontvangst om het formele verzoek om overleg overeenkomstig lid 2 geen overeenstemming is bereikt over de coördinatie van civiele werken, elke partij het recht heeft de zaak door te verwijzen naar de bevoegde instantie voor geschillenbeslechting.	Ontwerpdecreet, art. 27: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/4 ingevoegd, dat luidt als volgt: Art. 16/4. §1. Er wordt een geschillencommissie opgericht. De geschillencommissie neemt kennis van verschillen over de coördinatie van de civiele werken of over de transparantie van de geplande civiele werken als er werken voor de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid bij betrokken zijn, op verzoek van een van de partijen, betrokken bij het geschil. Elke partij behoudt de mogelijkheid om deze zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie. De procedure voor de geschillencommissie heeft voorrang op een procedure voor een gerechtelijke instantie. En ontwerpdecreet, art. 20: In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht: (...) 3° er wordt een punt 5°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt: <i>“5°/1 geschillencommissie: de geschillencommissie voor de coördinatie van de civiele werken”</i>
4. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 3 bedoelde nationale instantie voor geschillenbeslechting met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel een besluit neemt om het overeenkomstig lid 3 voorgelegde geschil te beslechten, met inbegrip van het vaststellen van billijke en niet-discriminerende eisen, voorwaarden en, in voorkomend geval, prijzen.	Ontwerpdecreet, artikel 28: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/5 ingevoegd, dat luidt als volgt: Art. 16/5. §1. De verzoekende partij bezorgt het verzoek, vermeld in artikel 16/4, §1, aan de geschillencommissie, op straffe van onontvankelijkheid op

De nationale instantie voor geschillenbeslechting beslecht zo spoedig mogelijk het geschil en in ieder geval binnen twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het volledig verzoek, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, waarbij elke partij de mogelijkheid behoudt om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.	een van de volgende wijzen: 1° met een aangetekend schrijven; 2° een afgifte tegen ontvangstbewijs; 3° elke andere door de Vlaamse Regering toegestane betekeningwijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld. Het verzoekschrift vermeldt: 1° de benaming en maatschappelijke zetel van de verzoeker, alsook de naam, voornaam, woonplaats en hoedanigheid van de wettelijke vertegenwoordiger; 2° de naam, en voornaam of benaming van de tegenpartij; 3° het exacte voorwerp van het geschil en een toelichting van de middelen. De geschillencommissie bevestigt binnen vijf werkdagen aan de indiener van de klacht de volledigheid van zijn verzoek of verduidelijkt welke elementen ontbreken. De verzoeker levert de ontbrekende stukken ten laatste aan binnen acht werkdagen. Een verzoek dat niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd, wordt geacht niet te zijn ingediend. §2. De geschillencommissie streeft een consensus na. Bij gebrek aan een consensus in haar midden neemt de geschillencommissie met een tweederdemeerderheid van de aanwezige leden zo spoedig mogelijk een beslissing en in elk geval binnen een termijn van twee maanden nadat ze het volledige verzoek heeft ontvangen. In uitzonderlijke gevallen, aanvaard door minstens twee derde van de aanwezige leden, kan de termijn van twee maanden overschreden worden. §4. De geschillencommissie kan een beslissing nemen, met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel, waarin billijke en redelijke en niet-discriminerende eisen en voorwaarden, waaronder de prijs, worden vastgesteld. Zij beslist ook over de verdeling van de kosten, bedoeld in artikel 16/4, §3, als de partijen hierover geen akkoord hebben bereikt. En ontwerpdecreet, artikel 29: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk
--	---

	10/1 een artikel 16/6 ingevoegd, dat luidt als volgt: art 16/6. Tegen alle beslissingen van de geschillencommissie kan binnen zestig dagen nadat de geschillencommissie de partijen op de hoogte heeft gebracht van de beslissing beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld bij het Marktenhof, rechtsprekend zoals in kort geding. Het Hof kan de aangevochten beslissing vervangen door een nieuwe beslissing. Het beroep wordt ingesteld via een verzoekschrift tegen de geschillencommissie. Het hof brengt de partijen die bij de aangevochten beslissing betrokken zijn, aangetekend op de hoogte van het beroep. Het beroep heeft geen opschortende werking tenzij het hof de opschorting van de betreffende beslissing uitspreekt. De opschorting van de tenuitvoerlegging kan alleen bevolen worden wanneer ernstige middelen worden ingeroepen die de vernietiging van de beslissing kunnen rechtvaardigen en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing ernstige en moeilijk te herstellen gevolgen kan hebben voor één van de betrokken partijen.
5. De lidstaten kunnen civiele werken van gering belang, onder meer wat betreft de daarmee gemoeide bedragen, de omvang of de duur, alsmede kritieke nationale infrastructuur vrijstellen van de in dit artikel vermelde verplichtingen. Dergelijke vrijstellingen moeten in dat geval met redenen worden omkleed. De belanghebbende partijen moeten in de gelegenheid worden gesteld binnen een redelijke termijn opmerkingen te maken over de ontwerpvoorstellingen. Eventuele vrijstellingen moeten aan de Commissie worden meegedeeld.	Ontwerpdecreet, artikel 20: In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht: 1° er worden een punt 2°/1 tot en met 2°/3 ingevoegd, die luiden als volgt: 2°/1 civiele werken: een geheel van bouwkundige of civieltechnische werken met een oppervlakte van meer dan 50m², dat bestemd is om een economische of technische functie te vervullen en dat een of meer elementen van een fysieke infrastructuur omvat;
Art. 6 Transparantie betreffende geplande civiele werken 1. Met het oog op onderhandelingen over overeenkomsten met betrekking tot de coördinatie van civiele werken als bedoeld in artikel 5, eisen de lidstaten dat de netwerkexploitanten op specifiek schriftelijk verzoek van een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend, de volgende minimuminformatie beschikbaar stellen	Ontwerpdecreet, artikel 25: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/2 ingevoegd, dat luidt als volgt: 16/2. De netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperators verstrekken over civiele werken waarvoor een vergunning is verleend, waarvoor een vergunningsprocedure loopt of waarvoor binnen de komende

over lopende of geplande civiele werken met betrekking tot hun fysieke infrastructuur waarvoor een vergunning is verleend, waarvoor een vergunningsprocedure loopt of waarvoor binnen de komende zes maanden een eerste aanvraag voor een vergunning bij de bevoegde vergunningverlenende autoriteiten zal worden ingediend: a) De locatie en het type werkzaamheden; b) De hierbij betrokken netwerkelementen; c) De geraamde datum voor de aanvang van de werkzaamheden en de duur; en d) Een contactpunt. In haar verzoek vermeldt de onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend, het gebied waarin de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid wordt overwogen. De netwerkexploitanten verlenen uiterlijk twee weken vanaf de datum van ontvangst van het schriftelijk verzoek de gevraagde informatie, onder evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden. De lidstaten kunnen toestaan dat de toegang tot minimuminformatie wordt beperkt, evenwel uitsluitend indien dit noodzakelijk wordt geacht met het oog op de veiligheid en integriteit van de netwerken, de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de openbare veiligheid, de vertrouwelijkheid en de bescherming van handels- en bedrijfsgeheimen.	zes maanden een eerste vergunning wordt aangevraagd, al de volgende informatie als een elektronische-communicatieoperator voor hetzelfde gebied een synergie-interessezone heeft ingegeven: a) de locatie en het type werkzaamheden; b) de netwerkelementen die erbij betrokken zijn; c) de geraamde datum voor de aanvang van de werkzaamheden en de duur ervan; d) een contactpunt. In zijn verzoek vermeldt de elektronische-communicatieoperator die de aanvraag indient, het gebied waarin hij de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt. GIPOD-decreet, artikel 8: <i>“§1. Elke werkopdracht van categorie 1 wordt ingegeven in het GIPOD door de initiatiefnemer of door een natuurlijk persoon of rechtspersoon die de initiatiefnemer heeft aangewezen. Elke werkopdracht van categorie 2 die ernstige hinder zal veroorzaken, wordt ingegeven in het GIPOD door de initiatiefnemer of door een natuurlijk persoon of rechtspersoon die de initiatiefnemer heeft aangewezen.</i> <i>Elke werkopdracht van categorie 3 waarvoor een omleiding voor het gemotoriseerd verkeer vereist is, wordt ingegeven in het GIPOD door de initiatiefnemer of door een natuurlijk persoon of rechtspersoon die de initiatiefnemer heeft aangewezen. (...)</i> <i>§2. Een werkopdracht wordt in het GIPOD ingegeven voor de aanvang van de werkzaamheden die een inname van de openbare weg tot gevolg hebben, binnen de volgende termijnen:</i> <i>1° voor een werkopdracht van categorie 1, als die geen aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk: uiterlijk twee maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden;</i> <i>2° voor een werkopdracht van categorie 1, als die aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk of als die opgenomen is in een door de initiatiefnemer verplicht te beheren meerjarenplanning: vanaf het moment dat de zone van de werkzaamheden bekend zijn en uiterlijk zes maanden voor de geplande</i>
---	--

	<i>aanvang van de werkzaamheden; 3° voor een werkopdracht van categorie 2 of categorie 3: binnen de termijnen die door de Vlaamse Regering worden bepaald. §3. Bij het ingeven van de werkopdracht wordt in het GIPOD, rekening houdend met de informatie die op dat moment beschikbaar is, minstens een duidelijke beschrijving ingegeven van de werkopdracht alsook van de zone waarbinnen de werkopdracht zal worden uitgevoerd. Die informatie wordt zo nauwkeurig mogelijk ingetekend op basis van het GRB."</i> Geen omzetting van dit artikel, gezien de centrale informatiesystemen KLIP en GIPOD
2. De netwerkexploitant kan het verzoek overeenkomstig lid 1 weigeren in de volgende gevallen: a) De netwerkexploitant heeft de gevraagde informatie in elektronisch formaat openbaar gemaakt, of b) De toegang tot dergelijke informatie is mogelijk via het centraal informatiepunt.	
3. De lidstaten zorgen ervoor dat de netwerkexploitant de in lid 1 bedoelde minimuminformatie waar om is verzocht, ter beschikking stelt via het centraal informatiepunt.	Omgezet door inbedding in GIPOD en Ontwerpdecreet, artikel 24: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hoofdstuk 10/1, ingevoegd bij artikel 23, een artikel 16/1 ingevoegd, dat luidt als volgt: Art. 16/1. In afwijking van artikel 8, §1 en §2, geven de netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperators of natuurlijke personen of rechtspersonen, die zij aanwijzen, alle civiele werken in GIPOD in, als een elektronische-communicatieoperator voor hetzelfde gebied een synergie-interessezone heeft ingegeven. Het civiele werk wordt uiterlijk twee maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden in GIPOD ingegeven als het geen aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk. Het civiele werk wordt vanaf het moment dat de zone van de werkzaamheden bekend is en uiterlijk zes maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden in GIPOD ingegeven als het aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk of als het werk opgenomen is in een door de netwerkexploitant of elektronische-communicatieoperator verplicht te

	beheren meerjarenplanning.
4. De lidstaten zorgen ervoor dat, wanneer een geschil ontstaat in verband met de in dit artikel vermelde rechten en verplichtingen, elke partij bij het geschil het recht heeft het geschil door te verwijzen naar een nationale instantie voor geschillenbeslechting. De nationale instantie voor geschillenbeslechting neemt met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen twee maanden, behoudens buitengewone omstandigheden, een bindend besluit om het geschil op te lossen, waarbij elke partij de mogelijkheid behoudt om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.	Het civiele werk wordt in GIPOD ingegeven conform artikel 8, §3. Ontwerpdecreet, art. 27: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/4 ingevoegd, dat luidt als volgt: Art. 16/4. §1. Er wordt een geschillencommissie opgericht. De geschillencommissie neemt kennis van geschillen over de coördinatie van de civiele werken of over de <i>transparantie van de geplande civiele werken</i> als er werken voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid bij betrokken zijn, op verzoek van een van de partijen, betrokken bij het geschil. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie. De procedure voor de geschillencommissie heeft voorrang op een procedure voor een gerechtelijke instantie.
5. De lidstaten kunnen civiele werken waarmee geen belangrijke bedragen zijn gemoeid, alsmede kritieke nationale infrastructuur vrijstellen van de in dit artikel vermelde verplichtingen. Dergelijke vrijstellingen worden met redenen omkleed. De belanghebbende partijen moeten in de gelegenheid worden gesteld binnen een redelijke periode opmerkingen te maken over de ontwerprijstellingen. Eventuele vrijstellingen moeten aan de Commissie worden meegedeeld.	Ontwerpdecreet, art. 26: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/3 ingevoegd, dat luidt als volgt: (...) art. 16/3, §5: De netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator hoeft niet in te gaan op de synergieaanvragen, vermeld in paragraaf 1, als zijn infrastructuur in de zone van de synergieaanvraag kritieke nationale infrastructuur is. Dat geldt ook voor de infrastructuur die de Vlaamse Regering eventueel als Vlaamse kritieke infrastructuur heeft aangeduid overeenkomstig paragraaf 2.
Art. 7 Vergunningsprocedure	
1. De lidstaten zorgen ervoor dat alle relevante informatie met betrekking tot de voorwaarden en procedures die van toepassing zijn op het verlenen van vergunningen voor civiele werken die nodig zijn voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, met inbegrip van informatie betreffende eventuele vrijstellingen voor die	www.ruimtevlaanderen.be http://www.codex.vlaanderen.be/Portals/Codex/documents/1009176.html

elementen van sommige of alle op grond van de nationale wetgeving vereiste vergunningen, beschikbaar is via het centraal informatiepunt.	2. De lidstaten kunnen bepalen dat elke onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan een vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend, het recht heeft via het centrale informatiepunt elektronisch een aanvraag in te dienen voor een vergunning die vereist is voor civiele werken die nodig zijn met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.	Besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2014 houdende de digitalisering van het ruimtelijke vergunningenbeleid, artikel 3: <i>“De volgende procedures kunnen via het omgevingsloket en het uitwisselingsplatform verlopen:</i> <i>1° de administratieve procedures in eerste aanleg voor stedenbouwkundige vergunningen, verkavelingsvergunningen of verkavelingswijzigingen. (...)”</i> Ontwerpdecreet, artikel 13: Aan artikel 42 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt: “Weigerings van vergunningen voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid in de fysieke infrastructuur van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder, de beheerder van de zeewering of de dijken zijn met redenen omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria zoals: 1° de technische geschiktheid van de betrokken infrastructuur voor het onderbrengen van de elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid; 2° de beschikbaarheid van ruimte om de elementen van de elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de behoorlijk gemotiveerde toekomstige behoeften aan ruimte van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder, de beheerder van de zeewering of de dijken; 3° overwegingen over de veiligheid en de volksgezondheid; 4° de integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, namelijk van kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur; 5° het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische-communicatiediensten als andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur
3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de bevoegde autoriteiten vergunningen uiterlijk vier maanden vanaf de datum van ontvangst van de volledige aanvraag voor een vergunning verlenen of weigeren, zonder afbreuk te doen aan andere specifieke termijnen of verplichtingen die zijn vastgesteld voor het goede verloop van de procedure en die van toepassing zijn op de vergunningsprocedure overeenkomstig de nationale of Uniewetgeving, of van een beroepsprocedure. De lidstaten kunnen bepalen dat die termijn in uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde gevallen kan worden verlengd. Eventuele verlengingen moeten worden beperkt tot de termijn die minimaal nodig is voor het verlenen of weigeren van een vergunning. Elke weigering dient met redenen te worden omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria.		

worden verstrekt; 6° de vraag of de beheerder van de betrokken infrastructuur beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoeegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt zijn voor het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat hij de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden verleent. (...) Ontwerpdecreet, artikel 18: Aan artikel 6.4.4 van het Onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013, , gewijzigd bij de decreten van 15 juli 2016 en 25 april 2014, wordt een paragraaf 4 toegevoegd die luidt als volgt: “§4. Weigeringen van toelatingen voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid zijn met redenen omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria.” Besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaatief gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken, artikel 4, §1: <i>“Tenzij anders bepaald is in deel II of in een protocol, wordt de vergunning minstens dertig kalenderdagen voor de aanvang van de geplande werken of activiteiten ingediend bij de domeinbeheerder. (...)”</i> Besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 betreffende de uitvoering van het onroerendergoeddecreet van 12 juli 2013, artikel 6.3.5: <i>“Het agentschap of, in voorkomend geval het college van burgemeester en schepenen van de erkende onroerendergoedgemeente neemt een beslissing over de aanvraag binnen een termijn van dertig dagen die ingaat op de dag na de dag waarop de volledige aanvraag is ingediend.</i> <i>Als geen beslissing is genomen binnen de termijn, vermeld in het eerste lid wordt de toelating geacht te zijn goedgekeurd. (...)”</i>	
---	--

4. De lidstaten kunnen ervoor zorgen dat elke onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan een vergunning voor het aanbieden ervan is verleend en die schade heeft geleden wegens niet-naleving van de op grond lid 3 geldende termijnen, recht heeft op compensatie voor de geleden schade, overeenkomstig de nationale wetgeving.	Deze facultatieve bepaling wordt niet omgezet.
Art. 8 Fysieke binnenhuisinfrastructuur	
1. De lidstaten zorgen ervoor dat alle recent opgetrokken gebouwen op de locatie van de eindgebruiker, met inbegrip van elementen daarvan in gezamenlijk eigendom, waarvoor na 31 december 2016 aanvragen voor bouwvergunningen zijn ingediend, worden uitgerust met een voor hoge snelheid bestemde fysieke binnenhuisinfrastructuur tot de netwerk aansluitpunten. Dezelfde verplichting geldt in geval van belangrijke renovatiewerken waarvoor aanvragen voor een bouwvergunning zijn ingediend na 31 december 2016.	Het besluit van de Vlaamse Regering van 9 juni 2017 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake breedband, artikel 3: <i>“Alle recent opgetrokken gebouwen op de locatie van de eindgebruiker, met inbegrip van elementen daarvan in gezamenlijk eigendom, waarvoor na 31 december 2016 aanvragen voor stedenbouwkundige vergunningen of omgevingsvergunningen voor stedenbouwkundige handelingen zijn ingediend dan wel meldingen zijn verricht, worden uitgerust met een voor hoge snelheid bestemde fysieke binnenhuisinfrastructuur tot de netwerk aansluitpunten. De verplichting, vermeld in het eerste lid, geldt in geval van belangrijke renovatiewerken waarvoor vergunningsaanvragen zijn ingediend of meldingen zijn verricht na 31 december 2016. (...)”</i>
2. De lidstaten zorgen ervoor dat alle recent opgetrokken meergezinswoningen waarvoor aanvragen voor een bouwvergunning zijn ingediend na 31 december 2016, in of buiten het gebouw worden uitgerust met een toegangspunt. Dezelfde verplichting geldt in geval van belangrijke renovatiewerken voor meergezinswoningen waarvoor na 31 december 2016 aanvragen voor een bouwvergunning zijn ingediend.	Het besluit van de Vlaamse Regering van 9 juni 2017 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake breedband, art. 3: <i>“(…) Alle recent opgetrokken meergezinswoningen waarvoor aanvragen voor stedenbouwkundige vergunningen of omgevingsvergunningen voor stedenbouwkundige handelingen zijn ingediend dan wel meldingen zijn verricht na 31 december 2016, worden in of buiten het gebouw uitgerust met een toegangspunt. De verplichting, vermeld in het derde lid, geldt in geval van belangrijke renovatiewerken voor meergezinswoningen waarvoor na 31 december 2016 vergunningsaanvragen zijn ingediend of meldingen zijn verricht.”</i>
3. Gebouwen die overeenkomstig dit artikel zijn uitgerust, komen in aanmerking voor het vrijwillig te gebruiken “breedbandklaar”-keurmerk in de lidstaten die voor de invoering van een dergelijk keurmerk hebben gekozen.	Deze facultatieve bepaling wordt niet omgezet.
4. De lidstaten kunnen voorzien in vrijstellingen van de in de leden	Het besluit van de Vlaamse Regering van 9 juni 2017 houdende vaststelling van

1 en 2 vastgestelde verplichtingen voor bepaalde categorieën gebouwen, met name eengezinswoningen, of voor belangrijke renovatiewerken, in gevallen waarin het voldoen aan deze verplichtingen buiten proportie is, bijvoorbeeld wat betreft de kosten voor de individuele of mede-eigenaars, of wat betreft het soort gebouw, bijvoorbeeld specifieke categorieën monumenten, historische gebouwen, vakantiehuisen, militaire gebouwen of andere gebouwen die voor doeleinden van nationale veiligheid worden gebruikt. Dergelijke vrijstellingen worden daartoe met redenen omkleed. De belanghebbende partijen moeten in de gelegenheid worden gesteld binnen een redelijke periode opmerkingen over de ontwerpvrijstellingen te maken. Eventuele vrijstellingen moeten aan de Commissie worden meegedeeld.	een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake breedband, art. 4: “De volgende gebouwen worden vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 3: 1° bijgebouwen; 2° gebouwen met de functie land- en tuinbouw in de ruime zin, met uitzondering van bedrijfswoningen; 3° gebouwen met een militaire functie; 4° niet-verplaatsbare toeristische verblijven. De volgende gebouwen worden vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 3, voor zover de gebouwen niet toegankelijk zijn voor het publiek: 1° gebouwen met de functie gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen; 2° gebouwen met de functie industrie en bedrijvigheid in de ruime zin, met uitzondering van de bedrijfswoning; 3° beschermde monumenten, met uitzondering van beschermde gebouwen met de functie wonen.”
Art. 9 Toegang tot fysieke binnenhuisinfrastructuur	
1. De lidstaten zorgen ervoor dat, onder voorbehoud van lid 3, eerste alinea, elke aanbieder van openbare communicatienetwerken het recht heeft op uitrol van zijn netwerk, op eigen kosten, tot aan het toegangspunt.	Dit artikel wordt niet omgezet op Vlaams niveau.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat, onder voorbehoud van lid 3, eerste alinea, elke aanbieder van openbare communicatienetwerken het recht heeft op toegang tot alle bestaande fysieke binnenhuisinfrastructuur met het oog op de aanleg van een elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid, wanneer verdubbeling technisch onmogelijk of economisch inefficiënt is.	Dit artikel wordt niet omgezet op Vlaams niveau.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat elke houder van een recht om het toegangspunt en de fysieke binnenhuisinfrastructuur te gebruiken voldoet aan alle redelijke verzoeken van aanbieders van openbare communicatienetwerken om toegang tot die	Dit artikel wordt niet omgezet op Vlaams niveau.

infrastructuur onder billijke en niet-discriminerende voorwaarden, met inbegrip van, in voorkomend geval, prijzen. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien binnen twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het formele verzoek om toegang geen overeenstemming is bereikt over de in lid 1 en lid 2 bedoelde toegang, elke partij het recht heeft de zaak door te verwijzen naar de nationale instantie voor geschillenbeslechting om na te gaan of voldaan is aan de in die leden vermelde eisen. De nationale instantie voor geschillenbeslechting neemt met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen twee maanden, behoudens buitengewone omstandigheden, een bindend besluit om het geschil op te lossen, waarbij elke partij de mogelijkheid behoudt om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.	
4. De lidstaten kunnen vrijstelling van de bepalingen van de leden 1 tot en met 3 verlenen voor gebouwen waar onder objectieve, transparante, evenredige en niet-discriminerende voorwaarden toegang wordt geboden tot een bestaand netwerk met een netwerkaansluitpunt op de locatie van de eindgebruiker dat geschikt is voor het aanbieden van elektronische-communicatiediensten met hoge snelheid.	Dit facultatief artikel wordt niet omgezet.
5. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien voor hoge snelheid bestemde binnenhuisinfrastructuur ontbreekt, elke aanbieder van openbare communicatienetwerken het recht heeft een aansluitpunt voor zijn netwerk aan te leggen in de woning van de abonnee, mits de abonnee daarmee akkoord gaat en de gevolgen voor het private eigendom van derde partijen zoveel mogelijk worden beperkt.	Dit artikel wordt niet omgezet op Vlaams niveau.
6. Dit artikel laat het eigendomsrecht van de eigenaar van het toegangspunt of de fysieke binnenhuisinfrastructuur, indien de houder van een recht om het toegangspunt of de fysieke binnenhuisinfrastructuur te gebruiken niet de eigenaar daarvan	Gecoördineerde Grondwet, artikel 16: <i>“Niemand kan van zijn eigendom worden onttrokken, in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald en tegen billijke en voorafgaande schade loosstelling.”</i>

is, alsmede het eigendomsrecht van derden, zoals grondeigenaren en eigenaren van gebouwen, onverlet. De lidstaten kunnen voorschriften vaststellen voor de passende financiële vergoeding van personen die schade hebben geleden ten gevolge van de uitoefening van de rechten waarin dit artikel voorziet.	Burgerlijk Wetboek, artikel 1382: <i>“Elke daad van de mens, waardoor aan een ander schade wordt veroorzaakt, verplicht degene door wiens schuld de schade is ontstaan, deze te vergoeden.”</i> En 1383: <i>“Ieder is aansprakelijk niet alleen voor de schade welke hij door zijn daad, maar ook voor die welke hij door zijn nalatigheid of door zijn onvoorzichtigheid heeft veroorzaakt.”</i>
Art. 10 Bevoegde instanties	Samenwerkingsakkoord en omzettingsdecreet (artikel 16/4)
1. De lidstaten zorgen ervoor dat elk van de taken die worden toegewezen aan de nationale instantie voor geschillenbeslechting, wordt uitgevoerd door een of meer bevoegde instanties. 2. De door een lidstaat overeenkomstig lid 1 aangewezen nationale instanties voor geschillenbeslechting zijn juridisch en functioneel onafhankelijk van de netwerkexploitanten. De lidstaten kunnen bepalen dat de nationale instantie voor geschillenbeslechting vergoedingen kan vragen ter dekking van de kosten voor het verrichten van de haar toegewezen taken.	Ontwerpdecreet, artikel 27: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/4 ingevoegd, dat luidt als volgt: (...) Art. 16/4. §2. De geschillencommissie telt drie leden. De Vlaamse Regering benoemt de leden. De geschillencommissie bestaat uit de volgende leden: 1° de twee leden, aangewezen door de Vlaamse Regering om te zetelen in het IGB, vermeld in artikel 4, 5° van het Samenwerkingsakkoord van 14 juli 2017 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van Richtlijn 2014/61/EU; 2° een lid dat het beleidsdomein Media vertegenwoordigt. De leden wijzen in hun midden een voorzitter aan. De geschillencommissie kan een beroep doen op deskundigen die geen lid zijn van de geschillencommissie, onder de voorwaarden, te bepalen door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop de leden van de geschillencommissie vergoed worden, inclusief de vergoeding voor reis- en verblijfskosten.

De leden worden benoemd voor een termijn van vier jaar. Hun mandaat kan twee maal verlengd worden met een nieuwe termijn van vier jaar. Samenwerkingsakkoord, artikel 4: <i>“Er wordt een instantie voor geschillenbeslechting inzake netwerkinfrastructuren (hierna “de IGB” te noemen) opgericht die bestaat uit:</i> <i>1° drie leden van de Raad van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (hierna “het BIPT” te noemen);</i> <i>2° één lid van de Vlaamse Regulator voor de Media (Vlaamse Gemeenschap);</i> <i>3° één lid van de Conseil Supérieur de l’Audiovisuel (Franse Gemeenschap);</i> <i>4° één lid van de Medienrat (Duitstalige Gemeenschap);</i> <i>5° twee leden aangewezen door de Vlaamse Regering;</i> <i>6° twee leden aangewezen door de Waalse Gewestregering;</i> <i>7° twee leden aangewezen door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, waarvan één Nederlandstalige en één Franstalige. (...)</i> <i>De leden van de IGB mogen geen enkel belang hebben in de ondernemingen die actief zijn op de markten waar de netwerkexploitanten werkzaam zijn, noch direct of indirect, gratis of bezoldigd, voor de ondernemingen enige functie uitoefenen. (...)”</i> en artikel 5, §1: <i>“De IGB heeft rechtspersoonlijkheid en stelt haar huishoudelijk reglement op. (...)”</i>	
Samenwerkingsakkoord, artikel 7: <i>“De voorzitter van de IGB kan, op voorstel van het college van deskundigen, van een van de partijen of op eigen initiatief, een netwerkexploitant aanmanen om alle nuttige informatie te verstrekken. De voorzitter doet dat in overleg met minstens een van de twee leden die respectievelijk werden aangewezen door de entiteit die net het voorzitterschap heeft waargenomen en met degene die dat het volgende jaar zal doen. De IGB kan de betreffende netwerkexploitant die geen gevolg geeft aan de aanmaning binnen de vastgestelde termijnen, nadat hij is gehoord, een administratieve boete met een maximumbedrag van 25.000€ opleggen ten voordele van het BIPT. Deze beslissing wordt onder dezelfde</i>	3. De lidstaten zorgen ervoor dat alle partijen volledig met de nationale instantie voor geschillenbeslechting samenwerken.

	voorwaarden inzake meerderheid genomen als diegene die bedoeld zijn in artikel 8, §1, eerste lid en wordt bekendgemaakt op de website van het BIPT met inachtneming van de vertrouwelijkheid en van het zakelijke geheim.”	GIPOD-decreet, artikel 6: <i>“Het gebruik van het GIPOD is kosteloos.”</i> KLIP-decreet, artikel 4
4. De lidstaten wijzen een of meer bevoegde instanties op nationaal, regionaal of lokaal niveau aan die de taken moeten uitvoeren van het in artikel 4, artikel 6 en artikel 7 bedoelde centraal informatiepunt. De lidstaten kunnen bepalen dat, ter dekking van de kosten voor het verrichten van die taken, vergoedingen voor het gebruik van het centraal informatiepunt kunnen worden gevraagd.		
5. De lidstaten delen de Commissie uiterlijk op 1 juli 2016 de gegevens mede van elke bevoegde instantie die zij in overeenstemming met dit artikel hebben aangewezen voor het uitvoeren van de taken uit hoofde van deze richtlijn alsmede eventuele wijzigingen van die gegevens, voor de datum waarop de aanwijzing of wijziging in werking treedt.		In mededeling aan Commissie, niet op te nemen in omzettingsdecreet.
6. Tegen elk besluit dat door een in dit artikel bevoegde instantie wordt genomen kan overeenkomstig de nationale wetgeving beroep worden aangetekend bij een gerechtelijke instantie.		Ontwerpdecreet, artikel 29: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/6 toegevoegd, dat luidt als volgt: 16/6. Tegen alle beslissingen van de geschillencommissie kan binnen zestig dagen nadat de geschillencommissie de partijen op de hoogte heeft gebracht van de beslissing beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld bij het Marktenhof, rechtsprekend zoals in kort geding. Het hof kan de aangevochten beslissingen vervangen door een nieuwe beslissing. Het beroep wordt ingesteld via een verzoekschrift tegen de geschillencommissie. Het hof brengt de partijen die bij de aangevochten beslissing betrokken zijn, aangetekend op de hoogte van het beroep. Het beroep heeft geen opschortende werking tenzij het hof de opschorting van de betreffende beslissing uitspreekt. De opschorting van de tenuitvoerlegging kan alleen bevolen worden wanneer ernstige middelen worden ingeroepen die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van

de beslissing ernstige en moeilijk te herstellen gevolgen kan hebben voor één van de betrokken partijen.	
Ontwerpdecreet, artikel 10: Een administratieve geldboete van 250 tot 25.000 euro kan opgelegd worden als blijkt, uit een definitieve beslissing van het IGB of uit een definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie, dat een partij het recht van toegang tot fysieke infrastructuur, vermeld in de artikelen 4 en 5, onterecht weigert, of een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7. Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden. De administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de dag van de definitieve beslissing van het IGB of de definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie. De griffie van de gerechtelijke instantie die uitspraak doet, bezorgt een afschrift van de uitspraak aan de instantie die de administratieve geldboete kan opleggen. Ontwerpdecreet, artikel 30: In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/7 ingevoegd, dat luidt als volgt: Art. 16/7. Een administratieve geldboete van 250 tot 25.000 euro kan opgelegd worden als blijkt, uit een definitieve beslissing van de geschillencommissie of uit een definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie, dat een netwerkexploitant of elektronische-communicatieoperator een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in artikel 16/1 tot en met 16/3. Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden. De administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de dag van de definitieve beslissing van het IGB of de	Art. 11 Sancties De lidstaten stellen voorschriften vast inzake de sancties die moeten worden toegepast bij inbreuken op de ingevolge deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen, en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat die sancties worden toegepast. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

	definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie. De griffie van de gerechtelijke instantie die uitspraak doet, bezorgt een afschrift van de uitspraak aan de instantie die de administratieve geldboete kan opleggen. (...) KLIP-decreet, artikel 17: <i>“De volgende personen worden gestraft met een geldboete van 50 tot 100.000 euro:</i> <i>1° elke KLB die zich niet of niet tijdig registreert in het KLIP of die zijn KLB-zone niet invoert en activeert in het KLIP, zoals bepaald in artikel 6, §1;</i> <i>2° elke in het KLIP geregistreerde KLB die zijn KLB-zone niet bijhoudt zoals voorzien in artikel 6, §2;</i> <i>3° elke persoon die overeenkomstig dit decreet een planaanvraag moet indienen en die de verplichting uit artikel 11, §2 miskent;</i> <i>4° elke persoon die ter uitvoering van dit decreet opzettelijk foutieve informatie verstrekt, de verkregen informatie gebruikt voor andere doeleinden dan bepaald in dit decreet of op gelijk welke andere wijze oneigenlijk gebruik maakt van het KLIP;</i> <i>5° elke KLB die de informatie, zoals voorzien in artikel 11, niet tijdig verstrekt.</i> <i>De bepalingen van hoofdstuk VII en artikel 85 van het Strafwetboek zijn van toepassing op de misdrijven, vermeld in het eerste lid.”</i>
Art. 13 Omzetting De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast en maken deze bekend teneinde uiterlijk op 1 januari 2016 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis. Zij passen de bepalingen toe met ingang van 1 juli 2016. Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.	Ontwerpdecreet, artikel 2: Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid. Artikel 14: In het KLIP-decreet van 14 maart 2008, gewijzigd bij de decreten van 17 januari 2014 en 18 maart 2016, wordt een artikel 1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt: Art 1/1. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-

	communicatienetwerken met hoge snelheid. Artikel 19 Aan artikel 2 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt: “Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid.”
--	---

Bijlage 2: Omzettingstabel ontwerp van decreet

Omzettingstabel ontwerpdecreet inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten → Richtlijn 2014/61/EU inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid

Artikel ontwerpdecreet	Artikel BBC-richtlijn
Art. 1 Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.	<i>Internrechtelijk vereiste bepaling.</i>
Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van Richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.	Art. 13 Omzetting De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast en maken deze bekend teneinde uiterlijk op 1 januari 2016 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis. Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 juli 2016. Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.
Art. 3 In dit decreet wordt verstaan onder: 1° abonnee: een natuurlijk persoon of rechtspersoon die gebruikmaakt van een elektronische-communicatiedienst ter uitvoering van een contract dat hij sloot met een elektronische-communicatieoperator in ruime zin;	Art. 2. Definities Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...) <i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i> <i>Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...)</i> k) "abonnee": een natuurlijke of rechtspersoon die partij is bij een overeenkomst met de aanbieder van openbare elektronische-communicatiediensten voor de levering van die diensten;
2° diensten van de informatiemaatschappij: elke dienst die gewoonlijk tegen vergoeding, via elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten verricht wordt.	Art. 2. Definities
Omroepdiensten zijn daarbij niet inbegrepen. In deze definitie wordt	Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...)

verstaan onder: a) 'op afstand': een dienst die geleverd wordt zonder dat de partijen gelijktijdig aanwezig zijn; b) 'langs elektronische weg': een dienst die verzonden en ontvangen wordt via elektronische apparatuur voor de verwerking en de opslag van gegevens, en die geheel via draden, radio, optische middelen of andere elektromagnetische middelen wordt verzonden, doorgeleid en ontvangen. Verwerking omvat digitale compressie; c) 'op individueel verzoek van een afnemer van diensten': een dienst die op individueel verzoek via de transmissie van gegevens wordt geleverd.	<i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i> <i>Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...)</i> c) "elektronische-communicatiedienst": een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische-communicatienetwerken, waaronder telecommunicatiediensten en transmissiediensten op netwerken die voor oproep worden gebruikt, doch niet de dienst waarbij met behulp van elektronische-communicatienetwerken en -diensten overgebrachte inhoud wordt geleverd of redactioneel wordt gecontroleerd. Hij omvat niet de diensten van de informatiemaatschappij zoals omschreven in artikel 1 van Richtlijn 98/34/EG, die niet geheel of hoofdzakelijk bestaan uit het overbrengen van signalen via elektronische-communicatienetwerken;
3° elektronische-communicatiedienst: een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat uit het overbrengen van signalen via elektronische-communicatienetwerken. De voormelde dienst bestaat uit telecommunicatiediensten en transmissiediensten op netwerken die voor oproep worden gebruikt, maar niet de diensten die overgebrachte inhoud, met behulp van elektronische-communicatienetwerken en -diensten, leveren of redactioneel controleren. De diensten van de informatiemaatschappij, die niet geheel of hoofdzakelijk bestaan uit het overbrengen van signalen via elektronische-communicatienetwerken horen er evenmin bij;	Art. 2. Definities Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...) <i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i> <i>Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...)</i> c) "elektronische-communicatiedienst": een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat in het overbrengen van signalen via elektronische-communicatienetwerken, waaronder telecommunicatiediensten en transmissiediensten op netwerken die voor oproep worden gebruikt, doch niet de dienst waarbij met behulp van elektronische-communicatienetwerken en -diensten overgebrachte inhoud wordt geleverd of redactioneel wordt gecontroleerd. Hij omvat niet de diensten van de informatiemaatschappij zoals omschreven in artikel 1 van Richtlijn 98/34/EG, die niet geheel of hoofdzakelijk bestaan uit het overbrengen van signalen via elektronische-communicatienetwerken;
4° elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen, de	Art. 2. Definities

schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via: a) draad; b) radiogolven; c) optische of andere elektromagnetische middelen zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken; d) elektriciteitsnetten, als ze voor overdracht van signalen worden gebruikt; e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat alleen om elektronische-communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten;	Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...) <i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i> Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...) a) “elektronische-communicatienetwerk”: de transmissiesystemen en in voorkomend geval de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, waaronder netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen waaronder satellietnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, voor zover deze voor overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor radio- en televisieomroep en kabeltelevisienetwerken, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie (...) d) “openbaar communicatienetwerk”: een elektronisch communicatienetwerk dat geheel of hoofdzakelijk wordt gebruikt om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten;
5° elektronisch-communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch-communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdiensnten kan leveren met een snelheid van minstens 30Mbps;	Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 3° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdiensnten kan leveren met snelheden van minstens 30 Mbps.
6° elektronische-communicatieoperator in enge zin: een onderneming die elektronische-communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt of waaraan een vergunning is verleend om elektronische-communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen, en die valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart betreffende radio-omroep en televisie;	Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 1° “netwerkexploitant”: een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden (...) En art. 2. Definities Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn

	2002/21/EG. (...) <i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i> <i>Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...)</i> <i>m) aanbieden van een elektronische-communicatienetwerk: het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van een dergelijk netwerk;</i>
7° elektronische-communicatieoperator in ruime zin: een onderneming die elektronische-communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt of waaraan een vergunning is verleend om elektronische-communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen, en die valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart betreffende de omroep en televisie of van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie;	Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 1° “netwerkexploitant”: een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden (...) En art. 2. Definities Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...) <i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i> <i>Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...)</i> <i>m) aanbieden van een elektronische-communicatienetwerk: het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van een dergelijk netwerk;</i>
8° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels en elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water, zijn geen fysieke infrastructuur;	Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 2. “fysieke infrastructuur”: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen; kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels (dark fibre), alsmede elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water als bedoeld in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 98/83/EG, zijn geen fysieke infrastructuur in de zin van deze richtlijn;
9° IGB: de instantie voor geschillenbeslechting inzake netwerkinfrastructuren, opgericht door het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2017 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het	<i>Interrechtelijke definitie.</i>

Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van Richtlijn 2014/61/EU;	
10° kritieke nationale infrastructuur: de infrastructuur die als kritiek is aangeduid ter uitvoering van artikel 5 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren;	<i>Internrechtelijke definitie.</i>
11° netwerkaansluitpunt: het fysieke punt waarop een abonnee de toegang tot een elektronisch communicatienetwerk wordt geboden. In geval van netwerken met schakelings- of routeringsfuncties wordt het netwerkaansluitpunt bepaald door middel van een specifiek netwerkadres, dat aan een abonneenummer of –naam gekoppeld kan zijn;	Art. 2. Definities Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...) <i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i> <i>Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...)</i> <i>dbis) "netwerkaansluitpunt" (NAP): het fysieke punt waarop een abonnee de toegang tot een openbaar communicatienetwerk wordt geboden; in het geval van netwerken met schakelings- of routeringsfuncties wordt het NAP bepaald door middel van een specifiek netwerkadres, dat met een abonneenummer of -naam kan zijn verbonden;</i>
12° netwerkexploitant: onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt voor een van de volgende diensten: a) de distributie van gas, als die dienst onder de Vlaamse bevoegdheid valt; b) de distributie van elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, binnen een geografisch afgebakend gebied in het Vlaamse Gewest; c) de productie, het transport of de distributie van stadsverwarming, dat wil zeggen de thermische energie in de vorm van stoom of warm water vanuit een centrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met verschillende gebouwen of locaties, om ruimten of processen te verwarmen;	Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 1° "netwerkexploitant": (...) alsmede een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt die tot doel heeft een dienst te leveren: a) Zoals de productie, het transport of de distributie van: i) Gas, ii) Elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, iii) Verwarming, iv) Water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater, en drainagesystemen; Vervoersdiensten, met inbegrip van spoorwegen, wegen, havens en luchthavens.

d) de productie, het transport of de distributie van water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen; e) de volgende vervoersdiensten: 1) de wegen en de waterwegen; 2) de havens, luchthavens en De Lijn;			
13° omroepdienst: een van de volgende zaken: a) een dienst als vermeld in artikel 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, die valt onder de redactionele verantwoordelijkheid van een aanbieder van de dienst, met als hoofddoel de levering aan het algemene publiek van audiovisuele of auditieve programma's ter informatie, vermaak, educatie of met culturele inslag, via elektronische-communicatienetwerken; b) commerciële communicatie.	Term uit definitie van 'diensten van de informatiemaatschappij'.	Artikel 3 Toegang tot bestaande infrastructuur (...) 2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de netwerkexploitanten, op schriftelijk verzoek van ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning voor het aanbieden ervan is verleend, moeten voldoen aan redelijke verzoeken om toegang tot hun fysieke infrastructuur onder billijke en redelijke eisen en voorwaarden met inbegrip van de prijs, met het oog op de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid. Dat schriftelijke verzoek bevat een nadere omschrijving van de elementen van het project waarvoor om toegang wordt verzocht, met inbegrip van een tijdschema.	
Art. 4. Op schriftelijk of digitaal verzoek van een elektronische-communicatieoperator in ruime zin willigen netwerkexploitanten en elektronische-communicatieoperatoren in enge zin redelijke verzoeken om toegang tot hun fysieke infrastructuur in, als dat om een van de volgende redenen nodig is: a) de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid of; b) het onderhoud of het opwaarderen ervan. De toegang wordt ingewilligd onder billijke en redelijke eisen en voorwaarden, met inbegrip van de prijs. De verzoeker voegt bij het schriftelijke of digitale verzoek een overzicht van de elementen van zijn project waarvoor hij om toegang verzoekt, en een tijdschema.		Artikel 3 Toegang tot bestaande infrastructuur (...) 3. De lidstaten eisen dat elke weigering om toegang te verlenen, gebaseerd is op objectieve, transparante en evenredige criteria, zoals: a) De vraag of de fysieke infrastructuur waartoe toegang is gevraagd technisch gezien geschikt is voor het onderbrengen van de in lid 2	

elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid; 2° de beschikbaarheid van ruimte om de elementen van de elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de behoorlijk gemotiveerde toekomstige behoeften aan ruimte van de netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin; 3° overwegingen over de veiligheid en de volksgezondheid; 4° de integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, namelijk van kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur; 5° het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische-communicatiediensten als andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt; 6° de vraag of de netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoeegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt is voor het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat hij de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden verleent. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur als vermeld in het eerste lid, 4°, opstellen. De netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin geeft uiterlijk twee maanden na de ontvangst van het volledige verzoek om toegang de redenen voor de weigering op, tenzij andere specifieke sectorale regelingen een kortere termijn opleggen.	bedoelde elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid; b) De beschikbaarheid van ruimte om de in lid 2 bedoelde elementen van de elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te huisvesten, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met de toekomstige behoeften aan ruimte van de netwerkexploitant, die afdoende moeten worden aangetoond; c) Overwegingen met betrekking tot veiligheid en volksgezondheid; d) De integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, met name van kritieke nationale infrastructuur; e) Het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische-communicatiediensten wanneer andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt; f) De vraag of de netwerkexploitant beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoeegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt zijn voor het aanbieden van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden wordt verleend. De lidstaten zorgen ervoor dat de netwerkexploitant uiterlijk twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het verzoek om toegang de redenen voor de weigering opgeeft.
Art. 6. Om elektronische-communicatieoperators in ruime zin in staat te stellen een verzoek tot toegang in te dienen, verlenen netwerkexploitanten of elektronische-communicatieoperators in	Art. 4 Transparantie van bestaande fysieke infrastructuur 1. Lidstaten zorgen ervoor dat iedere onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan een vergunning voor het

enge zin, op schriftelijk of digitaal verzoek, elektronische-communicatieoperatoren in ruime zin toegang tot de volgende minimuminformatie over hun bestaande fysieke infrastructuur, als ze die niet via KLIP beschikbaar stellen: a) de locatie en de route; b) de aard en het huidige gebruik van de infrastructuur; c) een contactpunt. In het eerste lid wordt verstaan onder KLIP: het Kabel- en Leidinginformatieportaal dat een elektronisch informatiesysteem is voor de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over kabels en leidingen ter uitvoering van het KLIP-decreet van 14 maart 2008. De elektronische-communicatieoperator in ruime zin verduidelijkt in zijn verzoek in welk gebied hij de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt. De ontvanger van het verzoek verleent toegang tot die informatie binnen twee maanden na de ontvangst van het schriftelijke of digitale verzoek en hanteert daarbij evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden. De elektronische-communicatieoperatoren in ruime zin die toegang krijgen tot informatie over bestaande fysieke infrastructuur, nemen de nodige maatregelen ter bescherming van vertrouwelijkheid van handels- en bedrijfsgeheimen.	aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend, op verzoek recht op toegang heeft tot de volgende minimuminformatie met betrekking tot de bestaande fysieke infrastructuur van andere netwerkexploitanten, teneinde overeenkomstig artikel 3, lid 2, een verzoek om toegang tot de fysieke infrastructuur in te dienen: a) Locatie en route; b) Aard en huidig gebruik van de infrastructuur; en c) Een contactpunt. De lidstaten zorgen ervoor dat de onderneming die om toegang verzoek, het gebied waarin wordt overwogen om elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid aan te leggen, specificeert. De lidstaten kunnen toestaan dat de toegang tot minimuminformatie wordt beperkt, evenwel uitsluitend indien dit noodzakelijk wordt geacht met het oog op de veiligheid en integriteit van de netwerken, de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de openbare veiligheid, de vertrouwelijkheid en de bescherming van handels- en bedrijfsgeheimen. (...) 4. Indien de in lid 1 bedoelde minimuminformatie niet via het centrale informatiepunt beschikbaar is, eisen de lidstaten dat de netwerkexploitanten op specifiek schriftelijk verzoek van een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend, toegang tot dergelijke informatie verlenen. In dat verzoek moet worden gespecificeerd in welk gebied de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid wordt overwogen. Toegang tot informatie moet binnen twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het schriftelijk verzoek worden verleend, waarbij evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden worden gehanteerd, onverminderd de beperkingen overeenkomstig lid 1.
Art. 7. De netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperatoren in enge zin, gaan in op schriftelijke of digitale, redelijke verzoeken van een elektronische-communicatieoperator in ruime zin om specifieke elementen van hun	Art. 4 Transparantie van bestaande fysieke infrastructuur (...) 5. De lidstaten eisen dat de netwerkexploitanten, op specifiek, schriftelijk verzoek van een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning voor het aanbieden van openbare

fysieke infrastructuur ter plaatse te inspecteren. De verzoeker verduidelijkt welke elementen van de fysieke infrastructuur van het betrokken netwerk hij wil inspecteren, met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid. De ontvanger van het verzoek willicht, uiterlijk een maand na de ontvangst van het verzoek, het verzoek in onder evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden.	communicatienetwerken is verleend, ingaan op redelijke verzoeken tot inspecties ter plaatse van specifieke elementen van hun fysieke infrastructuur. In dat verzoek moeten de elementen van het betrokken netwerk worden gespecificeerd met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid. Inspecties ter plaatse van de gespecificeerde netwerkelementen moeten uiterlijk één maand vanaf de datum van ontvangst van het schriftelijk verzoek worden toegestaan, waarbij evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden worden gehanteerd, onverminderd de beperkingen overeenkomstig lid 1.
Art. 8. Kritieke nationale infrastructuur is vrijgesteld van de verplichtingen uit artikel 6 en 7. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur opstellen, die ook is vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7.	Art. 4 Transparantie van bestaande fysieke infrastructuur (..) 7. De lidstaten kunnen bestaande fysieke infrastructuur die geacht wordt technisch niet geschikt te zijn voor de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid, alsmede kritieke nationale infrastructuur vrijstelling verlenen van de in de leden 1 tot en met 5 vermelde verplichtingen. (...)
Art. 9. Elke netwerkexploitant of elektronische-communicatieoperator in ruime zin kan een geschil bij het IGB aanhangig maken wanneer hij meent dat de verplichtingen, bepaald in artikel 4 tot en met 7 geschonden zijn. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.	Art. 3 Toegang tot bestaande fysieke infrastructuur (...) 4. Indien uiterlijk twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het verzoek, toegang wordt geweigerd of geen overeenstemming wordt bereikt over specifieke eisen en voorwaarden, met inbegrip van de prijs, dragen de lidstaten er zorg voor dat elke partij het recht heeft deze kwestie door te verwijzen naar de bevoegde nationale instantie voor geschillenbeslechting. Art. 4 Transparantie van bestaande fysieke infrastructuur (...) 6. De lidstaten zorgen ervoor dat, wanneer een geschil ontstaat in verband met de in dit artikel vermelde rechten en verplichtingen, elke partij bij het geschil het recht heeft het geschil door te verwijzen naar een nationale instantie voor geschillenbeslechting. (...)
Art. 10. Een administratieve geldboete van 250 tot 25.000 euro kan opgelegd worden als blijkt, uit een definitieve beslissing van het IGB of uit een definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie, dat een partij, het recht van toegang tot fysieke infrastructuur, vermeld in de artikelen 4 en 5, onterecht weigert, of een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7.	Art. 11 Sancties De lidstaten stellen voorschriften vast inzake de sancties die moeten worden toegepast bij inbreuken op de ingevolge deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen, en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat die sancties worden toegepast. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden. De administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de definitieve beslissing van het IGB of de definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie. De griffie van de rechtbank die uitspraak doet, bezorgt een afschrift van de uitspraak aan de instantie die de administratieve geldboete kan opleggen.	<i>Verdere internrechtelijke uitwerking van artikel 11.</i>
Art. 11. §1. De Vlaamse Regering wijst aan wie de geldboete kan opleggen en de aanmaningen verrichten. De partij die in gebreke blijft, wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete op de hoogte gebracht met een aangetekend schrijven. De Vlaamse Regering kan een andere betekeniswijze toestaan waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld. De kennisgeving van de beslissing vermeldt het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarin de boete moet worden betaald. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het opleggen en het betalen van de administratieve geldboete. §2. De administratieve geldboete wordt geïnd en ingevorderd ten voordele van het Eigen Vermogen Informatie Vlaanderen, vermeld in artikel 7 van het decreet van 15 januari 2016 houdende diverse maatregelen inzake de ontbinding van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen en de oprichting van het Eigen Vermogen	

Informatie Vlaanderen. De Vlaamse Regering wijst aan wie de geldboete kan innen en invorderen. Als de partij die in gebreke blijft, weigert de administratieve geldboete te betalen, wordt ze bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst aan wie een dwangbevel kan uitvaardigen en uitvoerbaar kan verklaren. Een dwangbevel wordt betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling. De bepalingen, vermeld in deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middele n tot tenuitvoerlegging zijn van toepassing op het dwangbevel. De vordering tot betaling van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, vanaf de datum waarop ze definitief is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, vermeld in artikel 2244 tot en met 2250 van het Burgerlijk Wetboek. §3. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in paragraaf 1, kan de betrokkene op straffe van verval van het recht tot het instellen van een beroep, binnen een termijn van 60 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, tegen die beslissing bij verzoekschrift een beroep in volle rechtsmacht instellen bij de Raad van State. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.	Overweging (15) van de BBC-richtlijn: Hoewel het specifieke algemene belang in verband met het verstrekken van de voornaamste dienst voorop blijft staan, moet het stimuleren van synergiën tussen exploitanten van netwerken tegelijkertijd bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Digitale agenda.
Art. 12. Aan artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, gewijzigd bij de wet van 19 december 1997, worden een vierde en vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt: “De kosten voor de maatregelen, zoals vermeld in het eerste en tweede lid, komen niet ten laste van de beheerder van elektrische of andere inrichtingen die zich boven, in, tegen of op openbaar domein of privé-domein bevinden als een operator van een elektronisch	

communicatienetwerk beroep doet op het recht van toegang, overeenkomstig artikel 4 van het decreet van xx inzake maatregelen ter verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten. In geval van een recht van toegang conform artikel 4 van het decreet van xx inzake maatregelen ter verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten, is het derde lid niet van toepassing als de eigenaar of rechthebbende van het goed de beheerder is van een openbaar domein of openbare weg."	Art. 13. Aan artikel 42 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt: "Weigeren van vergunningen voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid in de fysieke infrastructuur van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder, de beheerder van de zeewering of de dijken, zijn met redenen omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria zoals: 1° de technische geschiktheid van de betrokken infrastructuur voor het onderbrengen van de elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid; 2° de beschikbaarheid van ruimte om de elementen van de elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de behoorlijk gemotiveerde toekomstige behoeften aan ruimte van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder, de beheerder van de zeewering of de dijken; 3° overwegingen over de veiligheid en de volksgezondheid; 4° de integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, namelijk van kritieke nationale of Vlaams infrastructuur;
	Artikel 3 Toegang tot bestaande infrastructuur (...) 3. De lidstaten eisen dat elke weigering om toegang te verlenen, gebaseerd is op objectieve, transparante en evenredige criteria, zoals: a) De vraag of de fysieke infrastructuur waartoe toegang is gevraagd technisch gezien geschikt is voor het onderbrengen van de in lid 2 bedoelde elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid; b) De beschikbaarheid van ruimte om de in lid 2 bedoelde elementen van de elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te huisvesten, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met de toekomstige behoeften aan ruimte van de netwerkexploitant, die afdoende moeten worden aangetoond; c) Overwegingen met betrekking tot veiligheid en volksgezondheid; d) De integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, met name van kritieke nationale infrastructuur; e) Het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische-communicatiediensten wanneer andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt; f) De vraag of de netwerkexploitant beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoeegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt zijn voor het aanbieden van

5° het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische-communicatiediensten als andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt; 6° de vraag of de beheerder van de betrokken infrastructuur beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt zijn voor het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat hij de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden verleent.	elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden wordt verleend. De lidstaten zorgen ervoor dat de netwerkexploitant uiterlijk twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het verzoek om toegang de redenen voor de weigering opgeeft.
In dit artikel wordt verstaan onder: 1° elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid: transmissiesystemen, schakel- of routingsapparatuur en andere middelen, zoals niet-actieve netwerkelementen, die het mogelijk maken signalen over te brengen en breedbandtoegangsdiens ten te leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, als die voor de overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet; 2° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels zijn geen fysieke infrastructuur.”	Art. 2. Definities Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...) <i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i> <i>Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...)</i> a) “elektronische-communicatienetwerk”: de transmissiesystemen en in voorkomend geval de schakel- of routingsapparatuur en andere middelen, waaronder netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen waaronder satellietnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, voor zover deze voor overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor radio- en televisieomroep en kabeltelevisienetwerken, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie (...) d) “openbaar communicatienetwerk”: een elektronisch communicatienetwerk dat geheel of hoofdzakelijk wordt gebruikt om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten;

En Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 3° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdiensten kan leveren met snelheden van minstens 30 Mbps. Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 2. “fysieke infrastructuur”: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen; kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels (dark fibre), alsmede elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water als bedoeld in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 98/83/EG, zijn geen fysieke infrastructuur in de zin van deze richtlijn;	Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 3° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdiensten kan leveren met snelheden van minstens 30 Mbps.
Art. 13 Omzetting De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast en maken deze bekend teneinde uiterlijk op 1 januari 2016 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis. Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 juli 2016. Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.	Art. 14. In het het KLIP-decreet van 14 maart 2008, gewijzigd bij de decreten van 17 januari 2014 en 18 maart 2016, wordt een artikel 1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 1/1. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.”
Art. 2. Definities Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...) <i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i>	Art. 15. Aan artikel 2, §1, van hetzelfde decreet wordt een punt 16° toegevoegd, dat luidt als volgt: “16° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: de transmissiesystemen, de schakel- of routingsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de

overgebrachte informatie, via: a) draad; b) radiogolven; c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken; d) elektriciteitsnetten, voor zover ze voor overdracht van signalen worden gebruikt; e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat alleen om elektronische-communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten met een snelheid van minstens 30Mbps."	<i>Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...)</i> a) "elektronische-communicatienetwerk": de transmissiesystemen en in voorkomend geval de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, waaronder netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen waaronder satellietnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, voor zover deze voor overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor radio- en televisieomroep en kabeltelevisienetwerken, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie (...) d) "openbaar communicatienetwerk": een elektronisch communicatienetwerk dat geheel of hoofdzakelijk wordt gebruikt om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten; En Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 3° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdiensten kan leveren met snelheden van minstens 30 Mbps.
Art. 16. Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt: "Het doel is ook de uitrol van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, tegen lagere kosten, te vergemakkelijken en te stimuleren, door meer gezamenlijk gebruik van bestaande fysieke infrastructuur en een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur."	Art. 1 Onderwerp en toepassingsgebied 1. Deze richtlijn beoogt de uitrol van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren door het gezamenlijk gebruik van bestaande fysieke infrastructuur te bevorderen en de efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur mogelijk te maken, zodat deze netwerken tegen lagere kosten kunnen worden uitgerold.
Art. 17. Aan artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 17 januari 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:	Om conform te zijn met art. 4, 7: De lidstaten kunnen bestaande fysieke infrastructuur die geacht wordt technisch niet geschikt te zijn voor de aanleg van elektronische-

communicatienetwerken met hoge snelheid, alsmede kritieke nationale infrastructuur vrijstelling verlenen van de in de leden 1 tot en met 5 vermelde verplichtingen. (...)	Artikel 3 Toegang tot bestaande infrastructuur (...) 3. De lidstaten eisen dat elke weigering om toegang te verlenen, gebaseerd is op objectieve, transparante en evenredige criteria, zoals (...)
“De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, geldt niet als de planaanvraag wordt ingediend met het oog op de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.” Art. 18. Aan artikel 6.4.4 van het Onroerendfgoeddecreet van 12 juli 2013, gewijzigd bij de decreten van 15 juli 2016 en 25 april 2014, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt: “§4. Weigeren van toelatingen voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid zijn met redenen omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria. Elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid zijn transmissiesystemen, schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals niet-actieve netwerkelementen, die het mogelijk maken signalen over te brengen en breedbandtoegangsdiensten te leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, als die voor de overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet.”	Art. 2. Definities Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...) <i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i> <i>Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...)</i> a) “elektronische-communicatienetwerk”: de transmissiesystemen en in voorkomend geval de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, waaronder netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen waaronder satellietnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, voor zover deze voor overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor radio- en televisieomroep en kabeltelevisienetwerken, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie (...) d) “openbaar communicatienetwerk”: een elektronisch communicatienetwerk dat geheel of hoofdzakelijk wordt gebruikt om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten;

En Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 3° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdiensten kan leveren met snelheden van minstens 30 Mbps.	
Art. 13 Omzetting De lidstaten stellen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast en maken deze bekend teneinde uiterlijk op 1 januari 2016 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis. Zij passen die bepalingen toe met ingang van 1 juli 2016. Wanneer de lidstaten die bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor de verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.	Artikel 19. Aan artikel 2 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt: “Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.”
Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 4. “civiele werken”: het product van een geheel van bouwkundige of civieltechnische werken dat bestemd is om als zodanig een economische of technische functie te vervullen en dat een of meer elementen van een fysieke infrastructuur omvat; Art. 2. Definities Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...) <i>Richtlijn 2002/21/EG, art. 2</i>	Artikel 20. In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht: 1° er worden een punt 2°/1 tot en met 2°/3 ingevoegd, die luiden als volgt: “2°/1 civiele werken: een geheel van bouwkundige of civieltechnische werken met een oppervlakte van meer dan 50m², dat bestemd is om een economische of technische functie te vervullen en dat een of meer elementen van een fysieke infrastructuur omvat; 2°/2 elektronisch-communicatienetwerk: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via: a) draad;

b) radiogolven; c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken; d) elektriciteitsnetten, als ze voor overdracht van signalen worden gebruikt; e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat enkel om elektronische-communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten; 2°/3 elektronische-communicatieoperator: een onderneming die elektronische-communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt, of waaraan een vergunning is verleend om elektronische-communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen;"	Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...) a) "elektronische-communicatienetwerk": de transmissiesystemen en in voorkomend geval de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, waaronder netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen waaronder satellietnetwerken, vaste (circuit- en pakketgeschakelde, met inbegrip van internet) en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, voor zover deze voor overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor radio- en televisieomroep en kabeltelevisienetwerken, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie (...) "openbaar communicatienetwerk": een elektronisch communicatienetwerk dat geheel of hoofdzakelijk wordt gebruikt om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten; Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 1° "netwerkexploitant": een onderneming die openbare communicatienetwerken aan biedt of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden (...) EN art. 2. Definities Voor de toepassing van deze richtlijn gelden de definities van Richtlijn 2002/21/EG. (...) Richtlijn 2002/21/EG, art. 2 Voor de toepassing van deze richtlijn, wordt verstaan onder (...) m) aanbieden van een elektronische-communicatienetwerk": het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van een dergelijk netwerk; Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 2. "fysieke infrastructuur": elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een
2° er wordt een punt 3°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt: "3°/1 fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te	

brenge zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installatie, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels zijn geen fysieke infrastructuur;”	actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen; kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels (dark fibre), alsmede elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water als bedoeld in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 98/83/EG, zijn geen fysieke infrastructuur in de zin van deze richtlijn;
3° er wordt een punt 5°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt: “5°/1 geschillencommissie: de geschillencommissie voor de coördinatie van civiele werken;”	<i>Internrechtelijke definitie</i>
4° er worden een punt 7°/1 en een punt 7°/2 ingevoegd, die luiden als volgt: “7°/1 kritieke nationale infrastructuur: de infrastructuur die als kritiek is aangeduid ter uitvoering van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren; 7°/2 netwerkexploitant: onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt voor een van de volgende diensten: a) de distributie van gas, als die dienst onder de Vlaamse bevoegdheid valt; b) de distributie van elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, binnen een geografisch afgebakend gebied in het Vlaamse Gewest; c) de productie, het transport of de distributie van stadsverwarming, dat wil zeggen de thermische energie in de vorm van stoom of warm water vanuit een centrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met verschillende gebouwen of locaties, om ruimten of processen te verwarmen; d) de productie, het transport of de distributie van water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen; e) de volgende vervoersdiensten: 1) de wegen en de waterwegen;	<i>Internrechtelijke definitie</i> Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 1° “netwerkexploitant”: (...) alsmede een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt die tot doel heeft een dienst te leveren: b) Zoals de productie, het transport of de distributie van: v) Gas, vi) Elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, verwarming, vii) Water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater, en drainagesystemen; viii) Vervoersdiensten, met inbegrip van spoorwegen, wegen, havens en luchthavens.

2) de havens, luchthavens en De Lijn."	Art. 21. Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt: "Het doel is ook, tegen lagere kosten, de uitrol van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren door een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur."	Art. 1 Onderwerp en toepassingsgebied 1. Deze richtlijn beoogt de uitrol van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren door het gezamenlijk gebruik van bestaande fysieke infrastructuur te bevorderen en de efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur mogelijk te maken, zodat deze netwerken tegen lagere kosten kunnen worden uitgerold.
Art. 22. In artikel 16, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt tussen de woorden "Gerechtigd Wetboek" en de zinsnede ", zijn van toepassing" de woorden "houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging" ingevoegd. Art. 23. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een hoofdstuk 10/1 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Hoofdstuk 10/1. Bepalingen in uitvoering van de richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid."	<i>Interrechtelijke bepaling.</i>	Art. 6 Transparantie betreffende geplande civiele werken 3. De lidstaten zorgen ervoor dat de netwerkexploitant de in lid 1 bedoelde minimuminformatie waar om is verzocht, ter beschikking stelt via het centraal informatiepunt.
Art. 24. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hoofdstuk 10/1, ingevoegd bij artikel 23, een artikel 16/1 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 16/1. In afwijking van artikel 8, §1 en §2, geven de netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperators of natuurlijke personen of rechtspersonen, die ze aanwijzen, alle civiele werken in GIPOD in, als een elektronische-communicatieoperator voor hetzelfde gebied een synergie-interessezone heeft ingegeven. Het civiele werk wordt uiterlijk twee maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden in GIPOD ingegeven als het geen aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk. Het civiele werk wordt vanaf het moment dat de zone van de werkzaamheden bekend		

is en uiterlijk zes maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden in GIPOD ingegeven als het aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk of als het werk opgenomen is in een door de netwerkexploitant of elektronische-communicatieoperator verplicht te beheren meerjarenplanning.	Het civiele werk wordt in GIPOD ingegeven conform artikel 8, §3.” Art. 25. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/2 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 16/2. De netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperators verstrekken over civiele werken waarvoor een vergunning is verleend, waarvoor een vergunningsprocedure loopt of waarvoor binnen de komende zes maanden een eerste vergunning wordt aangevraagd, al de volgende informatie als een elektronische-communicatieoperator voor hetzelfde gebied een synergie-interessezone heeft ingegeven: a) de locatie en het type werkzaamheden; b) de netwerkelementen die erbij betrokken zijn; c) de geraamde datum voor de aanvang van de werkzaamheden en de duur ervan; d) een contactpunt. In zijn verzoek vermeldt de elektronische-communicatieoperator die de aanvraag indient, het gebied waarin hij de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt.”
	Art. 6 Transparantie betreffende geplande civiele werken 1. Met het oog op onderhandelingen over overeenkomsten met betrekking tot de coördinatie van civiele werken als bedoeld in artikel 5, eisen de lidstaten dat de netwerkexploitanten op specifiek schriftelijk verzoek van een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend, de volgende minimuminformatie beschikbaar stellen over lopende of geplande civiele werken met betrekking tot hun fysieke infrastructuur waarvoor een vergunning is verleend, waarvoor een vergunningsprocedure loopt of waarvoor binnen de komende zes maanden een eerste aanvraag voor een vergunning bij de bevoegde vergunningverlenende autoriteiten zal worden ingediend: a) De locatie en het type werkzaamheden; b) De hierbij betrokken netwerkelementen; c) De geraamde datum voor de aanvang van de werkzaamheden en de duur; en d) Een contactpunt. In haar verzoek vermeldt de onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning voor het aanbieden van openbare communicatienetwerken is verleend, het gebied waarin de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid wordt overwogen. De netwerkexploitanten verlenen uiterlijk twee weken vanaf de datum van ontvangst van het schriftelijk verzoek de gevraagde informatie, onder evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden. De lidstaten kunnen toestaan dat de toegang tot

minimuminformatie wordt beperkt, evenwel uitsluitend indien dit noodzakelijk wordt geacht met het oog op de veiligheid en integriteit van de netwerken, de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de openbare veiligheid, de vertrouwelijkheid en de bescherming van handels- en bedrijfsgeheimen.	Art. 5 Coördinatie van civiele werken 2. De lidstaten zorgen ervoor dat elke netwerkexploitant die, direct of indirect, geheel of gedeeltelijk met overheidsgegeld gefinancierde civiele werken uitvoert, voldoet aan elk redelijk verzoek om onder transparante en niet-discriminerende voorwaarden de civiele werken te coördineren, die gedaan worden door ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning voor het aanbieden ervan is verleend, met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid. Dat verzoek kan worden ingewilligd, mits: a) Dit geen aanvullende kosten, daaronder begrepen kosten door bijkomende vertragingen, met zich zal meebrengen voor de oorspronkelijk geplande civiele werken; b) Geen belemmering zal vormen voor de controle over de coördinatie van de werken; en c) Het verzoek om coördinatie zo spoedig mogelijk wordt gedaan, en in ieder geval ten minste één maand voordat het definitieve project wordt ingediend bij de bevoegde vergunningverlenende autoriteiten. (...)	Art. 2. (...) Daarnaast gelden de volgende definities: (...) 10° vergunning: een expliciet of impliciet toelatingsbesluit van een bevoegde autoriteit na een procedure waarbij een onderneming stappen moet ondernemen om op legale wijze bouw- of civieltechnische werken te mogen uitvoeren.
Art. 26. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/3 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 16/3. §1. De netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperatoren willigen elke redelijke synergieaanvraag van elektronische-communicatieoperatoren in, voor een civiel werk met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken, onder transparante en niet-discriminerende voorwaarden, als de civiele werken direct of indirect, geheel of gedeeltelijk gefinancierd worden met overheidsgegeld op voorwaarde dat: a) het geen aanvullende kosten, met inbegrip van kosten door bijkomende vertragingen, met zich meebrengt voor het oorspronkelijk gepland civiele werk; b) het geen belemmering vormt voor de controle over de coördinatie van de werken; c) de synergie uiterlijk aangevraagd wordt één maand voor een vergunning aangevraagd wordt voor de civiele werken of, als geen vergunning nodig is, uiterlijk twee maanden vóór de aanvang van de civiele werken.	In het eerste lid, 3°, wordt onder vergunning een van de volgende toelatingen of vergunningen verstaan: a) een toelating als vermeld in artikel 6.4.4, §1 van het Onroerendgoeddecreet van 12 juli 2013, als er geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen conform artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening nodig is voor de civiele werken; b) een vergunning als vermeld in artikel 40 tot en met 43bis van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot	

begeleiding van de begroting 1993, als er geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen conform artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en geen toelating conform artikel 6.4.4, §1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 nodig is voor de civiele werken; c) een omgevingsvergunning voor een stedenbouwkundige handeling als vermeld in artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, als die vergunning nodig is voor de civiele werken.	Nodig om voorwaarde van artikel 5/2, c te kunnen vervullen.
§2. Om de aanvraag conform paragraaf 1, eerste lid, 3°, tijdig te kunnen indienen, geven de netwerexploitanten en de elektronische-communicatieoperators die zich in het GIPOD geregistreerd hebben, te minste twee keer per jaar en uiterlijk op 30 juni en 31 december van elk jaar de jaarlijkse planning van de civiele werken in GIPOD in. De Vlaamse Regering kan bepalen dat het ingeven van de planning, vermeld in het eerste lid, niet de werken aan kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur omvat. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur opstellen.	Faciliteert de toepassing van artikel 5/2.
§3. Een synergie wordt conform artikel 11 aangevraagd. Als de netwerexploitant of de elektronische-communicatieoperator een coördinatievergadering als vermeld in artikel 11, §2, organiseert voor civiele werken, nodigt hij ten minste de elektronische-communicatieoperators uit van wie de synergie-interessezone en de zone van het civiele werk elkaar overlappen.	Art. 5 Coördinatie van civiele werken
§4. De Vlaamse Regering kan de prijszetting regelen voor de coördinatie van de civiele werken als die geheel of gedeeltelijk verricht zijn met financiële steun van het Vlaamse Gewest.	2. (..) De lidstaten kunnen regels vaststellen voor de verdeling van de kosten die aan de coördinatie van civiele werken verbonden zijn.
§5. De netwerexploitant of de elektronische-communicatieoperator hoeft niet in te gaan op de synergieaanvragen, vermeld in paragraaf 1, als zijn infrastructuur in de zone van de synergieaanvraag kritieke nationale infrastructuur is. Dat geldt ook voor de infrastructuur die de	Art. 5 Coördinatie van civiele werken 5. De lidstaten kunnen civiele werken van gering belang, onder meer wat betreft de daarmee gemoeide bedragen, de omvang of de duur, alsmede kritieke nationale infrastructuur vrijstellen van de in dit artikel vermelde

Vlaamse Regering eventueel als Vlaamse kritieke infrastructuur heeft aangeduid overeenkomstig paragraaf 2.”	verplichtingen. Dergelijke vrijstellingen moeten in dat geval met redenen worden omkleed. De belanghebbende partijen moeten in de gelegenheid worden gesteld binnen een redelijke termijn opmerkingen te maken over de ontwerp vrijstellingen. Eventuele vrijstellingen moeten aan de Commissie worden meegedeeld. Art. 5 Coördinatie van civiele werken 3. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien binnen een maand vanaf de datum van ontvangst om het formele verzoek om overleg overeenkomstig lid 2 geen overeenstemming is bereikt over de coördinatie van civiele werken, elke partij het recht heeft de zaak door te verwijzen naar de bevoegde instantie voor geschillenbeslechting. Art. 6 Transparantie betreffende geplande civiele werken 4. De lidstaten zorgen ervoor dat, wanneer een geschil ontstaat in verband met de in dit artikel vermelde rechten en verplichtingen, elke partij bij het geschil het recht heeft het geschil door te verwijzen naar een nationale instantie voor geschillenbeslechting. De nationale instantie voor geschillenbeslechting neemt met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen twee maanden, behoudens buitengewone omstandigheden, een bindend besluit om het geschil op te lossen, waarbij elke partij de mogelijkheid behoudt om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie. Art. 10 Bevoegde instanties 2. De door een lidstaat overeenkomstig lid 1 aangewezen nationale instanties voor geschillenbeslechting zijn juridisch en functioneel onafhankelijk van de netwerkexploitanten. De lidstaten kunnen bepalen dat de nationale instantie voor geschillenbeslechting vergoedingen kan vragen ter dekking van de kosten voor het verrichten van de haar toegewezen taken.
Art. 27. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/4 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art 16/4. §1. Er wordt een geschillencommissie opgericht. De geschillencommissie neemt kennis van geschillen over de coördinatie van de civiele werken of over de transparantie van de geplande civiele werken als er werken voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid bij betrokken zijn, op verzoek van een van de partijen, betrokken bij het geschil. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie. De procedure voor de geschillencommissie heeft voorrang op een procedure voor een gerechtelijke instantie.	§2. De geschillencommissie telt drie leden. De Vlaamse Regering benoemt de leden. De geschillencommissie bestaat uit de volgende leden: 1° de twee leden, aangewezen door de Vlaamse Regering om te zetelen in het IGB, vermeld in artikel 4, 5° van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2017 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van richtlijn 2014/61/EU;

2° een lid dat het beleidsdomein Media vertegenwoordigt. De leden wijzen in hun midden een voorzitter aan. De geschillencommissie kan een beroep doen op deskundigen die geen lid zijn van de geschillencommissie, onder de voorwaarden, te bepalen door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop de leden van de geschillencommissie vergoed worden, inclusief de vergoeding voor reis- en verblijfskosten. De leden worden benoemd voor een termijn van vier jaar. Hun mandaat kan twee keer verlengd worden met een nieuwe termijn van vier jaar. §3. De partijen dragen de kosten voor de werking van de geschillencommissie, de vergoeding van de leden, de expertisekosten of de kosten voor het door de geschillencommissie bevolen onderzoek. De partijen kunnen onderling overeenkomen over de verdeling van de kosten.”	2° een lid dat het beleidsdomein Media vertegenwoordigt. De leden wijzen in hun midden een voorzitter aan. De geschillencommissie kan een beroep doen op deskundigen die geen lid zijn van de geschillencommissie, onder de voorwaarden, te bepalen door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop de leden van de geschillencommissie vergoed worden, inclusief de vergoeding voor reis- en verblijfskosten. De leden worden benoemd voor een termijn van vier jaar. Hun mandaat kan twee keer verlengd worden met een nieuwe termijn van vier jaar. §3. De partijen dragen de kosten voor de werking van de geschillencommissie, de vergoeding van de leden, de expertisekosten of de kosten voor het door de geschillencommissie bevolen onderzoek. De partijen kunnen onderling overeenkomen over de verdeling van de kosten.”
Art. 5 Coördinatie van civiele werken 4 De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 3 bedoelde nationale instantie voor geschillenbeslechting met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel een besluit neemt om het overeenkomstig lid 3 voorgelegde geschil te beslechten, met inbegrip van het vaststellen van billijke en niet-discriminerende eisen, voorwaarden en, in voorkomend geval, prijzen. De nationale instantie voor geschillenbeslechting beslecht zo spoedig mogelijk het geschil en in ieder geval binnen twee maanden vanaf de datum van ontvangst van het volledig verzoek, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, (...).	Art. 28. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/5 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 16/5. §1. De verzoekende partij bezorgt het verzoek, vermeld in artikel 16/4, §1, aan de geschillencommissie, op straffe van onontvankelijkheid op een van de volgende wijzen: 1° met een aangetekend schrijven; 2° een afgifte tegen ontvangstbewijs; 3° elke andere door de Vlaamse Regering toegestane betekeningswijze waarbij de datum van de kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

Het verzoekschrift vermeldt: 1° de benaming en maatschappelijke zetel van de verzoeker, alsook de naam, voornaam, woonplaats en hoedanigheid van de wettelijke vertegenwoordiger; 2° de naam, en voornaam of benaming van de tegenpartij; 3° het exacte voorwerp van het geschil en een toelichting van de middelen. De geschillencommissie bevestigt binnen vijf werkdagen aan de indiener van de klacht de volledigheid van zijn verzoek of verduidelijkt welke elementen ontbreken. De verzoeker levert ontbrekende stukken ten laatste aan binnen acht werkdagen. Een verzoek dat niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd, wordt geacht niet te zijn ingediend. §2. De geschillencommissie streeft een consensus na. Bij gebrek aan een consensus in haar midden neemt de geschillencommissie met een tweederdemeerderheid van de aanwezige leden zo spoedig mogelijk een beslissing en in elk geval binnen een termijn van twee maanden nadat ze het volledige verzoek heeft ontvangen. In uitzonderlijke gevallen, aanvaard door minstens twee derde van de aanwezige leden, kan de termijn van twee maanden overschreden worden. §3. De geschillencommissie kan een beslissing nemen, met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel, waarin billijke en redelijke eisen en voorwaarden, waaronder de prijs, worden vastgesteld. Ze beslist ook over de verdeling van de kosten, bedoeld in artikel 16/4, §3, als de partijen hierover geen akkoord hebben bereikt.	Art. 6. Transparantie betreffende geplande civiele werken 4. De lidstaten zorgen ervoor dat, wanneer een geschil ontstaat in verband met de in dit artikel vermelde rechten en verplichtingen, elke partij bij het geschil het recht heeft het geschil door te verwijzen naar een nationale instantie voor geschillenbeslechting. De nationale instantie voor geschillenbeslechting neemt met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel zo spoedig mogelijk en in ieder geval binnen twee maanden, behoudens buitengewone omstandigheden, een binden besluit om het geschil op te lossen, (...)
--	---

\$4. Om geldig te beraadslagen en te beslissen, moet twee derde van de leden van de geschillencommissie aanwezig zijn. Bij een onvoldoende aantal leden om geldig te beraadslagen, kan de geschillencommissie bijeengeroepen worden voor een nieuwe vergadering binnen een minimumtermijn van drie werkdagen. In dat geval is het eerste lid niet meer van toepassing. \$5. De geschillencommissie brengt de partijen op de hoogte van haar beslissing binnen veertien werkdagen na de dag van de beslissing."	Art. 29. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/6 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 16/6. Tegen alle beslissingen van de geschillencommissie kan binnen zestig dagen nadat de geschillencommissie de partijen op de hoogte heeft gebracht van de beslissing beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld bij het Marktenhof, rechtsprekend zoals in kort geding. Het hof kan de aangevochten beslissing vervangen door een nieuwe beslissing. Het beroep wordt ingesteld via een verzoekschrift tegen de geschillencommissie. Het hof brengt de partijen die bij de aangevochten beslissing betrokken zijn, aangetekend op de hoogte van het beroep."
Art. 5 Coördinatie van civiele werken 4. (...), waarbij elke partij de mogelijkheid behoudt om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie. Art. 6. Transparantie betreffende geplande civiele werken 4. (...), waarbij elke partij de mogelijkheid behoudt om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.	Art. 30. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/7 ingevoegd, dat luidt als volgt: "Art. 16/7. Een administratieve geldboete van 250 tot 25.000 euro kan opgelegd worden als blijkt uit een definitieve beslissing van de geschillencommissie of uit een definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie, dat een netwerkexploitant of elektronische communicatieoperator een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in artikel 16/1 tot en met 16/3.
Art. 11 Sancties De lidstaten stellen voorschriften vast inzake de sancties die moeten worden toegepast bij inbreuken op de ingevolge deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen, en nemen alle nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat die sancties worden toegepast. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.	

Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden. De administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de dag van de definitieve beslissing van de geschillencommissie of de definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in het eerste lid, kan de betrokkene op straffe van verval van het recht tot het instellen van een beroep, binnen een termijn van 60 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, tegen die beslissing bij verzoekschrift een beroep in volle rechtsmacht instellen bij de Raad van State. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.”	Verdere uitvoering van artikel 11.
Art. 31. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/8 ingevoegd, dat luidt als volgt: “Art. 16/8. Het opleggen en betalen van de geldboete en het verrichten van aanmaningen verloopt conform artikel 16, §2, met uitzondering van het tweede lid. Het innen en invorderen van de administratieve geldboete verloopt conform artikel 16, §3.”	

VOORONTWERP VAN DECREET

Ontwerp van decreet inzake maatregelen ter verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid.

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° abonnee: een natuurlijk persoon of rechtspersoon die gebruikmaakt van een elektronische communicatiedienst ter uitvoering van een contract dat hij sloot met een elektronische communicatieoperator in ruime zin;
- 2° diensten van de informatiemaatschappij: elke dienst die gewoonlijk tegen vergoeding, via elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten verricht wordt. Omroepdiensten zijn daarbij niet inbegrepen. In deze definitie wordt verstaan onder:
 - a) 'op afstand': een dienst die geleverd wordt zonder dat de partijen gelijktijdig aanwezig zijn;
 - b) 'langs elektronische weg': een dienst die verzonden en ontvangen wordt via elektronische apparatuur voor de verwerking en de opslag van gegevens, en die geheel via draden, radio, optische middelen of andere elektromagnetische middelen wordt verzonden, doorgeleid en ontvangen. Verwerking omvat digitale compressie;
 - c) 'op individueel verzoek van een afnemer van diensten': een dienst die op individueel verzoek via de transmissie van gegevens wordt geleverd.

- 3° elektronische communicatiedienst: een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat uit het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken. De voormelde dienst bestaat uit telecommunicatiediensten en transmissiediensten op netwerken die voor omroep worden gebruikt, maar niet de diensten die overgebrachte inhoud, met behulp van elektronische communicatienetwerken en -diensten, leveren of redactioneel controleren. De diensten van de informatiemaatschappij, die niet geheel of hoofdzakelijk bestaan uit het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken horen er evenmin bij;
- 4° elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via:
- a) draad;
 - b) radiogolven;
 - c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken;
 - d) elektriciteitsnetten, als ze voor overdracht van signalen worden gebruikt;
 - e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie;
- Vaste terrestrisch netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat alleen om elektronische communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten;
- 5° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdiensten kan leveren met een snelheid van minstens 30Mbps;
- 6° elektronische communicatieoperator in enge zin: een onderneming die elektronische communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt of waaraan een vergunning is verleend om elektronische communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen en die valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie;
- 7° elektronische communicatieoperator in ruime zin: een onderneming die elektronische communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt of waaraan een vergunning is verleend om elektronische communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen, en die valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie of van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie;
- 8° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels en elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water, zijn geen fysieke infrastructuur;
- 9° IGB: de instantie voor geschillenbeslechting inzake netwerkinfrastructuren, opgericht door het samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van richtlijn 2014/61/EU;

- 10° kritieke nationale infrastructuur: de infrastructuur die als kritiek is aangeduid ter uitvoering van artikel 5 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren;
- 11° netwerkaansluitpunt: het fysieke punt waarop een abonnee de toegang tot een elektronisch communicatienetwerk wordt geboden. In geval van netwerken met schakelings- of routeringsfuncties wordt het netwerkaansluitpunt bepaald door middel van een specifiek netwerkadres, dat aan een abonneenummer of -naam gekoppeld kan zijn;
- 12° netwerkexploitant: een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt voor een van de volgende diensten:
 - a) de distributie van gas, als die dienst onder de Vlaamse bevoegdheid valt;
 - b) de distributie van elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, binnen een geografisch afgebakend gebied in het Vlaamse Gewest;
 - c) de productie, het transport of de distributie van stadsverwarming, dat wil zeggen de thermische energie in de vorm van stoom of warm water vanuit een centrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met verschillende gebouwen of locaties, om ruimten of processen te verwarmen;
 - d) de productie, het transport of de distributie van water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen;
 - e) de volgende vervoersdiensten:
 - 1) de wegen en de waterwegen;
 - 2) de havens, luchthavens en De Lijn;
- 13° omroepdienst: een van de volgende zaken:
 - a) een dienst als vermeld in artikel 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, die valt onder de redactionele verantwoordelijkheid van een aanbieder van de dienst, met als hoofddoel de levering aan het algemene publiek van audiovisuele of auditieve programma's ter informatie, vermaak, educatie of met culturele inslag, via elektronische communicatienetwerken;
 - b) commerciële communicatie.

Hoofdstuk 2. Toegang tot fysieke infrastructuur

Art. 4. Op schriftelijk of digitaal verzoek van een elektronische communicatieoperator in ruime zin willigen netwerkexploitanten en elektronische communicatieoperatoren in enge zin redelijke verzoeken om toegang tot hun fysieke infrastructuur in, als dat om een van de volgende redenen nodig is:

- 1° de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid;
- 2° het onderhoud of het opwaarderen ervan.

De toegang wordt ingewilligd onder billijke en redelijke eisen en voorwaarden, met inbegrip van de prijs. De verzoeker voegt bij het schriftelijke of digitale verzoek een overzicht van de elementen van zijn project waarvoor hij om toegang verzoekt, en een tijdschema.

Art. 5. De netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator in enge zin steunt elke weigering om toegang te verlenen op objectieve, transparante en evenredige criteria, zoals:

- 1° de technische geschiktheid van de fysieke infrastructuur waarvoor om toegang wordt verzocht voor het onderbrengen van de elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid;
- 2° de beschikbaarheid van ruimte om de elementen van de elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de behoorlijk gemotiveerde

- toekomstige behoeften aan ruimte van de netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator in enge zin;
- 3° overwegingen over de veiligheid en de volksgezondheid;
- 4° de integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, namelijk van kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur;
- 5° het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische communicatiediensten als andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt;
- 6° de vraag of de netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator in enge zin beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt is voor het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat hij de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden verleent.

De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur als vermeld in het eerste lid, 4°, opstellen.

De netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator in enge zin geeft uiterlijk twee maanden na de ontvangst van het volledige verzoek om toegang de redenen voor de weigering op, tenzij andere specifieke sectorale regelingen een kortere termijn opleggen.

Hoofdstuk 3. Transparantie van bestaande fysieke infrastructuur

Art. 6. Om elektronische communicatieoperatoren in ruime zin in staat te stellen een verzoek tot toegang in te dienen, verlenen netwerkexploitanten of elektronische communicatieoperatoren in ruime zin, op schriftelijk of digitaal verzoek, elektronische communicatieoperatoren in ruime zin toegang tot de volgende minimuminformatie over hun bestaande fysieke infrastructuur, als ze die niet via KLIP beschikbaar stellen:

- 1° de locatie en de route;
- 2° de aard en het huidige gebruik van de infrastructuur;
- 3° een contactpunt.

In het eerste lid wordt verstaan onder KLIP: het Kabel- en Leidinginformatieportaal dat een elektronisch informatiesysteem is voor de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over kabels en leidingen ter uitvoering van het KLIP-decreet van 14 maart 2008.

De elektronische communicatieoperator in ruime zin verduidelijkt in zijn verzoek in welk gebied hij de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt. De ontvanger van het verzoek verleent toegang tot die informatie binnen twee maanden na de ontvangst van het schriftelijke of digitale verzoek en hanteert daarbij evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden.

De Vlaamse Regering kan de modaliteiten van het verzoek nader regelen.

Art. 7. De netwerkexploitanten en de elektronische communicatieoperatoren in enge zin gaan in op schriftelijke of digitale, redelijke verzoeken van een elektronische communicatieoperator in ruime zin om specifieke elementen van hun fysieke infrastructuur ter plaatse te inspecteren. De verzoeker verduidelijkt welke elementen van de fysieke infrastructuur van het betrokken netwerk hij wil inspecteren, met het oog op de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid. De ontvanger van het verzoek willicht, uiterlijk een maand na de ontvangst van het verzoek, het verzoek in onder evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden.

Art. 8. Kritieke nationale infrastructuur is vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur opstellen, die ook is vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7.

Hoofdstuk 4. Handhaving

Art. 9. Elke netwerkexploitant of elektronische communicatieoperator in ruime zin kan een geschil bij het IGB aanhangig maken wanneer hij meent dat de verplichtingen, bepaald in artikel 4 tot en met 7 geschonden zijn. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.

Art. 10. Een administratieve geldboete van 250 tot 25.000 euro kan opgelegd worden als blijkt, uit uitspraak van het IGB of uit uitspraak van een gerechtelijke instantie, dat een partij het recht van toegang onterecht weigert overeenkomstig artikel 4 en 5, of een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7.

Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden.

De administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de uitspraak van het IGB of de uitspraak van een gerechtelijke instantie.

Art. 11. §1. De Vlaamse Regering wijst aan wie de geldboete kan opleggen en de aanmaningen kan verrichten.

De partij die in gebreke blijft, wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete op de hoogte gebracht met een aangetekend schrijven. De Vlaamse Regering kan een andere betekeniswijze toestaan waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

De kennisgeving van de beslissing vermeldt het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarin de boete moet worden betaald.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het opleggen en het betalen van de administratieve geldboete.

§2. De administratieve geldboete wordt geïnd en ingevorderd ten voordele van het Eigen Vermogen Informatie Vlaanderen, vermeld in artikel 7 van het decreet van 15 januari 2016 houdende diverse maatregelen inzake de ontbinding van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen en de oprichting van het Eigen Vermogen Informatie Vlaanderen. De Vlaamse Regering wijst aan wie de geldboete kan innen en invorderen.

Als de partij die in gebreke blijft, weigert de administratieve geldboete te betalen, wordt ze bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst aan wie een dwangbevel kan uitvaardigen en uitvoerbaar kan verklaren. Een dwangbevel wordt betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

De bepalingen, vermeld in deel V van het Gerechtelijk Wetboek, zijn van toepassing op het dwangbevel.

De vordering tot betaling van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, vanaf de datum waarop ze definitief is ontstaan. De

verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, vermeld in artikel 2244 tot en met 2250 van het Burgerlijk Wetboek.

Hoofdstuk 5. Wijzigingsbepalingen

Afdeling 1. Wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven

Art. 12. Aan artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, gewijzigd bij de wet van 19 december 1997, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Dit artikel is niet van toepassing als een operator van een elektronisch communicatienetwerk een beroep doet op het recht van toegang conform artikel 4 van het decreet van xx inzake maatregelen ter verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten.”.

Afdeling 2. Wijziging van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993

Art. 13. Aan artikel 42 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Weigeringen van vergunningen voor de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid in de fysieke infrastructuur van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder, de beheerder van de zeewering of de dijken zijn met redenen omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria, zoals:

- 1° de technische geschiktheid van de betrokken infrastructuur voor het onderbrengen van de elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid;
- 2° de beschikbaarheid van ruimte om de elementen van de elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de behoorlijk gemotiveerde toekomstige behoeften aan ruimte van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder, de beheerder van de zeewering of de dijken;
- 3° overwegingen over de veiligheid en de volksgezondheid;
- 4° de integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, namelijk van kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur;
- 5° het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische communicatiediensten als andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt;
- 6° de vraag of de beheerder van de betrokken infrastructuur beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt zijn voor het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat hij de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden verleent.

In dit artikel wordt verstaan onder:

- 1° elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid: transmissiesystemen, schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals niet-actieve netwerkelementen, die het mogelijk maken signalen over te brengen en breedbandtoegangsdiensten te leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, als die voor de

- overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet;
- 2° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels, zijn geen fysieke infrastructuur.”

Afdeling 3. Wijzigingen van het KLIP-decreet van 14 maart 2008

Art. 14. Aan artikel 2, §1, van het KLIP-decreet van 14 maart 2008, gewijzigd bij de decreten van 17 januari 2014 en 18 maart 2016, een punt 16° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“16° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via:

- a) draad;
- b) radiogolven;
- c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken;
- d) elektriciteitsnetten, als ze voor overdracht van signalen worden gebruikt;
- e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie.

Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat alleen om elektronische communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten met een snelheid van minstens 30Mbps.”.

Art. 15. Aan artikel 2 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid.”

Art. 16. Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het doel is ook de uitrol van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren, door meer gezamenlijk gebruik van bestaande fysieke infrastructuur en een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur.”.

Art. 17. Aan artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 17 januari 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, geldt niet als de planaanvraag wordt ingediend met het oog op de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid.”.

Afdeling 4. Wijziging van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013

Art. 18. Aan artikel 6.4.4 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, gewijzigd bij de decreten van 15 juli 2016 en 25 april 2014, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Weigerings van toelatingen voor de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid zijn met redenen omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria.

Elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid zijn transmissiesystemen, schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals niet-actieve netwerkelementen, die het mogelijk maken signalen over te brengen en breedbandtoegangsdiensten te leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, als die voor de overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet.”.

Afdeling 5. Wijzigingen van het GIPOD-decreet van 4 april 2014

Art. 19. Aan artikel 2 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid.”

Art. 20. In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er worden een punt 2°/1 tot en met 2°/3 ingevoegd, die luiden als volgt:

- “2°/1 civiele werken: een geheel van bouwkundige of civieltechnische werken met een oppervlakte van meer dan 50 m², dat bestemd is om een economische of technische functie te vervullen en dat een of meer elementen van een fysieke infrastructuur omvat;
- 2°/2 elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via:
 - a) draad;
 - b) radiogolven;
 - c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken;
 - d) elektriciteitsnetten, als ze voor de overdracht van signalen worden gebruikt;
 - e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat enkel om elektronische communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische communicatiediensten aan te

- bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten;
- 2°/3 elektronische communicatieoperator: een onderneming die elektronische communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt, of waaraan een vergunning is verleend om elektronische communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen;”;

2° er wordt een punt 3°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

- “3°/1 fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels, zijn geen fysieke infrastructuur;”;

3° er wordt een punt 5°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

- “5°/1 geschillencommissie: de geschillencommissie voor de coördinatie van de civiele werken;”;

3° er worden een punt 7°/1 en een punt 7°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

- “7°/1 kritieke nationale infrastructuur: de infrastructuur die als kritiek is aangeduid ter uitvoering van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren;
- 7°/2 netwerkexploitant: een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt voor een van de volgende diensten:
- a) de distributie van gas, als die dienst onder de Vlaamse bevoegdheid valt;
 - b) de distributie van elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, binnen een geografisch afgebakend gebied in het Vlaamse Gewest;
 - c) de productie, het transport of de distributie van stadsverwarming, dat wil zeggen de thermische energie in de vorm van stoom of warm water vanuit een centrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met verschillende gebouwen of locaties, om ruimten of processen te verwarmen;
 - d) de productie, het transport of de distributie van water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen;
 - e) de volgende vervoersdiensten:
 - 1) de wegen en de waterwegen;
 - 2) de havens, luchthavens en De Lijn;”.

Art. 21. Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het doel is ook, tegen lagere kosten, de uitrol van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren door een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur.”.

Art. 22. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een hoofdstuk 10/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 10/1. Bepalingen in uitvoering van de richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter

verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid”.

Art. 23. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hoofdstuk 10/1, ingevoegd bij artikel 20, een artikel 16/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/1. In afwijking van artikel 8, §1 en §2, geven de netwerkexploitanten en de elektronische communicatieoperatoren of natuurlijke personen of rechtspersonen, die ze aanwijzen, alle civiele werken in GIPOD in, als een elektronische communicatieoperator voor hetzelfde gebied een synergie-interessezone heeft ingegeven.

Het civiele werk wordt uiterlijk twee maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden in GIPOD ingegeven als het geen aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk. Het civiele werk wordt vanaf het moment dat de zone van de werkzaamheden bekend is en uiterlijk zes maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden in GIPOD ingegeven als het aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk of als het werk opgenomen is in een door de netwerkexploitant of elektronische communicatieoperator verplicht te beheren meerjarenplanning.

Het civiele werk wordt in GIPOD ingegeven conform artikel 8, §3.”.

Art. 24. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/2. De netwerkexploitanten en de elektronische communicatieoperatoren verstrekken over civiele werken waarvoor een vergunning is verleend, waarvoor een vergunningsprocedure loopt of waarvoor binnen de komende zes maanden een eerste vergunning wordt aangevraagd, al de volgende informatie als een elektronische communicatieoperator voor hetzelfde gebied een synergie-interessezone heeft ingegeven:

- 1° de locatie en het type werkzaamheden;
- 2° de netwerkelementen die erbij betrokken zijn;
- 3° de geraamde datum voor de aanvang van de werkzaamheden en de duur ervan;
- 4° een contactpunt.

In zijn verzoek vermeldt de elektronische communicatieoperator die de aanvraag indient, het gebied waarin hij de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt.”.

Art. 25. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/3. §1. De netwerkexploitanten en de elektronische communicatieoperatoren willigen elke redelijke synergieaanvraag van elektronische communicatieoperatoren in, voor een civiel werk met het oog op de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken, onder transparante en niet-discriminerende voorwaarden, als de civiele werken direct of indirect, geheel of gedeeltelijk gefinancierd worden met overheidsgeld op voorwaarde dat:

- 1° het geen aanvullende kosten, met inbegrip van kosten door bijkomende vertragingen, met zich meebrengt voor het oorspronkelijk gepland civiele werk;

- 2° het geen belemmering vormt voor de controle over de coördinatie van de werken;
- 3° de synergie uiterlijk aangevraagd wordt één maand voor een vergunning aangevraagd wordt voor de civiele werken of, als er geen vergunning nodig is, uiterlijk twee maanden vóór de aanvang van de civiele werken.

In het eerste lid, 3°, wordt onder vergunning een van de volgende toelatingen of vergunningen verstaan:

- 1° een toelating als vermeld in artikel 6.4.4, §1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, als er geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen conform artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening nodig is voor de civiele werken;
- 2° een vergunning als vermeld in artikel 40 tot en met 43bis van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, als er geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen conform artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en geen toelating conform artikel 6.4.4, §1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 nodig is voor de civiele werken;
- 3° een omgevingsvergunning voor een stedenbouwkundige handeling als vermeld in artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, als die vergunning nodig is voor de civiele werken.

§2. Om de aanvraag conform paragraaf 1, eerste lid, 3°, tijdig te kunnen indienen, geven de netwerkexploitanten en de elektronische communicatieoperators die zich in het GIPOD geregistreerd hebben, ten minste twee keer per jaar en uiterlijk op 30 juni en 31 december van elk jaar de jaarlijkse planning van de civiele werken in GIPOD in.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat het ingeven van de planning, vermeld in het eerste lid, niet de werken aan kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur omvat. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur opstellen.

§3. Een synergie wordt conform artikel 11 aangevraagd.

Als de netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator een coördinatievergadering als vermeld in artikel 11, §2, organiseert voor civiele werken, nodigt hij ten minste de elektronische communicatieoperators uit van wie de synergie-interessezone en de zone van het civiele werk elkaar overlappen.

§4. De Vlaamse Regering kan de prijszetting regelen voor de coördinatie van de civiele werken als die geheel of gedeeltelijk verricht zijn met financiële steun van het Vlaamse Gewest.

§5. De netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator hoeft niet in te gaan op de synergieaanvragen, vermeld in paragraaf 1, als zijn infrastructuur in de zone van de synergieaanvraag kritieke nationale infrastructuur is. Dat geldt ook voor de infrastructuur die de Vlaamse Regering eventueel als Vlaamse kritieke infrastructuur heeft aangeduid overeenkomstig paragraaf 2.”

Art. 26. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/4. §1. Er wordt een geschillencommissie opgericht. De geschillencommissie neemt kennis, op verzoek van een van de betrokken partijen, van geschillen over de coördinatie van de civiele werken of over de

transparantie van de geplande civiele werken als er werken voor de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid bij betrokken zijn. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het indienen van een verzoek.

§2. De geschillencommissie telt drie leden. De Vlaamse Regering benoemt de leden. De geschillencommissie bestaat uit de volgende leden:

- 1° de twee leden, aangewezen door de Vlaamse Regering om te zetelen in het IGB, vermeld in artikel 4, 5° van het samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van richtlijn 2014/61/EU;
- 2° een lid dat het beleidsdomein Media vertegenwoordigt.

De leden wijzen in hun midden een voorzitter aan.

De geschillencommissie kan een beroep doen op deskundigen die geen lid zijn van de geschillencommissie, onder de voorwaarden, te bepalen door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop de leden van de geschillencommissie vergoed worden, inclusief de vergoeding voor reis- en verblijfskosten.

De leden worden benoemd voor een termijn van vier jaar. Hun mandaat kan twee keer verlengd worden met een nieuwe termijn van vier jaar.

§3. De partijen dragen de kosten voor de werking van de geschillencommissie, de vergoeding van de leden, de expertisekosten of de kosten voor het door de geschillencommissie bevolen onderzoek. De partijen kunnen onderling overeenkomen over de verdeling van die kosten.

Art. 27. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/5. §1. De geschillencommissie streeft een consensus na. Bij gebrek aan een consensus in haar midden neemt de geschillencommissie met een tweederdemeerderheid van de aanwezige leden zo spoedig mogelijk een beslissing en in elk geval binnen een termijn van twee maanden nadat ze het volledige verzoek heeft ontvangen.

In uitzonderlijke gevallen, aanvaard door minstens twee derde van de aanwezige leden, kan de termijn van twee maanden overschreden worden.

§2. De geschillencommissie bevestigt aan de indiener van de klacht de volledigheid van zijn verzoek of verduidelijkt welke elementen ontbreken.

§3. De geschillencommissie kan een beslissing nemen waarin billijke en redelijke eisen en voorwaarden, waaronder de prijs, worden vastgesteld. Ze beslist ook over de verdeling van de kosten, bedoeld in artikel 16/4, §3, als de partijen hierover geen akkoord hebben bereikt.

§4. Om geldig te beraadslagen en te beslissen, moet twee derde van de leden van de geschillencommissie aanwezig zijn.

Bij een onvoldoende aantal leden om geldig te beraadslagen, kan de geschillencommissie bijeengeroepen worden voor een nieuwe vergadering binnen een minimumtermijn van drie werkdagen. In dat geval is het eerste lid niet meer van toepassing.

§5. De geschillencommissie brengt de partijen op de hoogte van haar beslissing binnen veertien werkdagen na de dag van de beslissing.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/6. Tegen alle beslissingen van de geschillencommissie kan binnen zestig dagen nadat de geschillencommissie de partijen op de hoogte heeft gebracht van de beslissing beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld bij het Marktenhof, rechtsprekend zoals in kort geding. Het hof kan de aangevochten beslissing vervangen door een nieuwe beslissing.

Het hoger beroep wordt ingesteld via een verzoekschrift tegen de geschillencommissie. Het hof brengt de partijen die bij de aangevochten beslissing betrokken zijn, aangetekend op de hoogte van het beroep.”.

Art. 29. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/7. Een administratieve geldboete van 250 tot 25.000 euro kan opgelegd worden als blijkt, uit uitspraak van de geschillencommissie of uitspraak van een gerechtelijke instantie, dat een netwerkexploitant of elektronische communicatieoperator een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in artikel 16/1 tot en met 16/3.

Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden.

De administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de dag van uitspraak van de geschillencommissie of de uitspraak van een gerechtelijke instantie.”.

Art. 30. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/8. Het opleggen en betalen van de geldboete en het verrichten van aanmaningen verloopt conform artikel 16, §2.

Het innen en invorderen van de administratieve geldboete verloopt conform artikel 16, §3.”.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Advies

Verlaging kosten aanleg hoge snelheidscommunicatienetwerken

Brussel, 24 april 2017

SERV_20170424_Elektronische_communicatienetwerken_ADV.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Verlaging kosten aanleg hoge snelheidscommunicatienetwerken

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet inzake maatregelen ter verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten

Adviesvrager: Geert Bourgeois – minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed

Ontvangst adviesvraag: 4 april 2017

Adviestermijn: 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 11 (overlegfunctie)

Goedkeuring raad: 24 april 2017

Contactpersoon: Wim Knaepen - wknaepen@serv.be

De heer Geert Bourgeois
Minister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed

Martelarenplein 19
B-1000 BRUSSEL

contactpersoon
Wim Knaepen
wknaepen@serv.be

ons kenmerk
SERV_20170424_Elektronische_communicatienetwerken_wk

Brussel
24 april 2017

Adviesvraag voorontwerp van decreet inzake maatregelen tot verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten

Mijnheer de minister-president

Het ter advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt de (gedeeltelijke) omzetting van richtlijn 2014/61/EU van 15 mei 2014. Deze richtlijn wil de uitrol van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid vergemakkelijken en stimuleren door het gezamenlijk gebruik van bestaande fysieke infrastructuur te bevorderen en de efficiënte aanleg van nieuwe fysiek infrastructuur mogelijk te maken, zodat deze netwerken tegen lagere kosten kunnen worden uitgerold.

De opkomst van ICT leidt tot een transformatie van de economie in de volle breedte en kan gezien worden als General Purpose Technology, net zoals elektriciteit en de stoommachine dit waren. Kenmerkend voor een general purpose technology is dat de constante stroom van innovaties in toepassingen op zijn beurt de verdere ontwikkeling van deze technologie voortstuwt. ICT heeft dan ook in bijna alle activiteiten van economische productie en interactie een plek.

Een hoogwaardige digitale infrastructuur is van primordiaal belang om de kansen en opportuniteiten van de digitale maatschappij en economie aan te grijpen. De uitrol van hogesnelheidsbreedband en de realisatie van de Europese breedbanddoelstellingen in het kader van de Digitale Agenda voor Europa zijn in dat opzicht onontbeerlijk. Vlaanderen, en meer algemeen België, kunnen hierbij niet achterblijven.

Op zich is de omzetting van de betrokken richtlijn dan ook positief te noemen. Echter, aangezien de Europese instellingen het ritme en de inhoud bepalen van de uitvoering van de Digitale Agenda, is het voor de Belgische overheden zaak om snel op de bal te spelen en efficiënt de Europese regelgeving om te zetten in nationale wetgeving of tijdig voorbereidende maatregelen te treffen voor de tenuitvoerlegging van Europese regelgeving. De SERV stelt vast dat de Belgische overheden de opgelegde timing voor omzetting van de betrokken richtlijn, nl. 1 januari 2016 met toepassing ervan vanaf 1 juli 2016, niet hebben gehaald.

SERV_20170424_Elektronische_communicatienetwerken_ADV.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Daarnaast merkt de SERV op basis van de Nota aan de Vlaamse regering op dat het voorontwerp van decreet, in zover toepasselijk, terugvalt op een oude tekstversie van het samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 tussen de federale Staat en de regionale overheden, in afwachting van een definitieve versie die rekening houdt met de opmerkingen van de Raad van State. De SERV vraagt om, waar toepasselijk, zo snel als mogelijk de definitieve tekst van het samenwerkingsakkoord in het decreet te integreren met het oog op het vrijwaren van de rechtszekerheid.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Ann Vermorgen
voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 61.392/3
van 29 mei 2017

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en
het Vlaamse Gewest ‘inzake maatregelen ter verlaging van de
kosten voor de aanleg van elektronische communicatienetwerken
met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten’

Op 25 april 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘inzake maatregelen ter verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 18 mei 2017. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pierrot T’KINDT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 29 mei 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van 15 mei 2014 ‘inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronischecommunicatienetwerken met hoge snelheid’ (artikel 2 van het ontwerp).

Hoofdstuk 1 bevat een aantal inleidende bepalingen (artikelen 1 tot 3). In hoofdstuk 2 wordt de toegang tot fysieke infrastructuur geregeld. Zo worden de gevallen bepaald waarin en de voorwaarden waaronder netwerkexploitanten en elektronischecommunicatieoperators in enge zin redelijke verzoeken van een elektronischecommunicatieoperator in ruime zin om toegang tot hun fysieke infrastructuur moeten inwilligen (artikel 4), evenals de criteria om het verzoek te kunnen weigeren (artikel 5). In hoofdstuk 3 worden de voorwaarden bepaald voor de terbeschikkingstelling van minimuminformatie over bestaande fysieke infrastructuur (artikel 6) en de inspectie van zulke infrastructuur met het oog op de aanleg van elementen van elektronischecommunicatienetwerken met hoge snelheid (artikel 7), waarbij kritieke infrastructuur wordt vrijgesteld van de toepassing van die regeling (artikel 8). Hoofdstuk 4 betreft de handhaving van de ontworpen regeling. Geschillen kunnen worden aanhangig gemaakt bij de instantie voor geschillenbeslechting inzake netwerkinfrastructuren (hierna: de IGB), opgericht bij het samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap ‘in het kader van de omzetting van richtlijn 2014/61/EU’, of bij een gerechtelijke instantie (artikel 9). De vaststelling door één van die instanties dat het recht op toegang tot fysieke infrastructuur onterecht werd geweigerd of dat een inbreuk werd gepleegd op de transparantieverplichtingen, kan aanleiding geven tot een administratieve geldboete waarvan het minimum- en maximumbedrag, de invordering en de verjaring worden bepaald en waarvan de verdere regeling wordt opgedragen aan de Vlaamse Regering (artikelen 10 en 11).

Daarnaast bevat hoofdstuk 5 van het ontwerp bepalingen die strekken tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 ‘betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven’ (artikel 12), het decreet van 18 december 1992 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993’ (artikel 13), het decreet van 14 maart 2008 ‘houdende de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over ondergrondse kabels en leidingen’ (hierna: het KLIP-decreet van 14 maart 2008) (artikelen 14 tot 17), het decreet van 12 juli 2013 ‘betreffende het onroerend erfgoed’ (hierna: het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013) (artikel 18), en het

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

decreet van 4 april 2014 ‘houdende de uitwisseling van informatie over een inname van het openbaar domein in het Vlaamse Gewest’ (hierna: het GIPOD-decreet van 4 april 2014) (artikelen 19 tot 30). Zo wordt in het KLIP-decreet van 14 maart 2008 in een uitzondering voorzien op de in artikel 20, eerste lid, van dat decreet vermelde vrijstelling als een planaanvraag wordt ingediend met het oog op de aanleg van elektronischecommunicatienetwerken met hoge snelheid (artikel 17). Tevens wordt de informatieverschaffing via het GIPOD² over civiele werken in een door een elektronischecommunicatieoperator ingegeven synergie-interessezone geregeld (artikelen 23 en 24), evenals de indiening en de behandeling van synergieaanvragen (artikel 25), en wordt voorzien in de oprichting van een geschillencommissie voor de coördinatie van de civiele werken (hierna: de geschillencommissie), waarvan de bevoegdheid, de samenstelling en de werking worden geregeld (artikelen 26 en 27). Tegen de beslissingen van de geschillencommissie kan beroep worden ingesteld bij het Marktenhof (artikel 28). De vaststelling door de geschillencommissie of door een gerechtelijke instantie van een inbreuk op de verplichtingen inzake coördinatie en transparantie van civiele werken kan aanleiding geven tot een administratieve geldboete (artikel 29) die wordt opgelegd overeenkomstig artikel 16, § 2, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 (artikel 30).

BEVOEGDHEID

3. De omzetting van richtlijn 2014/61/EU vereist het optreden van de gemeenschappen, de gewesten en de federale overheid, zowel gezamenlijk – waarvan de IGB de belichaming is – als elk afzonderlijk binnen de eigen materiële bevoegdheden.³ Er kan dan ook worden aangenomen dat de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest bevoegd zijn voor de door het ontwerp geregelde aangelegenheden, onder voorbehoud van hetgeen hierna wordt opgemerkt.

4. Naar luid van artikel 6 van het ontwerp verlenen netwerkexploitanten en elektronischecommunicatieoperators in ruime zin toegang tot de in die bepaling vermelde minimuminformatie over hun bestaande fysieke infrastructuur. Uit de definitie van de elektronischecommunicatieoperators in ruime zin in artikel 3, 7°, van het ontwerp vloeit voort dat hieronder mede begrepen zijn de ondernemingen die elektronischecommunicatienetwerken bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen, of waaraan daartoe een vergunning is verleend, en die vallen “onder het toepassingsgebied (...) van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie”. Zoals in de memorie van toelichting van het ontwerp wordt erkend, komt de regeling van de fysieke infrastructuur van dergelijke ondernemingen evenwel toe aan de federale overheid.

In beginsel is de decreetgever dan ook niet bevoegd om de voornoemde bepaling aan te nemen, tenzij indien de voorwaarden vervuld zijn om toepassing te maken van de

² Het Generiek Informatieplatform Openbaar Domein (zie artikel 3, 4°, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014).

³ Zie adv.RvS 60.929/3 van 3 maart 2017 over een voorontwerp van wet ‘tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen en van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt’.

impliciete bevoegdheden op grond van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

In de memorie van toelichting wordt evenwel niet aangetoond dat aan die voorwaarden is voldaan. Er wordt enkel vermeld dat de verplichting die is opgenomen in artikel 6 voor de elektronischecommunicatieoperators, in ruime zin geldt om “zoveel mogelijk uniformiteit met het bestaande KLIP [na te streven] om geen ongelijke behandeling te creëren, afhankelijk van het feit of bovengrondse infrastructuur al dan niet door de netwerkexploitant in [het] KLIP is ingevoerd”.

Weliswaar heeft de Vlaamse decreetgever zich bij de totstandkoming van het KLIP-decreet van 14 maart 2008 mede⁴ beroepen op de impliciete bevoegdheden ter verantwoording van het gegeven dat het opgezette elektronisch informatiesysteem ook informatie bevat over ondergrondse infrastructuur waarvan de regeling tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort.⁵ Om aan te tonen dat de aan te nemen bepalingen noodzakelijk waren voor de zinvolle uitoefening van een aan het Vlaamse Gewest uitdrukkelijk toegewezen bevoegdheid, werd toen de bescherming van het leefmilieu als aanknopingspunt gebruikt, waarbij werd aangevoerd dat de schade aan kabels en leidingen een zeer negatieve invloed kan hebben op de bescherming van mens en milieu.⁶ Die verantwoording gaat echter niet op voor artikel 6 van het ontwerp. De toegang tot de minimuminformatie waarin dat artikel voorziet, is immers niet ingegeven door de bekommernis voor de bescherming van het leefmilieu, of zelfs niet door de doelstelling schade te vermijden, maar strekt er veeleer toe een eenvoudigere en kostenefficiëntere aanleg van elektronischecommunicatienetwerken met hoge snelheid mogelijk te maken. Daar komt nog bij dat in dit geval niet kan worden aangevoerd dat met de ontworpen regeling wordt beoogd dat de informatie volledig zou zijn, vermits de elektriciteits- en gasnetwerken die behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid, buiten de ontworpen regeling vallen.⁷

In de memorie van toelichting zal derhalve alsnog moeten worden aangetoond dat de toepassing van artikel 6 van het ontwerp op elektronischecommunicatieoperators in ruime zin noodzakelijk is voor de uitoefening van de bevoegdheden van het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap, en dat aan de overige voorwaarden om zich te kunnen beroepen op de impliciete bevoegdheden is voldaan.

5. Artikel 12 van het ontwerp strekt ertoe artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 aan te vullen met een bepaling naar luid waarvan dat artikel niet van toepassing is als een operator van een elektronisch communicatienetwerk een beroep doet op zijn recht van toegang tot fysieke infrastructuur.

⁴ In hoofddorde beriep hij zich op een ruime interpretatie van de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten, die zouden vereisen dat het KLIP volledig is om schade aan alle ondergrondse infrastructuur en zo ook gevolgschade te voorkomen: zie *Parl.St.* VI.Parl. 2007-08, nr. 1487/1, 12.

⁵ Zie artikel 2, § 1, 1° en 2°, van het KLIP-decreet van 14 maart 2008.

⁶ *Parl.St.* VI.Parl. 2007-08, nr. 1487/1, 12-13.

⁷ In de definitie van het begrip “netwerkexploitant” in artikel 3, 12°, van het ontwerp wordt geen gewag gemaakt van de productie en het vervoer van gas en elektriciteit.

Uit de memorie van toelichting kan worden opgemaakt dat de stellers van het ontwerp erkennen dat door artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 buiten werking te stellen, de decreetgever een aangelegenheid regelt die tot de bevoegdheid van de federale overheid behoort. Ze doen hiervoor een beroep op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 teneinde op het vlak van toegang tot fysieke infrastructuur tussen elektronischecommunicatieoperatoren en andere netwerkexploitanten “het evenwicht te herstellen en zo ook meer bereidheid te creëren tot het delen van infrastructuur bij die andere netwerkexploitanten”. In de memorie van toelichting wordt dienaangaande het volgende vooropgesteld:

“Artikel 12 van het [ontworpen] decreet stelt artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 (...) buiten werking wanneer een aanbieder van elektronische communicatienetwerken de infrastructuur van een andere netwerkexploitant wenst te gebruiken. Dat artikel 104 verplicht andere netwerkexploitanten immers hun leidingen op eigen kosten spanningsloos te maken bij werken aan elektronische communicatieinfrastructuur. Dit artikel bemoeilijkt sowieso de bevoegdheid van de Vlaamse overheid om bv. energieoperatoren openbare dienstverplichtingen op te leggen, nu ze die openbare dienst moeten staken, wanneer er werken zijn aan de elektronische communicatieinfrastructuur.

Het buiten werking stellen van artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven is bijgevolg noodzakelijk, als Vlaanderen maximaal uitvoering wil geven aan de doelstelling van die delen van de BBC-richtlijn, die onder haar bevoegdheid vallen. Artikel 104 is alleen niet van toepassing in de specifieke situatie dat een aanbieder van een elektronisch communicatienetwerk wenst toegang te krijgen tot infrastructuur uit een andere sector. In deze situatie was de andere netwerkexploitant eerst aanwezig en het gaat ook om zijn infrastructuur. Een gedifferentieerde regeling lijkt in dat geval niet meer dan fair. Omdat het beperkt is tot de situatie van medegebruik, is de weerslag op de federale bevoegdheid tot slot marginaal.”

Ten aanzien van die verantwoording moet worden opgemerkt dat artikel 12 van het ontwerp niet is vereist voor de omzetting van richtlijn 2014/61/EU.⁸ In zoverre de stellers van het ontwerp zich beroepen op “de bevoegdheid van de Vlaamse overheid om bv. energieoperatoren openbare dienstverplichtingen op te leggen”, moet worden vastgesteld dat die verantwoording vooral verband lijkt te houden met artikel 104, tweede lid, van de wet van 21 maart 1991, naar luid waarvan de beheerder van elektrische of andere inrichtingen die zich boven, in, tegen of op openbaar domein of privé-eigendom bevinden, op specifiek verzoek van elke operator van een openbaar communicatienetwerk, op zijn kosten deze inrichtingen spanningloos moet maken of alle andere maatregelen moet nemen of laten nemen, die nodig zijn om werken aan het openbaar telecommunicatienetwerk veilig te laten uitvoeren. Er wordt evenwel niet uiteengezet waarom het noodzakelijk zou zijn het *gehele* artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 buiten werking te stellen. Bovendien rijzen twijfels bij het argument dat de weerslag op de federale bevoegdheid marginaal is, omdat de ontworpen regeling beperkt is tot een situatie van medegebruik. In geval van medegebruik lijkt artikel 104 van de wet van 21 maart

⁸ In de memorie van toelichting wordt artikel 12 van het ontwerp besproken onder de hoofding “[a]fwijkingen van de BBC-richtlijn”.

1991 juist bijzonder relevant. Zo lijkt het niet uitgesloten dat een beperkte periode van spanningloosheid vaak een essentiële voorwaarde zal zijn om medegebruik mogelijk te maken.⁹

Er moet worden besloten dat op onvoldoende wijze wordt aangetoond dat is voldaan aan de voorwaarden om een beroep te kunnen doen op de impliciete bevoegdheden.

6. Naar luid van het ontworpen artikel 16/6 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 (artikel 28 van het ontwerp) kan tegen alle beslissingen van de geschillencommissie beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld bij het Marktenhof, rechtsprekend zoals in kort geding.

Ook voor die bepaling moet een beroep worden gedaan op de impliciete bevoegdheden. In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt dienaangaande aangevoerd dat de aanwijzing van het Marktenhof noodzakelijk is “voor de uitvoering van bepaalde en adequate beroepsmogelijkheden tegen de beslissingen van de geschillencommissie. De bevoegdheid van het Marktenhof verandert hier niet omdat bewust niet ingegrepen wordt op de procedureregels uit het gerechtelijk wetboek. De weerslag van de betrokken bepaling is bijgevolg marginaal”. Tevens worden de voordelen opgesomd van het beroep tegen beslissingen van de geschillencommissie bij het Marktenhof, onder meer “een bundeling van specialisatie van het Marktenhof gezien het Samenwerkingsakkoord de beroepen tegen beslissingen van de IGB ook toewijst aan dit Hof” en de “eenvormigheid van de rechtspraak”.

De voorwaarden om toepassing te maken van de impliciete bevoegdheden op grond van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, lijken wat artikel 28 van het ontwerp betreft, dan ook vervuld te zijn.

ALGEMENE OPMERKINGEN

7. Wanneer de woorden “elektronische communicatie” worden gecombineerd met een ander woord,¹⁰ moeten die woorden aan elkaar worden geschreven, tenzij in een dergelijke combinatie het bijvoeglijke naamwoord betrekking heeft op het geheel van de desbetreffende zelfstandige naamwoorden.¹¹

⁹ Hetzelfde geldt voor “andere maatregelen (...) die nodig zijn om werken aan het openbaar telecommunicatienetwerk veilig te laten uitvoeren” (artikel 104, tweede lid, van de wet van 21 maart 1991).

¹⁰ Namelijk het woord “dienst” of “operator” of het meervoud van één van die woorden, of ook nog “elektronische communicatienetwerken”.

¹¹ Dat lijkt het geval te zijn voor de woordgroep “elektronisch communicatienetwerk” in het enkelvoud. Nochtans wekt de definitie van die woordgroep in artikel 3, 4°, van het ontwerp veeleer de indruk dat het wezenlijke gegeven erin niet de elektronische aard van een communicatienetwerk is, maar wel dat een netwerk dient voor elektronische communicatie. Vanuit dat oogpunt zou de definitie veeleer betrekking moeten hebben op de samenstelling “elektronischecomunicatienetwerk”, zoals het geval is in artikel 2, a), van richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 ‘inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronischecomunicatienetwerken en –diensten (Kaderrichtlijn)’.

8.1. In een aantal artikelen van het ontwerp wordt bepaald dat kritieke infrastructuur wordt vrijgesteld van verplichtingen op het vlak van de transparantie van bestaande fysieke infrastructuur en van de coördinatie van civiele werken.¹²

Zulke vrijstellingen worden mogelijk gemaakt bij respectievelijk de artikelen 4, lid 7, en 5, lid 5, van richtlijn 2014/61/EU. Uit die bepalingen vloeit evenwel voort dat “[d]ergelijke vrijstellingen (...) met redenen [moeten] worden omkleed. De belanghebbende partijen moeten in de gelegenheid worden gesteld binnen een redelijke periode opmerkingen te maken over de ontwerp vrijstellingen. Eventuele vrijstellingen moeten aan de Commissie worden meegedeeld.”

Die voorwaarden komen niet tot uiting in de bepalingen van het ontwerp die betrekking hebben op die vrijstellingen. Zo wordt niet in een procedure voorzien om belanghebbenden de mogelijkheid te geven opmerkingen te maken. Er zal minstens bij het opstellen van de lijst van kritieke nationale infrastructuur en van Vlaamse kritieke infrastructuur moeten worden op toegezien dat de voormelde voorwaarden in acht worden genomen.

8.2. In artikel 5, lid 5, van richtlijn 2014/61/EU wordt ook in de mogelijkheid voorzien om civiele werken van gering belang vrij te stellen van de in dat artikel vermelde verplichtingen inzake de coördinatie van civiele werken.

Uit het ontworpen artikel 3, 2°/1, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 (artikel 20, 1°, van het ontwerp) vloeit voort dat de verplichtingen inzake de coördinatie van civiele werken waarin wordt voorzien ter uitvoering van richtlijn 2014/61/EU, enkel gelden voor “een geheel van bouwkundige of civieltechnische werken met een oppervlakte van meer dan 50 m²”.

Er kan worden aangenomen dat werken met een oppervlakte van minder van 50 m² als werken van gering belang in de zin van het voormelde artikel 5, lid 5, van richtlijn 2014/61/EU kunnen worden beschouwd. Die bepaling vermeldt immers “de omvang” van de werken als één van de criteria waarmee rekening kan worden gehouden om civiele werken van gering belang vrij te stellen.

Het voorgaande neemt niet weg dat, vermits de in opmerking 8.1 vermelde voorwaarden eveneens gelden voor de vrijstellingen van civiele werken van gering belang,¹³ ook ten aanzien van het ontworpen artikel 3, 2°/1, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 erop moet worden toegezien dat de voormelde voorwaarden worden in acht genomen.

8.3. Wat de toegang tot minimuminformatie over bestaande fysieke infrastructuur betreft die niet via het KLIP beschikbaar wordt gesteld, moet worden vastgesteld dat artikel 6 van het ontwerp geen bepaling bevat ter omzetting van artikel 4, lid 8, van richtlijn 2014/61/EU, naar luid waarvan de ondernemingen die overeenkomstig dit artikel toegang krijgen tot informatie, de

¹² Zie artikel 8 van het ontwerp en het ontworpen artikel 16/3, § 2, tweede lid, en § 5, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 (artikel 25 van het ontwerp).

¹³ De woorden “[d]ergelijke vrijstellingen” in artikel 5, lid 5, van richtlijn 2014/61/EU slaan immers zowel op de vrijstellingen voor kritieke nationale infrastructuur als op de vrijstellingen voor civiele werken van gering belang.

nodige maatregelen nemen “ter bescherming van vertrouwelijkheid en handels- en bedrijfsgeheimen”.

De stellers van het ontwerp moeten nagaan of het ontwerp dienaangaande geen aanvulling behoeft.

9. Verschillende bepalingen van het ontwerp voorzien in de mogelijkheid om een geschil aanhangig te maken bij de IGB of verwijzen naar die instantie.¹⁴ Die instantie wordt opgericht bij het voormelde samenwerkingsakkoord van 1 december 2016, dat echter nog niet in werking is getreden. De samenhang van de voormelde bepalingen van het ontwerp en het samenwerkingsakkoord heeft tot gevolg dat die bepalingen niet in werking kunnen treden voordat ook dat samenwerkingsakkoord in werking is getreden, overeenkomstig artikel 92*bis*, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, maakt overigens van de gelegenheid gebruik om de opmerkingen die hij in advies 60.720/VR van 31 januari 2017 heeft gemaakt bij de inhoud van dat samenwerkingsakkoord, in herinnering te brengen.¹⁵

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 6

10. Luidens artikel 6, vierde lid, van het ontwerp kan de Vlaamse Regering “de modaliteiten” van het in artikel 6, eerste lid, ervan bedoelde verzoek tot toegang tot informatie “nader regelen”.

De draagwijdte van die bepaling is niet duidelijk. Ofwel wordt ermee louter herinnerd aan de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, maar in dat geval is de bepaling overbodig en dient ze te worden weggelaten. Ofwel wordt er meer mee beoogd dan hetgeen voortvloeit uit de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering, maar dan dient de toegekende delegatie te worden gespecificeerd.

Artikel 10

11. In het eerste lid van artikel 10 van het ontwerp worden het minimum- en het maximumbedrag bepaald van de administratieve geldboete die kan worden opgelegd als uit een uitspraak van de IGB of van een gerechtelijke instantie blijkt dat een partij het recht van toegang

¹⁴ Zie de artikelen 3, 9°, 9 en 10 van het ontwerp en het ontworpen artikel 16/4, § 2, eerste lid, 1°, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 (artikel 26 van het ontwerp).

¹⁵ Adv.RvS 60.720/VR van 31 januari 2017 over een voorontwerp van decreet van het Waalse Gewest ‘portant assentiment à l’Accord de coopération entre l’État fédéral, la Région flamande, la Région wallonne, la Région de Bruxelles-Capitale, la Communauté flamande, la Communauté française et la Communauté germanophone en vue de transposer partiellement la Directive 2014/61/UE du Parlement européen et du Conseil du 15 mai 2014 relative à des mesures visant à réduire le coût du déploiement de réseaux de communications électriques à haut débit’.

tot fysieke infrastructuur, vermeld in de artikelen 4 en 5, onterecht weigert (niet: “het recht van toegang onterecht weigert overeenkomstig artikel 4 en 5”) of een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in de artikelen 6 en 7. Er dient evenwel rekening te worden gehouden met de mogelijkheid dat rechtsmiddelen worden aangewend tegen de beslissing van de IGB of van de gerechtelijke instantie. Gelet daarop schrijve men “een definitieve beslissing van de IGB” en “een definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie”.

12. Luidens artikel 10, derde lid, van het ontwerp kan de administratieve geldboete “alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de uitspraak van [de] IGB of de uitspraak van een gerechtelijke instantie”.

Er dient in artikel 10 van het ontwerp te worden bepaald hoe het bestuur dat de geldboete kan opleggen, kennis zal krijgen van de uitspraak van de beslissing van de IGB of van de gerechtelijke instantie die de termijn doet aanvangen om de administratieve geldboete op te leggen.

Een gelijkaardige opmerking geldt ten aanzien van het ontworpen artikel 16/7 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 (artikel 29 van het ontwerp).

Artikel 11

13. Een beslissing over een administratieve geldboete als vermeld in de artikelen 10 en 11 van het ontwerp dient voor beroep vatbaar te zijn bij een rechtsprekende instantie. Die noodzaak wordt geenszins weggenomen door de voorafgaande beslissing van de IGB of een rechterlijke instantie waarbij een schending van een verplichting als bepaald in de artikelen 4 tot 7 van het ontwerp is vastgesteld. Die vaststelling vormt immers slechts de aanleiding tot de door een andere instantie op te leggen en te bepalen administratieve geldboete.

In verband met de aard van het vereiste beroep bij een rechtsprekende instantie tegen een beslissing om een administratieve geldboete als bedoeld in artikel 16, § 1, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 op te leggen, heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 54.697/3 van 13 januari 2014, het volgende opgemerkt:

“Normalerweise is de gemeenrechtelijke beroepsmogelijkheid het beroep tot nietigverklaring bedoeld in artikel 14, § 1, van de wetten op de Raad van State, al kan worden overwogen, zodra artikel 16, eerste lid, 8°, van de wetten op de Raad van State tot stand zal zijn gekomen,¹⁶ te voorzien in een beroep in volle rechtsmacht dat meer geëigend is wanneer het gaat om administratieve sancties.^{17,18}”

¹⁶ Voetnoot 3 van het geciteerde advies: “Zie wetsontwerp ‘houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State’, *Parl.St.* Kamer 2013-14, nr. 53-3233/005, dat reeds in het federale Parlement is goedgekeurd.”

¹⁷ Voetnoot 4 van het geciteerde advies: “Daartoe dient wel een beroep te worden gedaan op artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.”

¹⁸ Adv.RvS 54.697/3 van 13 januari 2014 over een voorontwerp van decreet dat heeft geleid tot het GIPOD-decreet van 4 april 2014, *Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 2405/1, p. 53, nr. 9.

Aangezien artikel 16, eerste lid, 8°, van de wetten op de Raad van State inmiddels tot stand is gekomen, geldt deze aanbeveling *a fortiori* met betrekking tot de beslissing om een administratieve geldboete, bedoeld in artikel 10 van het te nemen besluit, op te leggen.¹⁹

Hetzelfde geldt met betrekking tot de administratieve geldboete bedoeld in het ontworpen artikel 16/7 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 (artikel 29 van het ontwerp).

14. Luidens artikel 11, § 2, tweede lid, van het ontwerp wordt, als de “partij die in gebreke blijft” weigert de administratieve geldboete te betalen, die geldboete bij dwangbevel ingevorderd. Op dat dwangbevel zijn luidens artikel 11, § 2, derde lid, van het ontwerp de bepalingen van “deel V” (lees: het vijfde deel) van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing. Er dient te worden verduidelijkt wat met die verwijzing wordt bedoeld, te meer nu het vijfde deel van het Gerechtelijk Wetboek een reeks bepalingen bevat die niet in verband kunnen worden gebracht met het zo-even vermelde dwangbevel.

Hetzelfde geldt ten aanzien van het ontworpen artikel 16/8, tweede lid, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014²⁰ (artikel 30 van het ontwerp).

Artikelen 14 en 15

15. De vermelding dat het KLIP-decreet van 14 maart 2008 voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU, wordt in dat decreet het best ingevoegd als een artikel 1/1 in plaats van als een artikel 2, § 3. De artikelen 14 en 15 van het ontwerp dienen dan van plaats te worden verwisseld.

Artikel 20

16. Het laatste onderdeel van de opsomming die is opgenomen in artikel 20 van het ontwerp, moet worden vernummerd tot 4°.

Artikel 23

17. In de inleidende zin van artikel 23 van het ontwerp schrijve men “ingevoegd bij artikel 22” in plaats van “ingevoegd bij artikel 20”.

Artikel 25

18. Met het oog op een correcte omzetting van artikel 5, lid 2, van richtlijn 2014/61/EU schrijve men in de inleidende zin van het ontworpen artikel 16/3, § 1, eerste

¹⁹ Waarbij wel de vraag rijst naar de draagwijdte van artikel 14, lid 5, van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten en het voorbehoud dat België met betrekking tot die bepaling heeft gemaakt.

²⁰ In die bepaling wordt verwezen naar artikel 16, § 3, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014, waarin eveneens wordt verwezen naar “deel V” van het Gerechtelijk Wetboek.

lid, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 “elektronischecommunicatienetwerken met hoge snelheid” in plaats van “elektronische communicatienetwerken”.

Artikel 26

19. In de tweede zin van het ontworpen artikel 16/4, § 1, eerste lid, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 wordt het best nader bepaald wie de erin bedoelde “betrokken partijen” kunnen zijn.

20. Luidens de derde zin van het ontworpen artikel 16/4, § 1, eerste lid, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 behoudt elke partij de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie. De vraag rijst wat de onderlinge verhouding is tussen deze mogelijkheid en de mogelijkheid tot aanhangigmaking bij de geschillencommissie. Ook al ligt het in de rede dat de ene mogelijkheid de andere uitsluit (wat uitdrukkelijk zou dienen te worden bepaald), is het niet duidelijk wat dient te gebeuren wanneer de ene partij opteert voor een geschillenbeslechting door (in eerste instantie) de geschillencommissie, en een andere partij voor een geschillenbeslechting door een gerechtelijke instantie.

Artikel 27

21. In het ontworpen artikel 16/5, § 1, eerste lid, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 wordt bepaald dat de erin bedoelde geschillencommissie een consensus nastreeft en bij gebrek aan consensus met een tweederdemeerderheid beslist. De vraag rijst evenwel wat er dient te gebeuren wanneer geen tweederdemeerderheid kan worden bereikt. De genoemde bepaling dient op dit vlak te worden aangevuld.

22. In paragraaf 2 van het ontworpen artikel 16/5 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014, die van plaats dient te wisselen met paragraaf 1 van dat artikel, dient te worden verduidelijkt welke gegevens en stukken dienen te worden opgenomen in of gevoegd bij het verzoekschrift waarmee een geschil kan worden aanhangig gemaakt bij de geschillencommissie. Dat is des te meer van belang omdat luidens het ontworpen artikel 16/5, § 1, eerste lid, van het genoemde decreet de termijn waarbinnen de geschillencommissie haar beslissing in de regel dient te nemen, aanvangt “nadat ze het volledige verzoek heeft ontvangen” en ze luidens het aan te nemen artikel 16/5, § 2, van het genoemde decreet aan de indiener van de klacht de volledigheid van zijn verzoekschrift bevestigt of verduidelijkt welke elementen ontbreken.

Het verdient bovendien, ter wille van de rechtszekerheid, aanbeveling de ontworpen tekst zo aan te passen dat de datum van de indiening van het verzoekschrift met zekerheid kan worden achterhaald. Ook dient een termijn te worden bepaald om het verzoekschrift te vervolledigen met de ontbrekende elementen.

23. Met het oog op de overeenstemming met de artikelen 5, lid 4, en 6, lid 4, van richtlijn 2014/61/EU dient het ontworpen artikel 16/5, § 3, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 te worden aangevuld met de vermelding dat de geschillencommissie haar beslissing

neemt “met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel”, en daarbij niet enkel “billijke en redelijke”, maar tevens “niet-discriminerende” eisen en voorwaarden vaststelt.

24. In het ontworpen artikel 16/5, § 4, tweede lid, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 schrijve men dat de geschillencommissie, na te zijn samengekomen met een onvoldoende aantal leden om geldig te beraadslagen, kan worden bijeengeroepen voor een nieuwe vergadering *na* (niet: “binnen”) een minimumtermijn van drie werkdagen.

Artikel 28

25. In de eerste zin van het tweede lid van het ontworpen artikel 16/6 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 schrijve men, conform de in de eerste zin van het eerste lid van dat artikel gehanteerde terminologie, “Het beroep” in plaats van “Het hoger beroep”.

26. Anders dan het geval is voor het beroepsmechanisme dat bij het samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 wordt ingevoerd ten aanzien van beslissingen van de IGB, wordt in het ontworpen artikel 16/6 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 niet voorzien in een mogelijkheid voor het Marktenhof om de bestreden beslissing te schorsen. Voor zover het een vergetelheid betreft die zal worden rechtgezet, dient te worden bepaald in welke gevallen en volgens welke criteria de schorsing kan worden bevolen.

Artikel 30

27. Het ontworpen artikel 16/8, eerste lid, van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 bepaalt met betrekking tot de administratieve geldboete vermeld in het ontworpen artikel 16/7 van dat decreet dat het opleggen en het betalen van die geldboete en het aanmanen tot het betalen ervan verlopen “conform artikel 16, § 2”.

De verwijzing naar de laatstgenoemde bepaling is te algemeen. Zij omvat immers ook het tweede lid ervan, naar luid waarvan “[d]e administratieve geldboete (...) alleen [kan] worden opgelegd binnen een termijn van één jaar na de dag van de zesde inbreuk”. Een beperking van het toepassingsgebied van het ontworpen artikel 16/8, eerste lid, van het genoemde decreet in die zin valt evenwel niet te verantwoorden, noch uit het oogpunt van een correcte richtlijnomschrijving,²¹ noch uit dat van de eerbiediging van het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie²². Die beperking sluit ook niet aan bij het ontworpen artikel 16/7 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014.²³

²¹ Bij artikel 11 van richtlijn 2014/61/EU worden de voorschriften vastgesteld van de sancties die moeten worden toegepast “bij inbreuken” op de ingevolge de richtlijn vastgestelde nationale bepalingen. Die sancties “moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn”.

²² Voor de administratieve geldboeten wegens vergelijkbare inbreuken gelden in artikel 11, § 1, van het ontwerp geen beperkingen op grond van het aantal inbreuken.

²³ Waarvan in het derde lid de mogelijkheid om de administratieve geldboete op te leggen wel wordt beperkt tot een termijn van een jaar na de uitspraak van de betrokken instantie, maar niet naargelang van het aantal inbreuken.

Het ontworpen artikel 16/8 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014 dient gelet hierop te worden herbekeken.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° abonnee: een natuurlijk persoon of rechtspersoon die gebruikmaakt van een elektronische-communicatiedienst ter uitvoering van een contract dat hij sloot met een elektronische-communicatieoperator in ruime zin;
- 2° diensten van de informatiemaatschappij: elke dienst die gewoonlijk tegen vergoeding, via elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten verricht wordt. Omroepdiensten zijn daarbij niet inbegrepen. In deze definitie wordt verstaan onder:
 - a) 'op afstand': een dienst die geleverd wordt zonder dat de partijen gelijktijdig aanwezig zijn;
 - b) 'langs elektronische weg': een dienst die verzonden en ontvangen wordt via elektronische apparatuur voor de verwerking en de opslag van gegevens, en die geheel via draden, radio, optische middelen of andere elektromagnetische middelen wordt verzonden, doorgeleid en ontvangen. Verwerking omvat digitale compressie;
 - c) 'op individueel verzoek van een afnemer van diensten': een dienst die op individueel verzoek via de transmissie van gegevens wordt geleverd;
- 3° elektronische-communicatiedienst: een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat uit het overbrengen van signalen via elektronische-communicatienetwerken. De voormelde dienst bestaat uit telecommunicatiediensten en transmissiediensten op netwerken die voor omroep worden gebruikt, maar niet de diensten die overgebrachte inhoud, met behulp van elektronische-communicatienetwerken en -diensten, leveren of redactioneel controleren. De diensten van de informatiemaatschappij, die niet geheel of hoofdzakelijk bestaan uit het overbrengen van signalen via elektronische-communicatienetwerken horen er evenmin bij;

- 4° elektronisch-communicatienetwerk: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via:
- a) draad;
 - b) radiogolven;
 - c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken;
 - d) elektriciteitsnetten, als ze voor overdracht van signalen worden gebruikt;
 - e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie;

Vaste terrestrisch netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat alleen om elektronische-communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten;

- 5° elektronisch-communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch-communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdiensten kan leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps;
- 6° elektronische-communicatieoperator in enge zin: een onderneming die elektronische-communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt of waaraan een vergunning is verleend om elektronische-communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen en die valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie;
- 7° elektronische-communicatieoperator in ruime zin: een onderneming die elektronische-communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt of waaraan een vergunning is verleend om elektronische-communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen, en die valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie of van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie;
- 8° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels en elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water, zijn geen fysieke infrastructuur;
- 9° IGB: de instantie voor geschillenbeslechting inzake netwerkinfrastructuren, opgericht door het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2017 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van richtlijn 2014/61/EU;
- 10° kritieke nationale infrastructuur: de infrastructuur die als kritiek is aangeduid ter uitvoering van artikel 5 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren;
- 11° netwerkaansluitpunt: het fysieke punt waarop een abonnee de toegang tot een elektronisch communicatienetwerk wordt geboden. In geval van netwerken met schakelings- of routeringsfuncties wordt het netwerkaansluitpunt bepaald door middel van een specifiek netwerkadres, dat aan een abonneenummer of -naam gekoppeld kan zijn;
- 12° netwerkexploitant: een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt voor een van de volgende diensten:
- a) de distributie van gas, als die dienst onder de Vlaamse bevoegdheid valt;
 - b) de distributie van elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, binnen een geografisch afgebakend gebied in het Vlaamse Gewest;

- c) de productie, het transport of de distributie van stadsverwarming, dat wil zeggen de thermische energie in de vorm van stoom of warm water vanuit een centrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met verschillende gebouwen of locaties, om ruimten of processen te verwarmen;
 - d) de productie, het transport of de distributie van water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen;
 - e) de volgende vervoersdiensten:
 - 1) de wegen en de waterwegen;
 - 2) de havens, luchthavens en De Lijn;
- 13° omroepdienst: een van de volgende zaken:
- a) een dienst als vermeld in artikel 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, die valt onder de redactionele verantwoordelijkheid van een aanbieder van de dienst, met als hoofddoel de levering aan het algemene publiek van audiovisuele of auditieve programma's ter informatie, vermaak, educatie of met culturele inslag, via elektronische-communicatienetwerken;
 - b) commerciële communicatie.

Hoofdstuk 2. Toegang tot fysieke infrastructuur

Art. 4. Op schriftelijk of digitaal verzoek van een elektronische-communicatieoperator in ruime zin willigen netwerkexploitanten en elektronische-communicatieoperators in enge zin redelijke verzoeken om toegang tot hun fysieke infrastructuur in, als dat om een van de volgende redenen nodig is:

- 1° de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid;
- 2° het onderhoud of het opwaarderen ervan.

De toegang wordt ingewilligd onder billijke en redelijke eisen en voorwaarden, met inbegrip van de prijs. De verzoeker voegt bij het schriftelijke of digitale verzoek een overzicht van de elementen van zijn project waarvoor hij om toegang verzoekt, en een tijdschema.

Art. 5. De netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin steunt elke weigering om toegang te verlenen op objectieve, transparante en evenredige criteria, zoals:

- 1° de technische geschiktheid van de fysieke infrastructuur waarvoor om toegang wordt verzocht voor het onderbrengen van de elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid;
- 2° de beschikbaarheid van ruimte om de elementen van de elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de behoorlijk gemotiveerde toekomstige behoeften aan ruimte van de netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin;
- 3° overwegingen over de veiligheid en de volksgezondheid;
- 4° de integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, namelijk van kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur;
- 5° het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische-communicatiediensten als andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt;
- 6° de vraag of de netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt is voor het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat hij de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden verleent.

De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur als vermeld in het eerste lid, 4°, opstellen.

De netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator in enge zin geeft uiterlijk twee maanden na de ontvangst van het volledige verzoek om toegang de redenen voor de weigering op, tenzij andere specifieke sectorale regelingen een kortere termijn opleggen.

Hoofdstuk 3. Transparantie van bestaande fysieke infrastructuur

Art. 6. Om elektronische-communicatieoperatoren in ruime zin in staat te stellen een verzoek tot toegang in te dienen, verlenen netwerkexploitanten of elektronische-communicatieoperatoren in enge zin, op schriftelijk of digitaal verzoek, elektronische-communicatieoperatoren in ruime zin toegang tot de volgende minimuminformatie over hun bestaande fysieke infrastructuur, als ze die niet via KLIP beschikbaar stellen:

1° de locatie en de route;

2° de aard en het huidige gebruik van de infrastructuur;

3° een contactpunt.

In het eerste lid wordt verstaan onder KLIP: het Kabel- en Leiding Informatie Portaal dat een elektronisch informatiesysteem is voor de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over kabels en leidingen ter uitvoering van het KLIP-decreet van 14 maart 2008.

De elektronische-communicatieoperator in ruime zin verduidelijkt in zijn verzoek in welk gebied hij de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt. De ontvanger van het verzoek verleent toegang tot die informatie binnen twee maanden na de ontvangst van het schriftelijke of digitale verzoek en hanteert daarbij evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden.

De elektronische-communicatieoperatoren in ruime zin die toegang krijgen tot informatie over bestaande fysieke infrastructuur, nemen de nodige maatregelen ter bescherming van vertrouwelijkheid en handels- en bedrijfsgeheimen.

Art. 7. De netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperatoren in enge zin gaan in op schriftelijke of digitale, redelijke verzoeken van een elektronische-communicatieoperator in ruime zin om specifieke elementen van hun fysieke infrastructuur ter plaatse te inspecteren. De verzoeker verduidelijkt welke elementen van de fysieke infrastructuur van het betrokken netwerk hij wil inspecteren, met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid. De ontvanger van het verzoek willigt, uiterlijk een maand na de ontvangst van het verzoek, het verzoek in onder evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden.

Art. 8. Kritieke nationale infrastructuur is vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur opstellen, die ook is vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7.

Hoofdstuk 4. Handhaving

Art. 9. Elke netwerkexploitant of elektronische-communicatieoperator in ruime zin kan een geschil bij de IGB aanhangig maken wanneer hij meent dat de verplichtingen, bepaald in artikel 4 tot en met 7 geschonden zijn. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.

Art. 10. Een administratieve geldboete van 250 tot 25.000 euro kan opgelegd worden als blijkt, uit een definitieve beslissing van de IGB of uit een definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie, dat een partij het recht van toegang tot fysieke infrastructuur, vermeld in de artikelen 4 en 5, onterecht weigert, of een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in de artikelen 6 en 7.

Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden.

De administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de dag van de definitieve beslissing van de IGB of de definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie.

De griffie van de gerechtelijke instantie die uitspraak doet, bezorgt een afschrift van de uitspraak aan de instantie die de administratieve geldboete kan opleggen.

Art. 11. §1. De Vlaamse Regering wijst aan wie de geldboete kan opleggen en de aanmaningen kan verrichten.

De partij die in gebreke blijft, wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete op de hoogte gebracht met een aangetekend schrijven. De Vlaamse Regering kan een andere betekeningwijze toestaan waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

De kennisgeving van de beslissing vermeldt het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarin de boete moet worden betaald.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het opleggen en het betalen van de administratieve geldboete.

§2. De administratieve geldboete wordt geïnd en ingevorderd ten voordele van het Eigen Vermogen Informatie Vlaanderen, vermeld in artikel 7 van het decreet van 15 januari 2016 houdende diverse maatregelen inzake de ontbinding van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen en de oprichting van het Eigen Vermogen Informatie Vlaanderen. De Vlaamse Regering wijst aan wie de geldboete kan innen en invorderen.

Als de partij die in gebreke blijft, weigert de administratieve geldboete te betalen, wordt ze bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst aan wie een dwangbevel kan uitvaardigen en uitvoerbaar kan verklaren. Een dwangbevel wordt betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

De bepalingen, vermeld in deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging zijn van toepassing op het dwangbevel.

De vordering tot betaling van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, vanaf de datum waarop ze definitief is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, vermeld in artikel 2244 tot en met 2250 van het Burgerlijk Wetboek.

§3. In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in paragraaf 1, kan de betrokkene op straffe van verval van het recht tot het instellen van een beroep, binnen een termijn van 60 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, tegen die beslissing bij verzoekschrift een beroep in volle rechtsmacht instellen bij de Raad van State. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing.

Hoofdstuk 5. Wijzigingsbepalingen

Afdeling 1. Wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven

Art. 12. Aan artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, gewijzigd bij de wet van 19 december 1997, worden een vierde en vijfde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“De kosten voor de maatregelen, zoals vermeld in het eerste en tweede lid, komen niet ten laste van de beheerder van elektrische of andere inrichtingen die zich boven, in, tegen of op openbaar domein of privé-eigendom bevinden als een operator van een elektronisch communicatienetwerk een beroep doet op het recht van toegang conform artikel 4 van het decreet van [...] inzake maatregelen ter verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten.

In geval van een recht van toegang conform artikel 4 van het decreet van [...] inzake maatregelen ter verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten, is het derde lid niet van toepassing als de eigenaar of rechthebbende van het goed de beheerder is van een openbaar domein of openbare weg.”.

Afdeling 2. Wijziging van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993

Art. 13. Aan artikel 42 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

“Weigeringen van vergunningen voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid in de fysieke infrastructuur van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder, de beheerder van de zeewering of de dijken zijn met redenen omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria, zoals:

- 1° de technische geschiktheid van de betrokken infrastructuur voor het onderbrengen van de elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid;
- 2° de beschikbaarheid van ruimte om de elementen van de elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de behoorlijk gemotiveerde toekomstige behoeften aan ruimte van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder, de beheerder van de zeewering of de dijken;
- 3° overwegingen over de veiligheid en de volksgezondheid;
- 4° de integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, namelijk van kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur;
- 5° het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische-communicatiediensten als andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt;
- 6° de vraag of de beheerder van de betrokken infrastructuur beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt zijn voor het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat hij de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden verleent.

In dit artikel wordt verstaan onder:

- 1° elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid: transmissiesystemen, schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals niet-actieve netwerkelementen, die het mogelijk maken signalen over te brengen en breedbandtoegangsdiensten te leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, als die voor de overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet;
- 2° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenneinstallaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels, zijn geen fysieke infrastructuur.”

Afdeling 3. Wijzigingen van het KLIP-decreet van 14 maart 2008

Art. 14. In het KLIP-decreet van 14 maart 2008, gewijzigd bij de decreten van 17 januari 2014 en 18 maart 2016, wordt een artikel 1/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 1/1. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.”.

Art. 15. Aan artikel 2, §1, van hetzelfde decreet wordt een punt 16° toegevoegd, dat luidt als volgt:

- “16° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via:
- a) draad;
 - b) radiogolven;
 - c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken;
 - d) elektriciteitsnetten, als ze voor overdracht van signalen worden gebruikt;
 - e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie.

Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat alleen om elektronische-communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten met een snelheid van minstens 30 Mbps.”.

Art. 16. Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het doel is ook, tegen lagere kosten, de uitrol van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren, door meer gezamenlijk gebruik van bestaande fysieke infrastructuur en een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur.”.

Art. 17. Aan artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 17 januari 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, geldt niet als de plaanvraag wordt ingediend met het oog op de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.”.

Afdeling 4. Wijziging van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013

Art. 18. Aan artikel 6.4.4 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, gewijzigd bij de decreten van 25 april 2014 en 15 juli 2016, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§4. Weigeringsen van toelatingen voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid zijn met redenen omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria.

Elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid zijn transmissiesystemen, schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals niet-actieve netwerkelementen, die het mogelijk maken signalen over te brengen en breedbandtoegangsdiensten te leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, als die voor de overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet.”.

Afdeling 5. Wijzigingen van het GIPOD-decreet van 4 april 2014

Art. 19. Aan artikel 2 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid.”.

Art. 20. In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er worden een punt 2°/1 tot en met 2°/3 ingevoegd, die luiden als volgt:

- “2°/1 civiele werken: een geheel van bouwkundige of civieltechnische werken met een oppervlakte van meer dan 50 m², dat bestemd is om een economische of technische functie te vervullen en dat een of meer elementen van een fysieke infrastructuur omvat;
- 2°/2 elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via:
 - a) draad;
 - b) radiogolven;
 - c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken;

- d) elektriciteitsnetten, als ze voor de overdracht van signalen worden gebruikt;
- e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie.

Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat enkel om elektronische-communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische-communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten;

- 2°/3 elektronische-communicatieoperator: een onderneming die elektronische-communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt, of waaraan een vergunning is verleend om elektronische-communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen;”;

2° er wordt een punt 3°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

- “3°/1 fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels, zijn geen fysieke infrastructuur;”;

3° er wordt een punt 5°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

- “5°/1 geschillencommissie: de geschillencommissie voor de coördinatie van de civiele werken;”;

4° er worden een punt 7°/1 en een punt 7°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

- “7°/1 kritieke nationale infrastructuur: de infrastructuur die als kritiek is aangeduid ter uitvoering van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren;
- 7°/2 netwerkexploitant: een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt voor een van de volgende diensten:
- a) de distributie van gas, als die dienst onder de Vlaamse bevoegdheid valt;
 - b) de distributie van elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, binnen een geografisch afgebakend gebied in het Vlaamse Gewest;
 - c) de productie, het transport of de distributie van stadsverwarming, dat wil zeggen de thermische energie in de vorm van stoom of warm water vanuit een centrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met verschillende gebouwen of locaties, om ruimten of processen te verwarmen;
 - d) de productie, het transport of de distributie van water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen;
 - e) de volgende vervoersdiensten:
 - 1) de wegen en de waterwegen;
 - 2) de havens, luchthavens en De Lijn;”.

Art. 21. Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“Het doel is ook, tegen lagere kosten, de uitrol van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren door een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur.”.

Art. 22. In artikel 16, §3, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt tussen de woorden “Gerechtigd Wetboek” en de zinsnede “, zijn van toepassing” de woorden “houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging” ingevoegd.

Art. 23. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een hoofdstuk 10/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Hoofdstuk 10/1. Bepalingen in uitvoering van de richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid”.

Art. 24. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hoofdstuk 10/1, ingevoegd bij artikel 23, een artikel 16/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/1. In afwijking van artikel 8, §1 en §2, geven de netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperatoren of natuurlijke personen of rechtspersonen, die ze aanwijzen, alle civiele werken in GIPOD in, als een elektronische-communicatieoperator voor hetzelfde gebied een synergie-interessezone heeft ingegeven.

Het civiele werk wordt uiterlijk twee maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden in GIPOD ingegeven als het geen aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk. Het civiele werk wordt vanaf het moment dat de zone van de werkzaamheden bekend is en uiterlijk zes maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden in GIPOD ingegeven als het aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk of als het werk opgenomen is in een door de netwerkexploitant of elektronische-communicatieoperator verplicht te beheren meerjarenplanning.

Het civiele werk wordt in GIPOD ingegeven conform artikel 8, §3.”.

Art. 25. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/2. De netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperatoren verstrekken over civiele werken waarvoor een vergunning is verleend, waarvoor een vergunningsprocedure loopt of waarvoor binnen de komende zes maanden een eerste vergunning wordt aangevraagd, al de volgende informatie als een elektronische-communicatieoperator voor hetzelfde gebied een synergie-interessezone heeft ingegeven:

1° de locatie en het type werkzaamheden;

2° de netwerkelementen die erbij betrokken zijn;

3° de geraamde datum voor de aanvang van de werkzaamheden en de duur ervan;

4° een contactpunt.

In zijn verzoek vermeldt de elektronische-communicatieoperator die de aanvraag indient, het gebied waarin hij de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt.”.

Art. 26. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/3. §1. De netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperatoren willigen elke redelijke synergieaanvraag van elektronische-communicatieoperatoren in, voor een civiel werk met het oog op de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken, onder transparante en niet-discriminerende voorwaarden, als de civiele werken direct of indirect, geheel of gedeeltelijk gefinancierd worden met overheidsgeld op voorwaarde dat:

- 1° het geen aanvullende kosten, met inbegrip van kosten door bijkomende verträgen, met zich meebrengt voor het oorspronkelijk gepland civiele werk;
- 2° het geen belemmering vormt voor de controle over de coördinatie van de werken;
- 3° de synergie uiterlijk aangevraagd wordt één maand voor een vergunning aangevraagd wordt voor de civiele werken of, als er geen vergunning nodig is, uiterlijk twee maanden vóór de aanvang van de civiele werken.

In het eerste lid, 3°, wordt onder vergunning een van de volgende toelatingen of vergunningen verstaan:

- 1° een toelating als vermeld in artikel 6.4.4, §1, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, als er geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen conform artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening nodig is voor de civiele werken;
- 2° een vergunning als vermeld in artikel 40 tot en met 43bis van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, als er geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen conform artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en geen toelating conform artikel 6.4.4, §1, van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 nodig is voor de civiele werken;
- 3° een omgevingsvergunning voor een stedenbouwkundige handeling als vermeld in artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, als die vergunning nodig is voor de civiele werken.

§2. Om de aanvraag conform paragraaf 1, eerste lid, 3°, tijdig te kunnen indienen, geven de netwerkexploitanten en de elektronische-communicatieoperatoren die zich in het GIPOD geregistreerd hebben, ten minste twee keer per jaar en uiterlijk op 30 juni en 31 december van elk jaar de jaarlijkse planning van de civiele werken in GIPOD in.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat het ingeven van de planning, vermeld in het eerste lid, niet de werken aan kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur omvat. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur opstellen.

§3. Een synergie wordt conform artikel 11 aangevraagd.

Als de netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator een coördinatievergadering als vermeld in artikel 11, §2, organiseert voor civiele werken, nodigt hij ten minste de elektronische-communicatieoperatoren uit van wie de synergie-interessezone en de zone van het civiele werk elkaar overlappen.

§4. De Vlaamse Regering kan de prijszetting regelen voor de coördinatie van de civiele werken als die geheel of gedeeltelijk verricht zijn met financiële steun van het Vlaamse Gewest.

§5. De netwerkexploitant of de elektronische-communicatieoperator hoeft niet in te gaan op de synergieaanvragen, vermeld in paragraaf 1, als zijn infrastructuur

in de zone van de synergieaanvraag kritieke nationale infrastructuur is. Dat geldt ook voor de infrastructuur die de Vlaamse Regering eventueel als Vlaamse kritieke infrastructuur heeft aangeduid overeenkomstig paragraaf 2.”.

Art. 27. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/4. §1. Er wordt een geschillencommissie opgericht. De geschillencommissie neemt kennis van geschillen over de coördinatie van de civiele werken of over de transparantie van de geplande civiele werken als er werken voor de aanleg van elementen van elektronische-communicatienetwerken met hoge snelheid bij betrokken zijn, op verzoek van een van de partijen, betrokken bij het geschil. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie. De procedure voor de geschillencommissie heeft voorrang op een procedure voor een gerechtelijke instantie.

§2. De geschillencommissie telt drie leden. De Vlaamse Regering benoemt de leden. De geschillencommissie bestaat uit de volgende leden:

- 1° de twee leden, aangewezen door de Vlaamse Regering om te zetelen in de IGB, vermeld in artikel 4, 5°, van het samenwerkingsakkoord van 14 juli 2017 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van richtlijn 2014/61/EU;
- 2° een lid dat het beleidsdomein Media vertegenwoordigt.

De leden wijzen in hun midden een voorzitter aan.

De geschillencommissie kan een beroep doen op deskundigen die geen lid zijn van de geschillencommissie, onder de voorwaarden, te bepalen door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop de leden van de geschillencommissie vergoed worden, inclusief de vergoeding voor reis- en verblijfskosten.

De leden worden benoemd voor een termijn van vier jaar. Hun mandaat kan twee keer verlengd worden met een nieuwe termijn van vier jaar.

§3. De partijen dragen de kosten voor de werking van de geschillencommissie, de vergoeding van de leden, de expertisekosten of de kosten voor het door de geschillencommissie bevolen onderzoek. De partijen kunnen onderling overeenkomen over de verdeling van die kosten.”.

Art. 28. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/5. §1. De verzoekende partij bezorgt het verzoek, vermeld in artikel 16/4, §1, aan de geschillencommissie, op straffe van onontvankelijkheid op een van de volgende wijzen:

- 1° met een aangetekend schrijven;
- 2° een afgifte tegen ontvangstbewijs;
- 3° elke andere door de Vlaamse Regering toegestane betekeningwijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

Het verzoekschrift vermeldt:

- 1° de benaming en maatschappelijk zetel van de verzoeker, alsook de naam, voor- naam, woonplaats en hoedanigheid van de wettelijke vertegenwoordiger;
- 2° de naam, en voornaam of benaming van de tegenpartij;
- 3° het exacte voorwerp van het geschil en een toelichting van de middelen.

De geschillencommissie bevestigt binnen vijf werkdagen aan de indiener van de klacht de volledigheid van zijn verzoek of verduidelijkt welke elementen ontbreken. De verzoeker levert ontbrekende stukken ten laatste aan binnen acht werkdagen.

Een verzoek dat niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd, wordt geacht niet te zijn ingediend.

§2. De geschillencommissie streeft een consensus na. Bij gebrek aan een consensus in haar midden neemt de geschillencommissie met een tweederdemeerderheid van de aanwezige leden zo spoedig mogelijk een beslissing en in elk geval binnen een termijn van twee maanden nadat ze het volledige verzoek heeft ontvangen.

In uitzonderlijke gevallen, aanvaard door minstens twee derde van de aanwezige leden, kan de termijn van twee maanden overschreden worden.

§3. De geschillencommissie kan een beslissing nemen, met volledige inachtneming van het evenredigheidsbeginsel, waarin billijke, redelijke en niet-discriminerende eisen en voorwaarden, waaronder de prijs, worden vastgesteld. Ze beslist ook over de verdeling van de kosten, bedoeld in artikel 16/4, §3, als de partijen hierover geen akkoord hebben bereikt.

§4. Om geldig te beraadslagen en te beslissen, moet twee derde van de leden van de geschillencommissie aanwezig zijn.

Bij een onvoldoende aantal leden om geldig te beraadslagen, kan de geschillencommissie bijeengeroepen worden voor een nieuwe vergadering na een minimumtermijn van drie werkdagen. In dat geval is het eerste lid niet meer van toepassing.

§5. De geschillencommissie brengt de partijen op de hoogte van haar beslissing binnen veertien werkdagen na de dag van de beslissing.”.

Art. 29. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Art. 16/6. Tegen alle beslissingen van de geschillencommissie kan binnen zestig dagen nadat de geschillencommissie de partijen op de hoogte heeft gebracht van de beslissing beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld bij het Marktenhof, rechtsprekend zoals in kort geding. Het hof kan de aangevochten beslissing vervangen door een nieuwe beslissing.

Het beroep wordt ingesteld via een verzoekschrift tegen de geschillencommissie. Het hof brengt de partijen die bij de aangevochten beslissing betrokken zijn, aangetekend op de hoogte van het beroep.

Het beroep heeft geen opschortende werking tenzij het hof de opschorting van de betreffende beslissing uitspreekt. De opschorting van de tenuitvoerlegging kan alleen bevolen worden wanneer ernstige middelen worden ingeroepen die de vernietiging van de beslissing kunnen rechtvaardigen en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing ernstige en moeilijk te herstellen gevolgen kan hebben voor één van de betrokken partijen.”.

Art. 30. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/7. Een administratieve geldboete van 250 tot 25.000 euro kan opgelegd worden als blijkt, uit een definitieve beslissing van de geschillencommissie of uit een definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie, dat een netwerkexploitant of elektronische-communicatieoperator een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in artikel 16/1 tot en met 16/3.

Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden.

De administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de dag van de definitieve beslissing van de geschillencommissie of de definitieve beslissing van een gerechtelijke instantie.

De griffie van de gerechtelijke instantie die uitspraak doet, bezorgt een afschrift van de uitspraak aan de instantie die de administratieve geldboete kan opleggen.

In geval van betwisting van de beslissing, vermeld in het eerste lid, kan de betrokkene op straffe van verval van het recht tot het instellen van een beroep, binnen een termijn van 60 dagen vanaf de kennisgeving van de beslissing, tegen die beslissing bij verzoekschrift een beroep in volle rechtsmacht instellen bij de Raad van State. Dat beroep schorst de uitvoering van de beslissing."

Art. 31. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/8. Het opleggen en betalen van de geldboete en het verrichten van aanmaningen verloopt conform artikel 16, §2, met uitzondering van het tweede lid.

Het innen en invorderen van de administratieve geldboete verloopt conform artikel 16, §3."

Brussel, 8 september 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering,
Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS